

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Liber phrasium - Cod. Aug. pap. 153

[Reichenau], 1590-1593

Liber phrasium

[urn:nbn:de:bsz:31-80762](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-80762)

RATIO STUDENDI CVM

Utilitate cuiusq; facultati.

TEMPORA Audijs adiudicata fere distribuuntur
in tempus, ante lectionem, tempus lectionis, post le-
ctionem, et tempora repetitionis, tuz domesticaruz
tuz publicaruz. Ex his bene studio actis et
collocatis pendet totus progressus hois Studiosi, hoc
ē, qui vult p̄ficere accommodet se temporibus.

Ante lectionem.

Aggrediens mane ad studendum. primus discat memori-
ter, quae fuerint p̄scripta ex lectionibus precedentis
diei. Deinde C si tamen statim compositio sit facta. I
media hora ante lectionem aut circiter tot regulas,
et tantuz in quavis lectione praelegat, quot quan-
tuz

ratio studendi

sumq; a praeceptore lectus iri existimaret. In ijs
quae sibi intelligere uidetur, det operas, ut in lectione
attendant, num eodem modo explicet & intelligat praecep-
tor, nec ne. Si qua uero nō intelligit ea uel aīo
uel scripto annotet, at postea animaduertat, quomo-
do a praeceptore ea explicantur.

Atq; ita comparatur ad lectionem accedat.

In lectione.

In ipsa lectione & quae quoad fieri potest nunq; negliget
primus diligentissime semper attendat praeceptore,
nec unquam occupetur circa quicquam aliud tem-
pore, quo explicat praeceptor. Vnde inual-
etia ad euagationes mentis cohibendas, fixis ocu-
lis, ubi possumus intueri praeceptore explicante,
horas enim excitatur animus & saepe ex uno
gestu praeceptoris facile intelligitur, quod diffi-
cultus alioquin aut tardi fuisset intellectus.

po.

Postremo ponetur discipulis breuem quandam quasi
summas eorum quae sunt dicta a se consignatas, secus
(quantum quidem fieri potest.) domum reportare.
Ad hoc inual finita lectione nō tantumⁿ diuagari
in plateis, alibiue hinc inde, sed ne colloquio quide
interumpere lectionē lectas & nondum repetitas.

Post tempus lectionis,

Lectionem igitur nullas negligat repetere, sed quoad
fieri poterit statim atq; audire in schola, domi
repetat. In qua repetitione primus breuiter
ac ruditer reuoluat a se summas totius lectionis
quas debet repetere.

Deinde uel ex authore uel annotatis quareat ex
actione intelligentiores, explicationem.

Si lectio indigeat exemplis, praeter ea quae sunt
in libro, ipse alia excogitet, & scribat quibus
regⁿ

ratio studendi

regulas, praecepta, & id genus alia explicet.

Si vero dubia quaedam & difficultates occurrerint, eas in charta annotet & postmodum doctior se vel ipso Magistro solvendas proponat, debetque nullas lectiones transilire, quin priore semper perspet, et ipsas habeat. Repetitis inquisitisque omnibus & intellectis, ea rursus apud se relegat in breves summas, quas tunc retineat, atque ita sit finis repetitionis. Si repetitio sit peracta, aut aliquod temporis supersit, vel statim incumbat in compositione solutae aut ligatae, in qua fuerit minus expeditae, sine potius quae magis ad scholae scopum fuerit necessaria, vel repetat praesentia quae sibi minus intellexisse videtur. Quod tum maxime facere debet, cum plures dies vacationum occurrerint. Duo tamen maxime observanda sunt ad repetitionem modo dictam recte peragendam.

Vnus

Unus ut ita quis apud se repetat quasi eandem lectionem,
uel in schola repetiturus esset coram praeceptore, & ~~con~~ disci-
pulis uel quasi eandem deberet alteri rudiori se expli-
care. Alterus ē, ut cum a praeceptore audierit
notatu dignum aut proprio ingenio inuenierit, aut jam
regulas aliquas uel quicquid aliud, sibi clare uidetur
intelligere, quod antea non intellexerat, tunc illud
annotet, eo modo quo potest & quod sibi uidetur
optimus & clarissimus. Magna ē huius exercitia-
tionis utilitas etiam si quis illas nunquam amplius
legit. In repetitione autem publica, hoc est ea,
quae coram Magistro in schola fit, semper sit dili-
gentissimae, ponaturque ex quo libet saltem aliquid
addiscere, quod ante ignorauerat si plus non potest.
Hic nascetur illa utilitas & commodus & lectio-
nibus probe intellectis eas facillimo negotio
memoria tenere queat, praesertim si semel
atque

atq; iterum eadem perlegerit priusquam se des
quiescit. In ratione compositionis hoc
ante oia seruandus est, ut praeparant se ac stylus
suis lectione, uel praceptorum uel regularum, uel
auctoris alicuius, & quidem si scribat soluto,
Cicero, si ligato Virgilius aut Ouidius uel similis
pro ratione carminis legendus erit.

Deinde uero in compositione, nullas omnino par-
tem orationis quas ante perpendere, si fuerit
nomen, & si uerbum, quod sit eius praeteritum & su-
pinum & quem casum suum ante se suum post se regat.
Praeter haec oia qui latini sermonis studiosi
esse uolunt, oia autem uelle debebant. In hac
schola potissimum elaborant, ut nunquam uerna-
cula lingua utantur, nisi forte in aliqua aucto-
ris lectione. Quare studebunt oia latine
loqui itaq; emendate & pure. Inuabit etiam
plu.

plurimus, continua & perpetua oratione nonnunquam
 historias ex tempore recensere. Primum & Ulti-
 mus sit, ut ad haec oia diuinus auxilium assidue
 implorent, & animas suas puras & sanctas cu-
 stodiant. Quomodo in malignas aias in Salomon
 inquit, non introibit sapientia, nec habitabit in cor,
 pore subito ^{prae}precatis.

50
Noia illorum dictaq; 7 patriar; hisce
versibus ex Græco Ausonius Com.
plexus est. Rey:

Septenis patria sapientius noia uoces
Versibus expediāz sua quemq; monastica dicit.
Chilo cui patria est Lacedæmon noscere seipsum.
Beriander trepidaz moderare corinthig iras.
Et milileneis mimuz nihil Pitachus oris.
Mensuram optimum ait Cleobulus lindus in re.
Expectare Solon finem docet ortus Athenis.
Plures esse Bias prauos quem clara priena
Mileti fugisse Thales uadimonia alumnus.

Thema in laudem et honorem v. Catharinae.

In exordio breuiter propones quid sis dicturus
in hunc uel similem modum.

Egregios Virginis triumphos cui lux hodierna sacra est,
mihi stat memorare, et palmas hilares conceleberrare
iuuat. Dum tuos Eli victores grandiloquo canit ore
Pindarus et tenui, Baehilideue Lyra. Verum hic
meus anceps ambigit utrum inuocet. Quam canis-
mus Nympham an sacras Pierides, et Nym-
pham et musas inuota uocabo. Faucte Pierides fan-
neas tu Catharina mihi. Nam Carmen te dignum
condere non potis est mea Musa absq; tuo auxilio.

Narrationem sic inchoas.

Nympha perenne decus caeli terraeq; quis non admi-
retur tua mascula facta? quis non obstupeat terellas
Virginem tanto robore donatam? Hoc te uis ulla
Tyranni, non te flexerunt minae, non preces, non
niger auripondus, non munera opima, non melli-
tae

tae blanditiae, quis non primo impetu uictas Martyra
dixisset, quando muliebri gens sic succit mollescere
uelut nix igne liquefcere solet. Verus quomagis
caesar blanditur, mirabile dictu, tam capis Catha-
rina magis durescere. Imperator Maxentius
nimius ardebat uirginis aestu, optabatq; toros illig
toto pectore, mortales sed enim Virgo aspernata
hymenaeos, immota uelut cauter persistit, flagrans
caelesti face et Virginitatis amore, caelicoluz pa-
trui, cui uni mentem formamq; sacravit, quem
uotibz hysce compellans dicebat. O pater omni-
potens summi moderator Olympi, serua integra
da Virginitatis honorem, nulli statui me iugali
uinculo sociari, uitaz expertem thalami ut mal-
ta Nympharuz millia ducam dum spiritus hos
regit, atq; hoc mihi sedet fixus animo immo-
tensq; sedebit, Solis iubar dux nitescor, qui primus
me

me sibi uirgil, amoris ille meos habeat. Sic pre-
 cata Virago finem dedit ore loquendi, furit interea
 Idaxentius, sed Catharina nec furore, nec mi-
 nis uel hilum flechitur, sed pro uera religione
 pudoreq; lata ultro dedit colla secunda gladio.
 Adsunt Aligeri super alta culmina Synai corpq;
 uelentes replenteq; plagas æthereas concentib;
 hymnisonis. At rector Olympi pro vita mori,
 bunda et pro spectis hymenæis Martyna donant
 falicibus æthereos oris. TEND.

Primum argumentum.

Veteri ac laudabile consuetudine receptum est, ut hi
 nimirum examinentur, qui aliudē tanquam ad mer-
 catuq; artium liberalium ueniunt, ac se in fidem
 ac tutelam alicuiq; præceptoris committunt,
 quò meliq; cognoscatur, quomodo illis subueniendus
 sit. Licet oia hæc diuina fauente clementia tan-
 dem aliquando subuerim, ut summa cum laude ac
 hono-

honore ad humanitatis classem promotus fuerim,
id tamen haud sufficit, nam facillime accidere
posset, ut aliquis casu ad interrogata recte re-
sponderet. Adhuc igitur etiam necesse est, quo
saepius eo melius, ut iuventus sese indies exerceat,
nec minus ego quam ceteri, in hac nimirum ex-
ercitationis assiduitate, quam nobis ille impone-
re conabitur, qui nos ad informandas et institu-
endus animas bonis moribus, et totam denique vi-
tam ad recte beatique vivendum suscepit, cuius
iussa tanquam divina quoddam verba non minore
reuerentia observantiusque capessere debemus, ac si
ab ipsis parentibus proficisceretur. Siquidem Se-
neca praestantissimus, qui merito et iure optimo
ab omnibus penitus mortalibus beneficij muneribusque cu-
mulandus est, utilissima praecepta ad vitam et mo-
res instituendos praeclare tradidit, praecepto-
rum vero non minorem exhibendus esse honorem,
quam

quam ipsis parentibus, et causam subiungit dicens:
 a parentibus nudum solummodo corpus accepimus,
 sed a praecceptoribus qui sunt alteri parentes ani-
 morumque formatores, non solum corpus, sed etiam
 animus Scientiarum floribus ac morum virtu-
 tumque splendoribus egregie instruitur atque ornat.
 hinc enim saepe cernimus, quod pro grati animi
 significatione Serenis Illustris principes, aliique mo-
 rum integritate conspicui Viri, ubi togam virilem as-
 sumpsissent atque sentiant, quod quantasque a prae-
 ceptoribus hauserint ingeniorum utilitates atque fructus,
 illos ipsos quoad possunt non solum summa humani-
 tate, amore, omni officij genere prosequantur, verum
 etiam ad maximos honores et ad optimas dignita-
 tes promouent, ac denique divinis laudibus ornant,
 colunt et venerantur. Sed de his rebus satis superque
 sit dictum. Vale.

Joannes N. Hieronimo Wiesero,
S. P. P.

Litteras tuas exoptatissimas, quae me incredibili quadam
animi iucunditate perfuderunt, accepi, quibus nihil
suavius, nihil iucundius, nihilq; optatilius accidere po-
tuisset, quia in his tota res de illo agitur, quo cum
uixeras semper humanissime et suavissime, quam ob
causam ualde laetor, gaudeo, exulto.illum mihi
quidem à singulari quodam corporis fortitudine ac
robore commendas, quare ei non possum non ami-
cus esse neque solus tua commendatione, quae apud me,
ut debet, ualet plurimum; sed etiam uoluntate ac iudicio meo.
Quem quidem quibuscunq; rebus potero diligenter tuebor,
illi meam liberalitatem semper ut summi à me con-
tendisti precibus, ostendam quantum humano consilio
efficace possum. Quapropter cum tuam singularem
animi beneuolentiam ac propensionem erga me uiderem,
nihil mihi impacterum tam difficile, nihil tam arduum
ac laboriosum erit, quod non summa cum uoluptate,

tu

humanitate et amore libenter sim facturus, sum enim
propter arctissimum necessitudinis Vinculum, tum etiā
propter familiaritatis congressum, quem à teneris
ut dicitur, ungulculis habuimus, ac demū propter
singularem Virtutum ac morum dexteritatem. Vale,
Atque enim plura cum plus otynactus ero.

Thema de S. Nicolao Episcopo et confessore.

IN exordio adhortauerit initio poetas, ut uana et ludicra
carmina perosi flumina linguae, dicendiq; gratias et
leporis ad viros potius ornandos, quam nescio ad quos
Aeneas, Vlysses, Achilles et Aiaces canendos conferant,
ad viros inquam et potissimum ad diuum Nicolaum cele-
brandum. Quae uos o Vates Heliconis alumni, musa-
rumq; famuli, inceperit dementia? quis furor exagitat?
quae uos transuersim uis raptat, deq; tramite recto deiecit?
Ut ita diuorum immemores solos sine fine crepetis Mem-
oras, Aeneas, Tiberidas, Achilles, Hericiorq; duces,
quos tamen aliquando auras hausisse uitales haud
monstra

monstrare queatis: Relinguite nugas Inachidumq; cano-
ra figmenta perosi conuertite eloquiij uestri flumina ad
oras aethereas diuumq; expandite laudes torrigenis
praecipue tamen Nicolaj, cuius solennia festa,
bruma reuexit mers et fumosas december.
Sic uester mecum labor uobiscumq; uicissim sit meus
et tunc afflabit amborum, cepitis quos, parast, pia
turba castarum sororum honores.

Talis sit Harvatis.

Vrbis antiqua fuit Lyciae regione locata, clarem
habens nomen clari di nomine paterae. Haec no-
stro Licolao dedit in cunabula, nascentemq; excepit
uagily ppi pueri attetis auxibq; hausit nec solum
hoc sed et oblapuit puelli miranda facta: Nam
simul ac matris uentre progressus luminis oras uisit,
et aethere uesci cepit, membris tantillis atq; tenella
indipit certis ieiunia certa diebus, detrectans lactis
numquam potare liquorem, quo manifesta sua quam
postea uixit uitae argumenta dedit, quis enim
por.

portendere neget integram sceleris vitas uacuum crimi-
 ne ex meunte quo abstinnisse cibo uirtutis amore.
 Porro Hicoleus curas cum liquit et blanditias flo-
 ridolae iuuentutis cepit edere, non se desidia con-
 secrauit non otia mollia sectatus est, sed pede quo
 concepit feliciter ire cum ederet uagitus infantiles
 semper iyl. Mores multa grauitate repletos, artibus
 stans conjungere suctus et istas moribus Aureolis
 incorruptisq. donec merentem culmina Pontificis sum-
 mo donauit honore ihs Lybia o terq. quaterq. uxor
 felix, cui talis diuinum munere mythes attingit, quo
 non fuit alter integrior et qui patrauit tot mira
 quot in aethere lucent sidera. Sed finibus artibusq.
 cie non potuit tanta pontificis fama concludi, sed
 permanauit ad loca peregrina et ad cetera. Exim
 damnauit quoq. Hicoleus votis insertus Olympi arcibus.
 Exim fluctibus oppressus Neptuni nauita insignis posu-
 re opem cepit Nicoles nec irrita uota fudit nauita
 cum Nept. minas pelagi lenisse uocatus expertus sit
 Hico.

Nicolaus iratumq; equor' ridentibz undis exactis pre-
cibus placidum conspexit. Valeat Castor et Pollux,
quos Graeci à stulta placandis fluctibz equoreis
humidissq; procellis praefecit. Quis turbulentibus aquo-
ra ventis Naucerus cerebri uacuis utraq; id
sidera palmas tenderet. Valeat Naiadum stultis-
sima turba, iouis caeruleus frater Tritumq; deaq;
Pyg' et totus Phorey choris et Panopaea Virgo
quos habitare salum memorant monimenta uetu-
sta, priusq; libri Nicoleo cedant, cui salum
rector splendentis Olympi et muliere dedit uela
et tollere fluctus. Nicoleum clamet, quisq; Hep-
tunum censet et dielo citius: Si fraudis nescia
dixit uota fecerit ad optata litora portinget,
nec tantum pelagi sed aeterni quoq; portus ple-
nis subscribit ostia uelis. T E X

Mf

Anno 15. 91.
die 3. Janua.
rij.

11

Messapus potentissimo et invictissimo Regi
Turno S. P. D.

Nisi me totius regni tui utilitas Rex potent: et extrema
Latinorum calamitas, miseria, ac deploranda rerum
omnium conditio compulisset, nunquam nec ulla ratione
nullog's consilio adduci potuissem, ut hac tempestate in
tanto maerore, tantog's dolore et luctus acerbitate, ac
summis deniq's invidiarum procellis, discordijsq's ad tuam
maiestatem et serenitatem literas exararem et scriberem.
Doloris enim et tristitia magnitudine et infelicitate
ita torqueor, ut pro nimia agritudine, acerbitate,
languore, et infirmitatis gravitate, neq's cibum, cum
intimis meis amicis et familiaritate coniunctis sumere,
neq's quietem capere, neq's ullo deniq's vite officio ac
munere fungi libeat, nec id quidem iniuria, occidit
enim lumen et cultor nostra Reip: perijt regum suog,
pro.

propugnaculum fortissimum Italiae, cecidit deus
et ornamentum militie, interijt spes libertatis et
Victoria. Rhamnes inquam totius tui fortissimj ex,
exercitus laus et gloria nefario scelere interceptus,
hiadatus, ac perfossus iacet. Est quidam Tro,
ianorum nomine Hysus, vix summa audacia,
et factiosus, quem ad perturbationem et evertendam
funditus Remp: mali mores et maximus furor
stimulavit, homo inquam ignavus et omnibz sceleribz
flagitijzqz inquinatus, qui cum pro nimia pi,
critia ignavia nihil unquam in praelio laudabi,
le gessisset, nihilqz generosum et excelso animo dignu,
perpetrasset, nec cum ullo mortalium aperto
 Marte congressi ausus fuisset, ex insidijs frau,
denter argute telo fortissimus belli ducem et in,
signem augurandi arte Rhamnetem, nihil tale
supplicentem aggressus est, et in castris, vino
et somno oppressum et obreptum illuz ita trucidauit

uit, ita oia sua membra laceravit, & per agros disper-
 sit, ut tota illa terra sanguine et cruore nigro
 tepesfacta ac madefacta erat. Illius enim Vitae
 tam astute tam nefarie insidiatus est, quemad-
 modum lupus, qui circa medium noctis magno
 cum fremitu praefame furens, stabulum ovibus
 plenum circuit et oes frendet agnos inclusos,
 Non sicus ille Huius fraudolentus, perditissimus
 nebulosus, bestia inquam truculentissima sub me-
 dium noctis ex civitate egressus, tanta arte
 tantis conatibus Regi maturavit, tanta denique
 astutia vitam alijs prestantissimis viris eripuit,
 alijsq; belli facinora oib; modis paravit, donec
 tandem occasionem cadis perpetranda et auda-
 cissimum facinus committendi oblatum videret.
 Quare Turne Rex mihi: te rogo et obtestor ac
 oib; denique precibus ate peto, ut pro tuo singu-
 lari in Rhamnethem amore, pro ai magnitudine,
 industria, labore, quem in bello sustinuit, mortem
 tam

tam nefariam et fraudolenter illatam, ac tantum denique
interitum militia usquecaris. Hoc si à te, ut spero,
impetravero, tibi per meam dextram polliceor,
me meosque intrepide et constanti defendere, et omni
cura, industria moliri atque efficere, ut per magno
ipsi Troiam detrimento perniciosius premantur ac
extremo conficiantur exitio. Vale. maternum.

Thema de natiuitate Christi.

Nunc ego quæ nunquam Virgineo sub monte Parnassio
 locis uiridantibus audita aut Phæbo cognita fuerunt
 expediam. Vos o plumipedes iuuenes pennata cohors
 felicia pectora, secretos monstrate locos, nullig ante
 pede tritor ut inde capiti meo, insigni cum laude colollas
 decerpam: monstrate uiam mentes corporis com,
 page solute, stat ferre pedem non ad fastigia mon-
 tis musci sed ad Bethlemitica rura, et tecta sonan-
 tia sacro Christi uagitu, curas illig mirisam qui
 temperat oia nutu. Tempus erat quo luna biugis
 suis inuenta nondum peruenerat ad medias Lydiæ
 axis metam. Cum Ventus possuere oisq; resedit Vox
 Urbesq; silent, et cum nec fera nec Volucris nec
 ueneno turgidus aspis dat sonitum cum ois placida
 composi pace quiescunt, et cum iam senior superis
 dilectus Joseph accubasset duro lecto senilia membra
 ad somni munera captanda, ecce nouus uitor subito
 cale

caelestis de sede emicat, et noctem splendore vincit den-
sa caligine pressam auditibus iuuenes aetherei.
Pars digitis argutis percurrere loquacis Cythera
chordas pars sinistra et nalla pollice doctè pul-
sare, agnovit Cythere cantus purissima uirgo, partibus
propinquos hanc dubijs signis aduentare sentit,
corripit se se ex strato, et utraq; manū ad sidera
tendit, sic ore locuta. Omnipotens rector cui po-
testas celi summa, qui mare qui terras et lucida
templa celi, nomine tuo compler, nunc tempus
adest, quo se proles tua nicolomi genetricis
honore sub luminis auras offerat, quo tellus mi-
hi applaudat quoq; mihi plaga caerulea ponti ri-
deat. En grande reddo depositum ex matris obse-
tus filii offero dulce pondus uteri in lucem serenam
expono. Sic memorat fructusq; Dei colloquio tur-
bans beatae aligerum, pascit celestibus odis ami-
num explereq; mentem nequit, iuvat usq; morari.
interca

Interea partus hora propinquat fausto sedere iam
 caeli Regina stabat interrita nil fluxum aut caducum
 pectore voluens nil mortale putans, variisq; circumq;
 suprag; iuuenes aetherea sedi assueti. Illam pater
 illam spiritus circumdabat et suavi mulcebat pectora
 senex. Dum clausa alio et immotis Virginei claudis
 spectantibus astis prodijt in lucem soboles diuina to-
 nantis. Prodyt haud aliter quam cum solis ra-
 dios specularia admittunt, lux sine ui sine fragmi-
 ne transit, aut cum eadem lux aera penetrat aut
 complet. Hunc puerum mater haud precioso in-
 uoluit amictu, oscula terq; quaterq; dedit, coniungit
 oribus ora genasq; genis, et in praesepe fuit,
 hic illum tardus afellus et bos ore fouent auras
 spirante calentes, agnoscit Dnm et procumbit humi
 bos procumbit mora nulla afellus, et tremulo po-
 plite infantem adorat. Scilicet hoc olim praedixe-
 rat ore fatidico Abacue quando ait affore tempus,
 Cum

cum deus in medio duarum ferarum cognoscatur.
Quis tibi tunc sensus fuit castissima Virgo, cum
muta animalia soboli tua famulantia aspiceres.
Nonne putandum est aetheream aulam totam por-
tis bipatentibus excitam spectandi studio et noua
monstra videndi aligeri certe pueri volantes miro
modulamine caelum terramq; complent, pastoresq; ad
nati seruatoris cunas mustarunt. Poterit hic
breue colloquium constitui cum puero.

Aliud Thema de eadem nativi-
tate Chris ti.

Ecce effulsit dies lacta quadrigis roseis, gaudet polus
utrig; fretum, terra, caelum. Quidquid uiget ubiq;
per climata uasq; mundi gaudet natq; Christi dei
aduentu. Vensata caelicolum agmina per aethera
cantibus sacrisq; harmonijs extollunt nationem.
Lato pectore modulantis nobis gratantur quot
aura

aura felix nostrae rati fulserit. Rebus tristicibus illa,
 Chrymant secundisq; gaudent, et iuuant nostra qua parte
 inuare queunt. Ergo perenni laticia pariter gaudete
 Christigenae quam praesens dedit alma dies. Puerios
 sonos iterate et mouete cantq; coronata foveo sorte
 thura merumq;. Nam delapsus Olympo aethereo
 uenit deus, atq; lusitat in gremio suae matris.
 Quo intactos nos ab unda Phlegethontis picea
 seruet et ipse plagis aethereis inserat. Quare Chæo
 deo semper sit summa gloria qui homo ager nascitq;
 nostra causa.

Aliud de eadem

Oritur dies alma qua iuuentus solet te christe cele-
 brare. (Si modo tempora non fallunt) Et tempora
 festa odoratis sertis innectere et ad tuas cunas sa-
 cra canere carmina. Inter quos memini dum fata
 me regabant uia pars magna ego fui tibi non minusa.
 Quem depressum nunc uitij quasi ligatum fure mali
 confue-

consuetudo iterata saepe tenet. quique mollem prius
et laboribus vacuum egi vitam in studijs Pieridumq;
Choro, nunc procul a uero armis circumsonor A-
egys miser ab hoste multa uolens nolens passus.
Sine casus mihi sine dedit hoc deorum ira seu fuit
mihi parca nascenti munda, tamen unum è multis
tamen peccatoribus omnipotens Iesu potes re,
stituisse, nam domina quicquid fati cecinere
sorores nouimq; de esse sub tuo arbitrio. Ego ipse
merito ad undas tartareas mittendus quo uia
facta est labore non exiguo, supplico, si est fas
miserere dolorum nostrum nam premis dura fors
difficilisq; nimis. Praesta auxilium bone Chre
relicto fer opem m ments parata tuo sanguine
intereat. Huc ades purissima Virga et mentem
releues o fofis memor unius è numero tuo. Vosq;
cives supernorum mecum haec poscite, mens etc.
nim

nim iacet nimio pondere pressa. Vos quoque poëta
pia turba Andriæ consortes, hac eadem deus natum
quisque rogare. Fateor non merui tamen pietatis
auxilio egenti libenter precibus ferre opem.

Epistola suatoria.

Hieronymus Welserus, Bartholomæo H:
amico suo S. P. D.

Frequenter fui misertus sum amice haud vulgaris, qui
co dementia, temeritatisque prolapsus esse uideris, ut
metu et timore potius tuos in officio continendos, quam
benivolentia, humanitate et amore existimes, quan-
tum uero in hoc nefario proposito aberras a scopo ueri-
tatis, re ipsa experior, et experientia quotidiana docet.
Nihil enim (charissime amice.) potest esse aut fir-
mum, aut diuturnum, in uniuersa hominum natura,
quod amicitia uacet, qua nihil praeclarius, nihil pre-
stan-

stantius, nihilq; iucundius est, et hoc habent eruditi,
cum uirorum, summo ingenio, summis uigilijs, elu-
cubrata scripta. Sed cum et humani et boni
amici sit, ut alter alteri semper honesta, necessa-
ria et utilia suadeat, contraria uero quantum hu-
mano consilio efficere potest, dissuadeat, mearum
partium esse censui, ut pro mea in te fide, quam
tibi debeo, quid tibi optimum factu existimarem
quandoquidem praesens coramq; non poteram, literis
saltem ostenderem. Verum cum rem melius peni-
tiusq; mecum perpendas, uideo amicitias et bene-
uolentias plus ualere apud ingenud et liberaliter
educatos uiros, quam metum istius et timorem.
Sed quid ego ista consector, aut quid in his mi-
moror? cum Dionisij Syracusani et Sylla
romanorum istorum inuictissimorum cogitatione
cuncta scelera et facinora complectar. omni
impe,

impetu mentis, omnibusq; indignationis viribus, ad id
 reprehendendum magno et merito quidem, affectu
 ravior: Quorum exempla horrida, quam potero
 brevissime oratione perstringam. Illi, ut scias,
 summa severitate immantateq; tantar crudelita-
 et pyramidem tam in ciues, quas in exterar natio-
 nes exercuerunt, ut indignum auditu, sed tandem
 cum experti fuerunt suo malo nefarioq; in Repu-
 conatu: Malum esse custodem diuturnitatis metus,
 ut inquit praeclarissimus oratorum Cicero, fas
 potius metui quam amari uoluerunt, optimamq;
 uiuendi et imperandi disciplinam à Repul: nefarie
 sustulerunt. Quos equidem neq; reprehendere
 neq; uituperare quisquam satis digne potest, qui
 tam crudeliter tot urbes, tot italia partes et
 nationes civilis sanguinis fluminibus munda-
 uerunt, quam cuiq; credibile est, corpora homi-
 num

inmanissime ferro ignito laceranda et per agros
dispargenda curauerunt, quod quidem inexplebilis
feritatis iudicium est, adhuc non solum homines
aetate summa confectos, sed etiam infantes alios in
conspetu parentum humo infigi alios pilis excipi
iusserunt, aliquos belli facinora patrauerunt, quae
memoratu intolerabilia sunt, quorum quidem
multa exempla et aliorum narrare possem, quae
breuitatis causa silentio praetermittam. Vides enim
qua crudelitate, qua cupiditate, quibus conatibus
denique perditissimi et facinorosi illi homines per-
sequendi vires, populos et nationes iras nefarie
distruerunt, qui omnes sua dementia et tyranni-
dis ex diuino quodam instinctu praenas dederunt.
Aspiciamus nunc amoris benevolentiaque vin-
culus indissolubile, potens et prauatidus, quod
neque ulla ex parte sine nefario scelere labefacto,
et potest, per hoc iniquas amicorum hominumque
aies

18
dios deuincient, honores augentur, dignitates ampli-
ficantur, diuq; honesta negotia fouentur: Vnde me-
rito hoc prouerbium profectus, Concordia et amo-
re res parua crescant, discordia uero maxima mila-
buntur: quod ueteres Romani intelligentes non
iniurijs, sed beneficijs, muneribusq; populos ac na-
tiones ad parendam et sui amorem amicitiasq;
allicere consueuerunt. Vnde etiam Micipsa Rex ille
potentissimus, moriturus ad se se filios aduocasse
legitur, atq; ita fugatus allocutus est. Equidem
ego (Echaris) uobis regnum trado firmum si ceteris
boni, si uero mali, imbecillus. Quapropter haud
uulgari amice te rogo et hortor, ut et virtutis et
doctrinae. Audis te solum recordas ac dedicas, et eos
mitteris uiros, qui in laudibus et uirtutibus usq;
ad summam senectutem summa cum gloria uixerint,
et cogites etiam te non presentibus modò, sed etiam
posteris natu esse, et hoc quidem facias parentu,
ami

amicorum fidelissimorum, uel nostra familiaritatis
et necessitudinis causa, sin minus, tantum inimico,
rum causa, ne habeant occasionem se offendi et
exultandi in hoc tuo interitu. Spero igitur et
placito mihi persuadere, te merito moueri debere
his tam praeclaris Romanorum exemplis. Id
denique mei officij esse iudicari, uidelicet, ut tibi homi-
ni non modo multis modis copulatissimo, acrum etiam
iucundissimo uestigia, quibus ipse a puero Grem-
ni ingressus, commonstrarem. Quasi tu pari cura
accipies atque ego dicturus sum, futurum confido,
ut neque me monuisse, neque ti paruisse praemittat.
Vale. Data Ingolstadt, prid: no: decembris.

Dialogus.

Auditoris et Praeceptoris.

Qua ratione quis se dignum possit preparare ad
sumendum Eucharistiam.

Aud: Quo gestu se componere debeat qui mores debeat,
cui placeat ad sacras dapes ire, ne paeniteat se paucis
dictis absolvere, si est tibi cura mei, ut mihi est cura
tui; sic calicula faciles secundent, tua cepta, sic au-
ra leuior impleat sinus patulos. Prae: An est quicquam
quod tibi non possim petenti ferre, qui rogas metas soli,
cita pietate, tu modo sermonibus nostris aures da uacuas
dictag; mea recondere mente perungi. In primis mitte
seruando uanum laborem et puta ore domini nil esse.
uerius, ne titubet licet contraria iactent haeretici, nihil
fabat forma, et color nil moueat, quod ante pedes iacet
nec daz possis comprehendere, et putas sacra mystica
statim fore aperta? haud equidem fallit quenguiam
Chri sapientia, fallit se quisquis erit tardus credere.

Aud

Aud: Eia age facis vela austeris minus felicibus
procurrit. Inter ias tibi aqua placida. Prae:
Postea peruan recessus ai. secretos et reduce
acta crimina ante tuos oculos ac nulli maestos
flumina dum tibi humectent et funde pias
lachrymas cum gemitu pio, tegz expediat hinc
vinclis sacerdos pro more postmodo tui ipse dato
deo supplicius. Aud: Narras bene: pro nostra
merita quam sequis: eque ex animo admissorum
pauit? manibus illotis uoluitamus ad aras san,
Itaz, obscuris ore cibis sacris tangimus:
He cetera cetera nam adlo auribus arrectis crede,
Notus non tua Verba irrita rapit. Prae: Etiaz
Suave est sentire lepores diuinos cum mens uigel
religione recens, nide per decora colla ex ocu,
lis lachrymae fluent et amor pius conuenien,
ter suspirat, sed quamuis nullus sensus tangat
praecordia, et haud ullis aquis corda arida riget,
tamea

tamen non hocce ming sancta require conuiuia, et
 tui oblitus plus deus tuare, semper illius scilicet sit
 cordi gloria, spectetur eius honor solis uiribus,
 quem certus est propagari deus fidei mente libans
 sanctas dapem ut ipse iussit. Aud: Fateor coxit
 me iaspriorem anceps scrupulus et cura molesta
 diu animi diuisit, nam gemitus adorant nullis nulla
 suspiria non erat sensus altae religionis. Experi
 affectus uix poterat ipse precem curtas ordiri seu
 truncus, lignum inutile. Ob quas res me forte esset
 mihi nomen parum amicus et saepe timui iratus
 deus. Detraxisti breuibus uerbis magna mihi pondera,
 mens est plane tuis monitis reuelata. Prae:
 Praeterea est in rem corpus Christo animamque sacrare
 sed deo summo tradere. Et postquam prouideris ius
 te ara augusta hoc ore poteris Christo loqui blanditer,
 o bonitas, o sapientia Christi o iustitia, quem sibi pa-
 ter mente genuit equanimes, solus sortem miseratq; acer-
 bas.

bam ferruginem dignatus es benignus opem ferre cele-
stem, et iterum Virgineo parvulus infans latuisti, et nobis
es natus homo simili corpore, ac latus sanguineus
acuto ferro traiectus, suffusus arbore tribus cupidini-
bus, minus sceleris nostri contagia delisti, ut
rursus consequeremur opes amissas. Quod sum,
quod valeo mitissime fessum corpus totum et ipsas
aias sacro tibi, tu cape, donec mors frigida artus
nepos mihi soluerit, et amaris defectis et completis
ferar in loca iussa. Omnia nostra obediunt
semper amoris tui eximio pectore honorabo et
colam te solum Christe, propter te opem tolerare
et perferre labores magnos et duros, et rigida mor-
te vitam posse ponere, accipe me, neque enim post
hac studebo et conabor esse meus, incipias siquid
esse potero. AUD.) Versant iam iam hilares curae
in nostro aëre insignis laticia carmine uenit no-
ta, nequaquam est modo quod optem tantis desi-
derijs et feruoribus, quas famem frequenter re-
pelle.

pellere caelesti epulo, nam si sacra haec meis morbis
 medicamina promittant, ah tam praesentem opem
 cur aeger fugias? si est Christy lux et lumen vitae
 cur merces tenebras amemus? si est uita, sit
 ipse nobis uita licet, heu hominum mentes uanas et
 inanes, heu caeca pectora cur adeo pauci beata
 dona et caelestia petunt, quod porrigitur et datur
 hic deus est, nullus flagitat precibus, sola fides
 precibus est huius muneris, porro reliquos ne
 tardes tu monere haud sane ista cantis surdis au-
 ribus. Prae.) Rursus pensandus qualis et quantus
 sit ille, qui uult foeta tui hospitij habere, tui quoque
 quae sit mortalibus conditio, et quis moribus ornatus
 eas discutiturus, Immortalis ille quiescit cum summa
 pace, miseros mortales, premunt aspera fata, ille per-
 meat per cunctas rerum naturas, ille terras replet et polus
 ille replet, nos ut bestiola septi limine tectorum, claudimur,
 et mundi pars nisi parua sumus, haud argento eget,
 qui aurum fultus condidit, cuius opes sunt oes, quas te,
 nec

net orbis, est sapiens est bonus, iustus idem sanctissimus
omnis principis caput omnipotens. Ad illius iussa properant
uolucres ministri, quod de mus alta immensi poli continet,
nos canoso heu uictoribus mersi gurgite, uix ah uix suspi-
cimus ungas. Sidera lupo diffundunt atq; habendi ar-
dore perimus nostro pectore nulla uiget religio.

22

Thema de purificatione et laudibus
beate Maria Virginis.

Redunt Virginei partus purgamina, lux sepe uotis
cupita oritur, dies poëtis expectata tedit lata usq;
candido signanda lapillo, qua supplex te o parens ad
aras uenerabo, et secta ferax è floribus nec non
liquorem spargam de flore Myrtilo. Quare summe
parens uires largire ac fragilem ratem dirige, nam
mens est mihi iampridem laudes dicere Virginis et
uias ire uatibus suctam. At quis potius est celebrare
eas digno cothurno, cum in orbe nihil magis splendeat.
Si spectes formam natura huius negabis nihil, oia cerni
mus esse in summo gradu. Lumina uultu resplendent
aurea, et lucent in ore ambrosius decus aurora colla
ta, nitore superat, est candidior nive et polo lucidior.
Aspice in corpore humano dotis diuinas, nihil uides
mortale nihil inest nisi numen, illas Virginitas, illas
pudoris cura exulit et dedit nomen clarum.

Hinc

Hinc candidus nuncius Augusto ore tulit illi secreta
dei mandata per auras, hinc et dei sobolem ca-
lesti orbi concipit et conceptas nouo ludere Virgo
parit. Quid multis? equat des ueteres heroidas
nec fuit humano cloro nata puella. Laudant
ffermionem quod capillis erat spectata et coma
sibi fecerat arte Apollinea, hoc potuit formosa
uideri Clytemnestra quod spargerat candida ora
roseis comis. Sed haec quid erunt si cum diua
Virgine, quam constantis fides ad astra uexit,
cui modo diuus potestas est concessa. Diffundit
pacato uultu aurea tempora et ab ore tranquil-
lo pax aurea uenit, tristia dum loquitur nubila
caelo discedunt, uerna quies roseo est uernus in
orbe decor, quod si quem dignatur ocellis huius
nectaris fontis fluunt et ambrosie, In quem
oculos conuertit propitios huius de caelo quasi am-
brosia spargit, huius roseida ambrosia prema-
nat labris ambrosius decor spirat ab ore.

O nuda

Nulla aequae formosae cunctis puellis, nec quae castis
 uiris tandem sit adamata. In terris sola Helena
 eius sola forma probatur, sed tamen Helena huic
 quid fuit nisi forma? ast haec uel nulli ueterum
 pietate, iusticia, meritis, religionem, fide, secunda
 est, huic superi plaudunt super aethera, huius et mo-
 ritura gens de terris fauet. Quis neget hanc uocari
 posse Pandorae, cui superi singuli dona dederunt?
 nam quae unguis Virgo aequae fuit aspectabilis, quae
 suo more sidera uincat. Cui noua purpura diffu-
 sa genis fulget ac in reliquo corpore fulget ebur,
 cuius honor mortis ictu nunquam uiolabitur, sed sub
 astra feret quicquid laude, nam quascunque dea uictoria
 habuere dotes, has sola uirago magis atque magis tenet.
 Hinc oer nonne merito contendunt uiribus demeritis,
 se suis officiis, igitur iuuenes hanc et nos ad aras
 comitemur, potest Virgo referre officium officio, cer-
 nimus hanc properare ad templi limina, et manibus
 suis

suas portare pignora, quo sic atriâ patefaceret
aetherei templi et munera magna daret uiris nte,
prie et pudicitiae deditis, cui ergo tanta in aro
rigescit durities ut Virginis obsequio flecti non
possit, illa porrigit manus quo possit lapsus tol
lere et erigere, ut ager opem sentiat medici gratis,
et nos genus migrato ac mortis ludibria despicientem
opem tantis munificas? natum in templo obitu,
lit et pariter seq, suamq, domus, cuncta donan
ti dedit regenda, nil seruauit sibi quod illi quod
illi non sacrauerit, sine quo cuncta ruunt ca,
Duca sub caelo nil durus adeo seu intolerabile
est uisus, quod non fecit amore sui grati, et
pauperiem coluit, nec fuit uoluptas adoptata,
et in terribi nulla fuit commoditate. O rerum
facies hominumq, o caeca pectora quaz tempora
nostra ab ijs diuersa fluunt, heu quantis in
nunc conatibus aurum quaerit, hic orbis nihil
charius nec acceptius diuitijs, quare aios re
lenate uirgo parens iacenter ne argenti uitio,
sa

sa liti, uoco te spes magna nostrae salutis, te co-
lumen praesidiumq; vita mea, nos aspice ne auertas
uultus praecanti, neue preces humiles despice du-
ra mente, ne ming teneram hanc ^{iuuentam} mentem Virgo
tueri, qua laeta uiuere cupit tuo obsequio.

Sequitur aliud thema Carminis.

Deploratio Metrica uitae praeter omnem
modestiam peractae.

GAUDIA quae clapsis diebus sunt agitata canam plus
habuisse fellis quam mellis, plaxsa tympana passim
strepuerunt, nullus fuit leticiae expertus, civibus, hospi-
tibus, studiosis, alijsq; omnibus, oia sydere fausto flupe-
runt, dum uino caluerunt, atq; erat cunctis unus,
una mens oibus, idem sensit pauper Codrus cum
locuplet Craso, omnes gaudebant cucullis certare,
et polus frequens uoce ferire, inter quos putari pulchrum
primas tenuisse, pessima quaq; mihi laudi ascribens,
tunc felices uenti implebant mea carbag, etiam ung
de

de quo vis homo loqueretur, cælus mihi ipse ridebat
et ipsa fata rebus meis benigna spondereant fauorem.
Ast modo quid lucri habemus? nil nisi quod mens
gemat stimulis exagitata, gemit mens atq; ex cor-
de ducit suspiria, dolet se cecidisse in laqueos do-
monis, his insidijs ipse tendit retia, his capit et
sub ditione premit. Ffio ego trish tyrannus ser-
uire cogor, me miserum, et perpetuo dura pati vin-
cula. Ah utinam ab amnis primis me mea ma-
ter fleisset, et funera mea essent rapta è cunis nō
ego sentirem in mente tam multos dolores nec ab
hoste premerer iugo tam duro. Fregi frequent
fidem Torantis, iura saepe uiolau, uerbis sum co-
natus saepe fallere deos, frequentau, quidem templa,
sed quæ noxia uidi in his? meis oculis oia sunt
facta noxia, ipse mihi sui noxius, quod cuncta ex-
petij cupido lumine, quæ uetat lex petijisse, et uidij
et perij, atq; in pectore et corde meo dixi, hæc tem-
pla non erunt mihi templa salutis, mea facta re-
uolens

nolens impia saepius facide ingemui et animus meum
 mea crimina urebant, sit modo à quo potero expectare
 suppetias, diu meis rebus sunt aduersa et inimica.
 O numina quo me conuertas? quae regitis regna poli-
 cus patre aeterno, quo me subducas? quo me recurdas
 in antro? ut vita mea acta lateant et occultari que-
 ant, dolet mihi mens et sanguis sub pectore foetet,
 et facta mea cruciant animus, lingua in faucibus
 mutui ias haeret, stitamen compellit me acerba quæ-
 rentia, tanta sunt dolore compressa, ut labasas, si
 nox die grauior, et dies nocte mihi, fure demonis te-
 nor modo constrictus, et proterua Venas mihi uirula
 migeat, quas obfuit misero mihi, hosti scripsisse fideliter
 et tanta fide ipsius amasse, utinas pareat qui numina
 Bacchi honorat, et duras militias sequitur Veneris,
 et mihi si arideant posthac Veneris documenta tu-
 lupi rapidi mihi membra dilanient et corui anido
 gubtere mihi membra discerpant, et unguibus oculos
 effon

efficiant, ah valeant convivia, Veneres et lūj, iōj,
et lepōres obscenij, eus symphoniacis cithera mo,
dulamina dulces, an quia a pueritia te dilexi
perfidiosa Venus, hoc de te merui? Sit satis affligi
se me furore disans et animus furis exagitasse,
nunc recuso servitū tam inimite domini, qui ob
sequio noluit flecti, quem lacrymis aut fletibus
nunq̃ potui ut esset mihi clementior, procul esto
Cupido, Bacchi Venerisq̃, casta placent, luxuria,
le ias mihi parate tunicas et choroas, Franciscq̃,
et pedes nudos lignea constringam vincula, nunc
ieiunia mihi iucunda sunt et placent, quibus ego
calus promerear, eus atra dies me soluerit et
vita flamina parca ruperint, quod si longa
vitae et diuturna incommoda me premerent, et
cana senectus caput meus inficeret, quis modus mi
remiri posset, in vitis meis deplorandis, quis satis
posset verbis explicuisse, quot segetes habet et gar
gara, quot racemos habet Nysymna, et quot
dabel

habet calig stellis, quotq; mare uoluit aquas,
 tot crimina fœderant mihi mentem, me miserum
 nec feret quisquas impune facta nefanda, exactor
 qui iudicat orbem nimis rigidus, haud sine cri-
 men abire impunitum, testis menia & Sepheria Apolli,
 nec Troia et genus bardanius, cuiusq; bardanius
 testis qui propter permiuria falsi nati Aegea mari
 incidit uana noia, Lucifer bisitio fulmine ad undas
 Stygias detrusus, perpetuo luit facta sulphure.
 Felices aue usq; melioribus fatis, quibus primas
 cura casta & sterna, nec quibus hic fuit Ve-
 neris ludius, nec cupido dira, argentive sit perni-
 ciosa sed casto pectore rimabant, templuz calico,
 lûz deslentes suas culpas nocte diuq; hinc et
 perpetua uita munere donatis, nunc agitur superis
 iocis uita, sed paratur mihi triste et crudele suppli-
 cium, et narent me pramia digna tartareo lacu,
 nec fata immatura parcent mihi iuueni meq; iuuenta
 disperij mi me inces Virgo sanctissima calig regi,
 na

na, quare Virgo meus casus respice hois miserandi,
uirgo solacij vera patrona sacri. Denique paucula
addantur per Apostrophe.

THEMA CARMINIS, DE

descensu Christi ad inferos.

MENS est infandam eadem ac tristissima Christi
funera dicere, et quomodo iura necis mortisque rumpens
repagula, victor penetravit piceas Phlegethontis ad
undas. Tu pater qui praesides aetherea arce ad sis, et
dignum fluat tuo noie carmen. Tempus erat quo diuus
aeterna potestas, humana gentis nefandos casus misce-
rata, filium unigenum caelo demiserat alto, quo
sic uitio genus humanum demersum erigeret, et in
sui regni partem locaret, iugis sceptris reponeret, atque
namque salutis documenta daret, et rectum e terris ad
caelum iter monstraret, at demum morte sua nostra
doleret piacula culpa, et afflicta ferret medicamina
genti. Cum igitur ter decem compleset annos, atque
pat

palestinis diuini saluberrimis, parisset semina uerbis,
 sponte sua dira mortis discrimina adiuit, et ut agnus
 innocuus balans super hostia cultros, immolandum macta-
 tur sic ipse crucis trabe elevatus et affixus dura
 clauorum cuspide, hostia fieri uoluit pro mundi crimine.
 Isacides igitur iniquis furibus agitati, ac noscia gens
 ueris, uelut canes rabidi, lupis, rapaces, agnus huic
 innocuus inuasere, et uelut leo, si forte fugacem
 capream, uel surgentem in cornua ceruus dentibus
 impressis teneat, horrendo sortitur fremitu rugitusque
 immane hians prostermit et audissimam ora cruciat,
 donec membra tubo madentia laniet et crudas meatibus
 in viscera carnis, sic furit et saeuit as inimica deo
 gens, Ast ille non secus atque rupes uolutum, prodiit
 in regno, obuia uentorum furibus exposita, ponto
 uim cunctam atque minas perterriti caelique marisque,
 ipsa immota manet donec tempus erat quod inextinguibile
 fatum, aethereusque pater longo statuisset ab auro.
 Cum igitur tandem morti concessa potestas, in gratum
 aeterni patris furit impia, teloque ferit innocuum uitae
 Stami.

flamina praescindens. Mox igitur ubi spiritus se diffudit
in uacuas auras et ferretur solutus compage carnis, tar-
tara masta petit, regna miris uixis, Cocytus, lacus, quo
manes parentum sedentes tenebris opacis educeret et caeco
carcere liberaret. Speculca fuit uastu hiatus immanis
serpente futa nigro lacu ac tenebris nemorus, super quas
haud ullo uolucres tendere iter premis poterant impune,
talis halitus sese atris faucibus offundens. Supera ad
connexa ferebant unde locum Graij dixerunt avernum.
Hanc uultu radiante subintrat dominitor lethi ut parentum
manes inde eximat. Ecce autem introitu primo micat
Orcus ignibus, solum sub pedibus mugire et uoca-
capta moueri, soluarum uisagis canes per umbram
ululare, undiq; finitii fratres fulgine conueniunt, et
quibus est laiarum imperium umbrae silentes, et Chaos
et Phlegethon loca miris uixis parent perq; uacu-
as ditis domos et mania regna agmina disponunt
litibusq; ad signa uocantur. Ante ipsam aëstibulus
premissq; in Orci faucibus luctus et ulteriores cura

ponunt tentoria, et morbi genas pallentes tris hinc, senectus,
 et metus et male suada fames ac turpis egestas,
 forma visu terribiles lethumq; laborq;. Hinc sopor
 lethi con sanguineus et mala gaudia mentis, mortise-
 rumq; bellus sua statione sequuntur. Eumediūq;
 saxa phalony et domens discordia, uiperens crinem
 uittis innoxia cruentis, multaq; præterea monstra
 variorum ferarum, extremum claudunt agmen lauas,
 Chimera, et centum geminus Briareus ac bellæ
 Lerna, horrendum stridens et forma tricornis
 umbra. Gorgones, harpioraq; tenent dextram, ipse
 rex Pluto gubernat cuncta. Nec in discrimine tanto
 quicquam lingunt inausum, sed vigili cura deducit
 agmina. Interea propius cernit flumina stagnan-
 tia rex calx, qui uenerat radians ab oris superis
 et uia qua fert ad undas tartarei Acherontis,
 nunc emensa ostendit lacus sulphure fœdas.
 Turbidus hic ceno nasq; uoragine gurgis astat
 atq; omnem arenam Coccyto eructat, nec minus has
 aquas et flumina seruat horrendus terribili squalore
 Cha.

Charon, cui iacet micula canicis plurima mento
stant lumina flamma, sordidus amictus ex hu-
meris nodo dependet qui subigit nauem conto uelisque
ministrat et cymba ferruginea corpora subuectat,
iam senior sed cruda uiribus uiro senectus. Hec simul
atque animam corruscam tanto splendore uidit et ful-
gore ludere splendescere, horruit intuitu primo, Acte,
erant comae uox faucibus haesit, salus per artus sudor
ist, deditque cana buccina signum, hinc rex Pluto ab
antro uasto exocat umbrarum cuneos, et Aethneos
fratres in ordine disponit, tympana rauxa sonant
et tubarum clangor exoritur et complent Orcum
horrissonis clamoribus, ac lapsu horrefico ex fan-
cibus atri harpocia adsunt et alas quatunt magnis
clangoribus, curua petunt littora contactuque ora
fodant et fuga praecipiti spirantes naribus ignes,
Eumenides fremunt circa castra gestantes crimi-
bus angues, ante Stygias acies et tetra fedas
arugine corpora consistunt sua mole Cyclopus
Titanum phalanx gens dijs superioris mimica, subse-
quib

quitur strictisq; mucronibus oes deum expectant sed
 frustra, superis obstititur armis nam qui condidit orbem
 sidercos et motus dedit aeternos quicq; cuncta fouent
 arboribusq; comas et sidera calo uaga non eget alterius
 ope neq; navigio remisq; clarantis, sed superambulat
 leuibus plantis undas Aegeas, angelicisq; iuuenes comi,
 tantum ducem, latenter, et paribus passibus uadentem
 aequant. Volant circa stagna et mulcent cantu aethera
 ac magis atq; magis multa agmina calicolum
 ni aere glomerant, Aegeia paludi infesta. Hinc
 aetherei flammis fulserunt littora et pariter calum
 noua gaudia exercent, caelestem alitumq; acies sanctisq;
 uolucres, dant manibus plausus et alis multicolorib;
 Deus radians et luce coruscans fulta progreditur,
 qualis est astrorum facies umbris rorantibus post
 imbrum ubi frigidus Boreas siccis alis migrat ac
 calum populans caua nubila differt, talis speciebus
 accesserat ori Siderio Christi. Pluto hac rerum
 imagine stupefactus et diues Tartarei dis vixit clauis,
 Fra.

fratres lucifugi è faucibus ignem efflare et piceo fumo
omnem domum involuere, continuoq; relicta statione
cuncti fuga dilapsi terrent, subito et in latetral
imas sese conijciunt, relictisq; armis Athenei fratres
citato cursu prosterunt obvia quaq; et caeca antea
presunt, sicut ubi de sede celsa accipiter columbas
sustulit apprehensas quas rostro unico eviscerat,
diffugiunt alia huc illuc mox conant se celeres
turribus imis et nigrent maria murmura, haud
secus illi attoniti scutis et exuvijs relictis fugam
arripiunt, et speluncis se quisq; appetit atrox.
Hic portas ferrugineas subivit cuius maiestate
quas levis impulsu cardine disiectas Christus
ingreditur. Huius casti maneb lustratq; circum
fulgore repente tendunt ad lydia palmas, letitiasq;
fremunt, lacrymas reddere, nec queunt saturare
oculos auroq; fruendo, dum letho ultorem amore
propius salubrant, O requies dulcis homin et super,
cum voluptas, qui mundo reuehis munera primo
paret.

parenti concessa, et humanum genus de reddis ad
 pristina, et aperis ad sidera lati ignotas vias,
 expectatulis adeo per multa saecula. Talia
 iactabant per inane campob, tum lati obscuro
 carcere se se promunt, dumq; ultorem superad conuexa
 sequunt, ut sedibus Atlantibus placidum degant
 aevus. *redo*

Aliud thema carminis

CHRISTE sator atq; princeps caelestium, qui mi-
 ra bonitate sustinens cuncta rerum latum orbem
 iustis moderaris legibus, nostra Elia usq; te resona-
 bit, docta feligisse vocales chordas nostra musa
 summo carmine tendit te celebrare: tamen quis tua
 sceptris Christe digne dixerit, cum nil sit tibi secun-
 dum? aut quis refinat aeterni triumphus honores dignus?
 migrantis avernus penetrans claustra leue undq;
 umbrarum tenuisti, teq; pallida regna vitis rap-
 toris premuere. Diram flagellum posuit Eumenis,
 Rhadamanthus acer sese abdidit, ianitor Orq; metuit

zur

rursus catenas Alcida, te solus pro manes Ache,
rote, fortis populas atrocem tyrannus, potestas
tartari superbi, per te fracta cecidit. Segnes ti,
mores ite hinc iam procul, anxias curas euge uenq;
procul uerte pendentes capillos floua serena re,
corent, tepores ueris gelidi, en adsunt Aquilo
impotens, silescit flabris aura Faunorum mulcentes
campis reparat gramina. Cernis ut apricis pra,
tis saliant, et laevis pecudes agellos tuncant,
festus colonus rura paterna nec modo exeret.
Lupus inter agnos audaces ludit, omni nemus fron,
des umbras. Omittit, et liberis pedibus rustica pulsat
turba terras. He spernas pie Christe nostra uo,
ta dato candidus nobis qua precamur, non gem,
mas, ebur, neq; cornu fens aurum te poscimus,
facito nos fuit partis precamur, corpus ualidius
mentisq; integram da nec obscuram uitam nec
gloriosam uixere, conpescas bella, bella odiosa
inhospites stringe catenas & laudius, neq; multos
Turcas sinas rupto fœdere uolitare.

QVARELA CACODÆ

monis.

QVI sim, unde ueniam, canities in mento loquitor,
 facies, frons, uultus, oculi et ipse habitus satis
 me indicat, iam pridem notus imò ante plu-
 rima secula: attamen si quis adhuc ambigat,
 ego sum diabolus, orbis terrarum potens, rerum
 humanarum dñg, tenebrarum p̄sēs, et huius
 mundi princeps, cui seruitutem seruiunt, et ad
 natas obtemperant, reges, duces, gentes, populi,
 Asia, Europa, atq; Africa, imperium exercui semp
 latissimus, atq; honor mihi delatus amplissim⁹, est
 modo quo me conuertas, quo fugias, quo me re-
 cipias, oib; opibus euectus sum, spoliatus
 sceptro, expulsus regno, priuatus honore regio.
 Hec miserum me quæ nunc afflictio solatia re-
 stat? O Stygias paludes, Opicia Charontis
 flu.

flumina, o fratres lucifugos, o quicquid sub imo ē
Gorgones, Furia, Harpaggia, Eumenidum cohors
anguicoma, deflete ruinam regni tartarei. Ecce cū
vivo, in orbe sumus insidiatū, cuius vitæ straximus
tot fantasq; insidias et quem tandem, cheu, nostro de-
misimus. Orco, quanto splendore coruscant superos
redimus in auras redijt, quantam dedit thronum,
quanta ni Stygis penetravit ad undas, quanto cū
triumpho extractor carcere caeco maneb superis
miserit astris? quid mihi restat aliud, nisi ut
laqueo vitas finias, et rectam collo mizerias, tan-
tum quis posset ferre dolorem, porij, occidij,
interij, quæ mihi nunc terra satis dehiscat.

CONSOLATIO DAVIDIS

ad manes.

DIES multos per annos expectata tandem lata uenit,
 quaso socij metu parcite, luctus iam soluite et deponite
 voluptas diu sperata uenit deus uincula nostra coram
 dirumpet. Vitam fudit in cruce pro nobis cum sanguine
 corpora tamulo sunt marmoreo condita et sepulta,
 adest tempus quo liceat euadere ad aras quo nos
 frui liceat uita beatiore, indubitata dei propago,
 spes et salus nostra mox aderit gaudete, plaudite,
 Lætaminj, et dulci metos concimitote, uocant nos iam
 Lydera, ianua celi patet altisonans deus in sua regi-
 na nos uocat, euolat secum nos hinc ad sedes stellantis
 Olympi et dabit frui perpetua prosperitate, dabit
 sub pedibus fulgentem solem uidere et domos æ-
 ratas et uias stelliferas.

*Thema Carminis de commendatione
Vita tranquilla.*

Titan caeruleis equis inuectis iam prospicit Octas,
iam dumeta cathmeis faecunda baccis luce aspersa
rubent Phœbi fugit reditura soror. Durus exoritur
labor et ocs curas agitât, domosq; aperit pastor,
et arpit pabula pœuina gelida graxida grege
demisso. Iuuençus nondum rupta fronte ludat liber
aperto prato. Matres uacua reparant ubera
lædus pedulens errat in molli herba leuis incerto
curfu. Pendet summo ramo pellex thracia pen,
nasq; nouo soli pandere stridula inter nidos quera,
lorq; turbag; circuz confusa sonat misto murmu,
re testata diu lucemq; redijisse. Carbasa uentis re,
dit nauita uita dulcis aura lapos complente sinus.
Hic seopulis gressis pendens aut hamos instruit leceptos,
aut suspensus spectat præmia, dextra pressa, sentit tre
muluz ossem linea hæc faciunt minore quibus est
uita tranquilla quies, et quibus est salta domus suo
paruoq; et spes in agris arci del maxima. In urbi,
bus

bus uero magno turbine spes sollicita errant trepidiq;
 metus. Ille superbos reges aditus durasq; fores colit
 somni expers. Hic nullo sine beatus componit opes
 gaudis inhians et mi auro congesto pauper est. Illuz alto,
 nutuz fauor popul; et uelgi fluctu magis mobile mari
 aura tumiduz uoluit et circumagit. Hic rabiosa iurgia
 clamosi fori improbus uendens iras et uerba locant.
 Nouit paucos secuta quib; qui memores uelocis au;
 tempora recte collocant, nunq; reditura. Ergo
 dux fata sinunt laet; uixite, et corpore casti, nam
 vita citato cursu properat et rota anni precipitis
 uolueri die uertitur. Sorores durae fensa pagunt,
 nec sua fila retro reuoluunt, at gens homin; sui in
 certa rabidis fertur obuia facitq; stygias ultro
 quærimus undas, nimis celer; cursu matulob pro;
 speramus uisere maneb;. Parca certo ordine ue
 niunt, null; iusso mori lessare licet, null; scriptus
 proferre diem recipit populob urna citatob, Ergo
 qui est tranquilla aq; et sine crimine vita demersus
 mili;

mihî cura erat, tradat aliq. gloria multis terris
et garrula fama per oes Urbes laudet calogz
parem tollat et astris, alius curru sublimis eat
me mea secura quies recreabit in ævum.

Thema pro oratione in philo-
sophos falso nunc dictos.

In exordio quod est commune sic hac vel simili ratione
incipias.

Cuspius inquit) M. T. Romana eloquentia parens orationis,
ut sit oratoris de quacunque re, quæ in hominibus discepta-
tionem cadere, ornate, copiose, discrete et sapienter
dicere, neque hoc quisquam quæcunque prædictis viris
ingenio atque frequentis exercitatione consequi possit,
non nobis ingratis fore, neque à vita mea rationibus
alienus me facturum sum arbitratus, si de quacunque
re præposita crassa Cui ainxat) Venerua disputarem
et disputerem. Quis igitur in variis partibus me conuer-
terem, et diu anxius consilio fluctuarem, quidnam
trahendum susceperem, occurrat mihi ne neque vobis
acceptum neque reipublice utiliter, neque deus immortalibus
gratius quicquam facturum, quæ si flagitiosus quidam
hominum genus, quos philosophos falso appellitant, suis
coloribus depingerem, nec in ulla Res Christiana
per.

perniciem potius, maiorem reperiri posse, quas man
et imaginarias philosophias demonstrarem.

Quae inter ea quae à dijs immortalibus hominibus generi
donata sunt, nihil melius, nihil praestantius, nihil precio
sius, nihil admirabilius, ac demum nihil divinius datum
sit, quas loquendi facultas, mirum videri nemini debet,
si tantis laudis praecomis hanc facultatem deo gene
omni temporis, aetatis ac nationis oratores, ad coelum
usque euegerint. Sciebant enim illi viri sapientissimi
ac in scientiarum genere excellentissimi hanc sola facultate
discerendi hominem à beato distare, neque equas à beo
tributus aptius atque accommodatius, eius ad universas
hominum societates conservandas, huius etiam ad victorias
illustras, Regum ac Imperatorum laudes, et res laudabi
liter gestas decantandas. Sed quemadmodum hanc diuin
di facultate nihil minui, si recte utamur, diuinis
sic profecto nihil eadem perniciosius, nihil execrabilius,
nec ab hominis dignitate praestantius, alienius excogitari potest,
si quorundam philosophorum more impie pro sua libidine
ea abutantur, nec ad conservationem, dei, et gloriae,
sed ad euersionem et ignominiam patriae, ad oem libidinem,
Scelus, et flagitium hoc tanto à dijs collato beneficio sibi
abu

abulendus putent. Quid quæso imaginaria huius ipsorum
Philosophia uanitas, quid inanitas, quid denique flagitio-
sius. Vnde recte uir ille sanctus: nec minus diuina
sapientia, quam omnis uitæ sandimoniam Philosophorum
omni clarissimè D. Hieronymus ad Parachin-
scribens, sic ait, Philosophus inanem gloria ui-
tam, et popularis aura atque rumoris uenale man-
cipium est. Iuerissimam, proclarissimamque tam
uiri sententiam, popularis aura dicit mancipium
Philosophum et recte quidem, quis enim manem
ipsorum iactantiam ignoret? plenis (ut aiunt) buccis
publicè intonant, uerborum fulmina torquent, in-
probritatem reprehendunt acerrimè, quam ipsi met
inter priuatos parietes exercent maxime. Hinc
uerissimè dicere solebat uir sempiterna memoria
dignus, Lactantius Firmianus, melius esse ciuili-
ter, quam philosophiè uinere. Quod si quis mo-
ribus et uitæ Philosophorum diligenter inspiciat inue-
nit ipsos qui per se uitæ magistrum profitentur, ira-
cundos, cupidos, libidinos, arrogantes, proteruos
et obsequia sapientiae, sanctitatis calantes domi fa-
cientibus ea, quæ in scholis arguunt, qui non in feclo-
re, sed in labijs et lingua solummodò bonitatem circū-
ferunt.

ferunt. Quae cuius ita sit, quis est tam rudis, et imperitus,
 omniumque rerum adeo ignarus, qui horumlibet vincens
 magistratib. morum censoribus et inspecto tribus indige-
 re non iudicat? profecto si aui rerum aestimatorib.
 esse volumus: quid aliud, quam Cornelii ad Cicero-
 nem scribens de ipsis philosophis sentire possimus?
 Tantum inquit abest, ut ego magistrat. vitae esse pu-
 tem philosophias, beatasque vitae perfectiores, ut
 nullis magis expediret opus esse vita magistratib.
 quam plerisque, qui in ea disputanda versantur,
 et quorum multi hoc tempore obambulant caprato
 supercilio, ac fronte corrigata, et ut inquit ille ob-
 stipo capite videntes lumine terras, qui foris sunt
 Catones, et intus Sardanapali, quos cui videas haud
 dubio censeas et castos et sanctos, verum sub habitu
 ouium lupi delitescunt, et ut olim Macrobius Aethi-
 opus Rex sibi dixit dolosi homines, dolosa vestimenta,
 hi nimirum sunt qui pleno ventre de ieiuniis disputant,
 in propatulo tristes, domi vero dissoluti: qui simplicem
 mortalium mentes circumveniunt et imposturas faci-
 unt atque Quae cuius ita sint Audi

Laudatio vite rusticanæ.

Fortunatos nimis agricolas si norint sua bona
qui procul à negotijs suis bobus exercent cura paterna
et læti proscindunt uomere terras, et nullus fœnus accipi-
unt, nec opes suas augent fœnore, ac mare iratus
horrent tempestatesq; sonoras, derisuntq; forum rabioso
clamore pœnus, ac superba civis potentioris limina.
Quibus nec nigentem domus alta superbis foribus mane
statuantur totis domat dibus undas. Sed vel altas po-
pulus maritant vitis adulta propagine, vel in reducta valle
prospiciant greges errantes atq; ramos redundantes
proscindunt undiq; recurva falce, vel suis recondunt
mella diotis vere novo arator prociudit dentem durus ob-
tus uomere, canat lintes arbore, aut signus ponit pe-
cori quod denia ad proprias rursus remeare casas possit
propriisq; cubile, et nulli ignoto magistro parere.
Flij exacuunt uallos furcæq; ~~hirsuti~~ difformes atq; param
lente uiti retinacula saligna. Lunc fiscina facilis
fragili texatur uirga, nunc uuat fœges torcere, nunc saxo
frangere. Lunc paxet formant, nunc palmentaria cognunt
nig; suos hortos riuus deducere nulla religio prohibet,
segeti aut saxum protendere, insidiisq; molis, auib; aut uisus
m

incendere, balantibus gregem salubri flumine mergat, post quando
 autumnus caput exultat factis arvis tempora praecincta, certis
 pampineis iam matura recerpit poma, collectasq; Fugeb,
 in vacua condunt horrea. Innumerus frugibus adeo
 granaria sua complet ut Crago similis opibus videri possit
 et in multas producit somnia lucem uel solis adu nimio
 si forte prematur, super viridi frondi et sub arbore sua,
 inter stratus, in multas horas sua membra quicti relapat,
 et vmbrosis ripis flumina dulci cum murmure labunt.
 Quamvis in solis aueb, quarunt odor, et quicquid for,
 Jan ia centem agricolae recreare possit quæritur fessas
 labore beare, saepe struit dolos leporebus, turdis, perdicibus
 et feris omnigenis.

Initium Orationis.

Permultae rationes fuerunt, Magnifice Rector Illu,
 stres comites, Generosi Barones, Eximie b. doctor,
 professores eruditissimi, deniq; Nobiles, studiosi, atq;
 Orthodoxi Iuvenes et adolescentes p/.

93.
 TEXVS.

Phrases ex Valerio Maximo
de scripta.

37

Dandi et accipiendi beneficii commercium sine quo
vix vita hominum exstat perdit et tollit quisquis
benemerito parem referre gratias negligit.

Benemeritis debita reddere praemia.

Laxis iusta praecula exolvere.

Amicis urere. Unde glaudius Gang praemium

Fallicibus auspicijs sunt propagata soboles.

Est vir maximus aet et altissimi consilii optimus
et Rep. meritis.

Est ingratissima damnationis exina postratus.

Per insulas suas adire sacerdotem.

Etiam tunc tunc qui solus videri solet.

Nullo indulgentia blasphemio mutatus est, ad
diligendos amasque praeter naturalem
amorem.

Infulis cyuere. Vulgo degradare.

Si pariter lusa munda hominum nomina.

Nulla acerbitate fortuna, nullis sordibus
prociuz chara pietatis exilesceit quinctiaz
eo certius quo miseris experimentibus habet.

Reddendus est nostra iuuentuti debita gloria titulus.
Natus eloqui valuit, quantus ad testandum aq
magnitudine aternis laudi satis erat.

Hoc est amoris mei erga ceteros indicium.
Vagina gladius meus clapsus decidit.

Ad consulem Ruspenses supplices uenias petentes
uenerunt.

Voluntati uestra me offero ducem.

Maximos in ciuitate nostra seditionum motus
excitauit.

Ultima senectute confectus est et penè corpus
dilapsus in diuit spiculis inimicus est.

Certissimam uerae Virtutis effigiem representamus.
 Labentem belli fortunam diuino at ardore restituit.
 In contrarium partem uerba alienis detrahere.
 Hoc fecit ut humanae Virtutis actus exequatur.
 Auspiciofas opes mortis, aut felice audacia
 egitur, ut solus praecurrere paratus sit.

Verboso caru laudum suarum gratia omni
 saeculorum memoriae literarum praefatio
 inculcat.

Capite humerisque saucio, oculo caeco et totum
 corpus multis uerbis perfossum apparuit.

famae iacturas fecimus (hodierna luce.
 Ingenti multitudine affluente, undique ruen-
 tibus telis, et ab omni parte aeris studio
 ad me inuadendum intentibus immobilem
 stationis gradus retinui.

Districto gladio aliquem repellere.
 Cuius fuit periculum.

Consul illarum capitali supplicio efficiendus
iudicant.

Cruentatim securim in aliquem distingere.

Prædote aio. foris sanguis apud inferos
carnatur. Conidas.

Dolorem silentio premere.

Gemitu aures aspergere.

Est in despicienda rerum natura maxima prudentia.

Est in exaltandis ad Vigorem iuvenum aïs gloriis.

Præceptorum fidem exemplo Viri huius publicare.

Vicissim mentis firmitatem à se diripere.

Est fiducia ingenii ac morum frenis.

Adolescentes cupiditate liberandæ paterne inflamat.

Subito mentis impulsu concitati consules ad
comburendas istas in tantis flagitiis depre-
hensas ac nequitia sordibus imbutas.

En Haec sup' humiliter gressus.

Aliena in Urbe improbe peregrinatus.

En Haec sup' humiliter gressus.

Non solus homin' consensu, verum etiam polli-
nis Oraulo sapientissimis Iudicij.

Ad clarissimam gloriae Tumen exiit.

Eccl. 6. Multo melius e' videre quod cupias, quaz considera-
re quod nescias.

Pestilentiali quodam morbo correptus vitas subito
deseruit. Tu ist' an Vna festilium gastorbas.

Morbo iste indies magis atq; magis inualget
micrudescitq;. Sed dant sup' an Vna festilium.

Hodie mihi Philosophica caena futura e', eaq; Dio-
genica trasuerio ne cui arida Cerece, mensaz
mihi futuraz Video.

Est locus honestus ac musis ualde accommodatus.

Deus fortunet suos conatus efficiatq; ut ingentibz
suis praeclarisq; uirtutibz homin' exultatio
gratitudinis respondeat.

Non alienus censeo ab officio meo, ut quocunque
honeste mihi amor conjunxerit, eodemque
honeste quod memoria labor, monumentis
litterarum meum perfectum conseruet.

Leuare aliquem ai cura sollicitudine.

Nil mihi inuicandis, nihil suauis, nihil opta-
bilis, quo me uideo maxima ex parte
liberatus fastidiosus longique istius morositate
atque nequitia.

Quod tuus sim institutus probaturus, potes facile
ex meis moribus coniectare.

Te esse humanissimum et facilimum uno omni con-
sensu sermone audimus.

Est iniuria lacrimis grauior.

Effice, ut ex tot tantisque tuis laboribus egregis
fructus aliquis emanet ad posteros.

Vis qui rationis lumine est oratus, quandiu

40
eo caret: nec intueri perspicere quicquam, ne
recte iudicare potest.

Hoc facio deceptis suasionibus aliorum.

Alicui miseria stimulos miscere.

Stimulis miseria conestis, divina oia hu-
manas confundunt.

Et liber molestiis cunctis arduisq; huius vite.

Secus diligenter assidueq; vivo volutare
praeclaras ac prope divinas iuvenum mores,
ingenij vim, atq; splendore, naturae ingenij
pudore, morum modestias et oib; in rebus probitas.

Quid meminero mirificas illas formas praestantias,
qua ceteros ois adolescentes tempestatis meae
sine invidia superat?

Divino quodam veluti artificio interioribus ai
bonis, exteriora corporis bona respondent.

Non natus adolescens, sed factus atq; expositus, divinis
quodammodo manibus diu potest.

Virginis istig praeclara atq; diuinitate absoluta
imago, nulla pollicij potest humana gratia.
Diuina aduersarij, reluctarij uoluntati.

Et super ingenio, ut quos uiuos dilexerim, eo-
rum memoria apud me indies magis magisque
renouescat.

Voluissem tanta in me fuisset dicendi uis, tanta
ingenij magnitudo, quantus splendor, ac robur
in illo fuit in obscuris rebus maximis et cla-
rissimis.

Non facile patitur, a quoquoq; irrisuperatur
beneficiorum magnitudine.

Negligentia et ingratitude suspicione, odire.
Diligentia oq; Virtute, complectitur.

Clarissimum huius nomen, quoties mihi occasio
est oblata, p me huius diuulgauis.

Si perturbatio nobis e communis euz bellis.

Sola rationis intellectusq; ui reddimur beo similes.
 Hac ipsa diuina ingenij huius beneficentia, Summaq;
 bonitate, ex qua diu te primus noui, miri,
 fide delectatus, me tibi totus didici, et
 atq; huius tanquam speculij esse statui.

Non minus illis admonitione, sed secutus.

Metu huius rem facurus non migratus intelligo.

Nullus grati ai munus, apud me tangens
 intermoriturus patitur.

Se se senectute superiorem gerere.

Quod rerum mearum omni curas diligentissimas
 praeferebas: facis non liberaliter minus, quas
 officiose.

Scito me esse firmo corporis robore, sensibus
 integris, et ualitudine admodum prospera,
 nec ullas aut minus aut officio praestare causas
 accusandi mei.

Ex Xenophonte factus es Tantalus.

Ex tempore Argumentum.

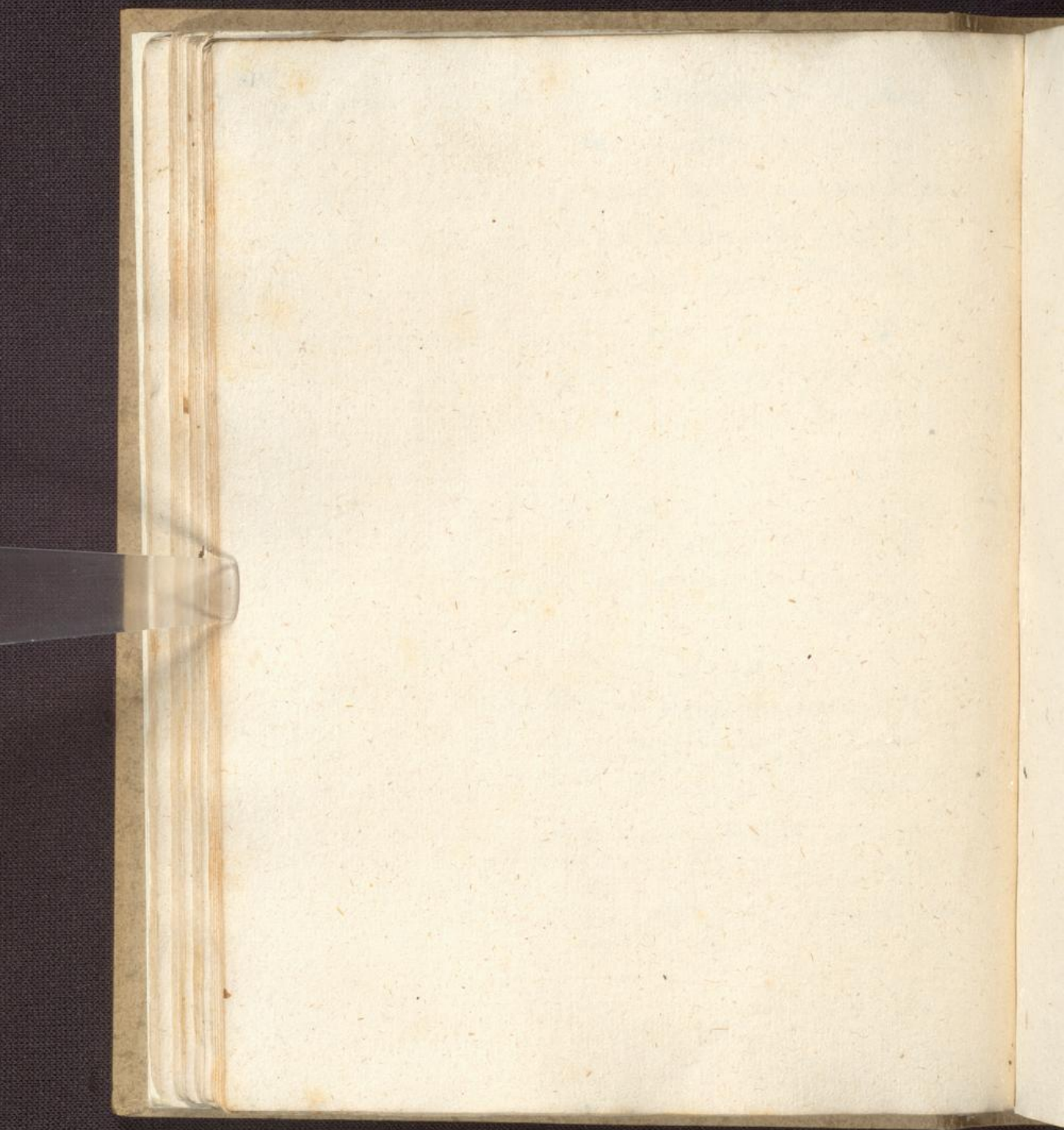
42

Cum igitur ois ad impetus pector mentis ad gloriam
in aetate, tanq[ue] in herbis significet, quae virtutis
maturitas, et quante fruges industriae sint futurae
silentio praeterire non possum, quin praecelsissima
Virtutis signa Bartholomaei, quibus nihil in toto hoc
terrarum orbe praestantius, nihil nobilius, nihil
preciosius, nihilq[ue] suavis et ad beatam consequendam
vel aeternam ~~Vita~~ sempiternae felicitatis scopum
assequendum dulcius ac salubrius inveniri possit
haucus oratione perstringam. Huius aetate
facta Caueat. Simul ac dicta sane memoratu
signa, quae apud hoies diffusa latius sunt, quae
ut breviter cognosci possint ab illis triis electa
auctoribus deligare constitui, ut longa inquisitione,
nis labor absit. Quis enim oia cui gesta, quis
liberales et cunctiorum artes, quis oracula, ante ho-
minem natum modico volumine numero compre-
henderit? Quae enim ora quae sedes, qui locus

in

in quo non essent huius cum industria fortitudinis,
tum vero humanitatis, tum consilij impressa Vestigia?
Tomo summo loco natus, summo ingenio, summa Virtute
officiosissimus et oratissimus quæ magni aî semper ac
soci casus ferendos constanter paratus, cuius Vita
est tranquilla, quieta, remota à procellis invidia,
rum, et huiusmodi noticiarum anfractu, quid multa
dicam, in eo erat summa eloquentia, summa fides,
summa integritas, authoritas tanta, quanta in hoiæ
diuino quodam tenetur. Si prodigia Adolescentis
inspiciam, illæ fragiles, ac Caecæ, hæc solida et
æternæ felicitatis indices existunt, dormienti in
cunis paruuli apes mel in os inperuerunt. Quare
audita Prodigiorum Interpretes sinuclarem eloquij
suauitatem ore eius emanaturam fixerunt.
At mihi quidem illæ apes non montem Hymettum Thij,
mi flores redolentem, sed musarum Hæliconis colles
omni genere doctrinæ uirentes, Dearum distincta
deparatæ maximo ingenio, dulcissima alimenta sum,
me

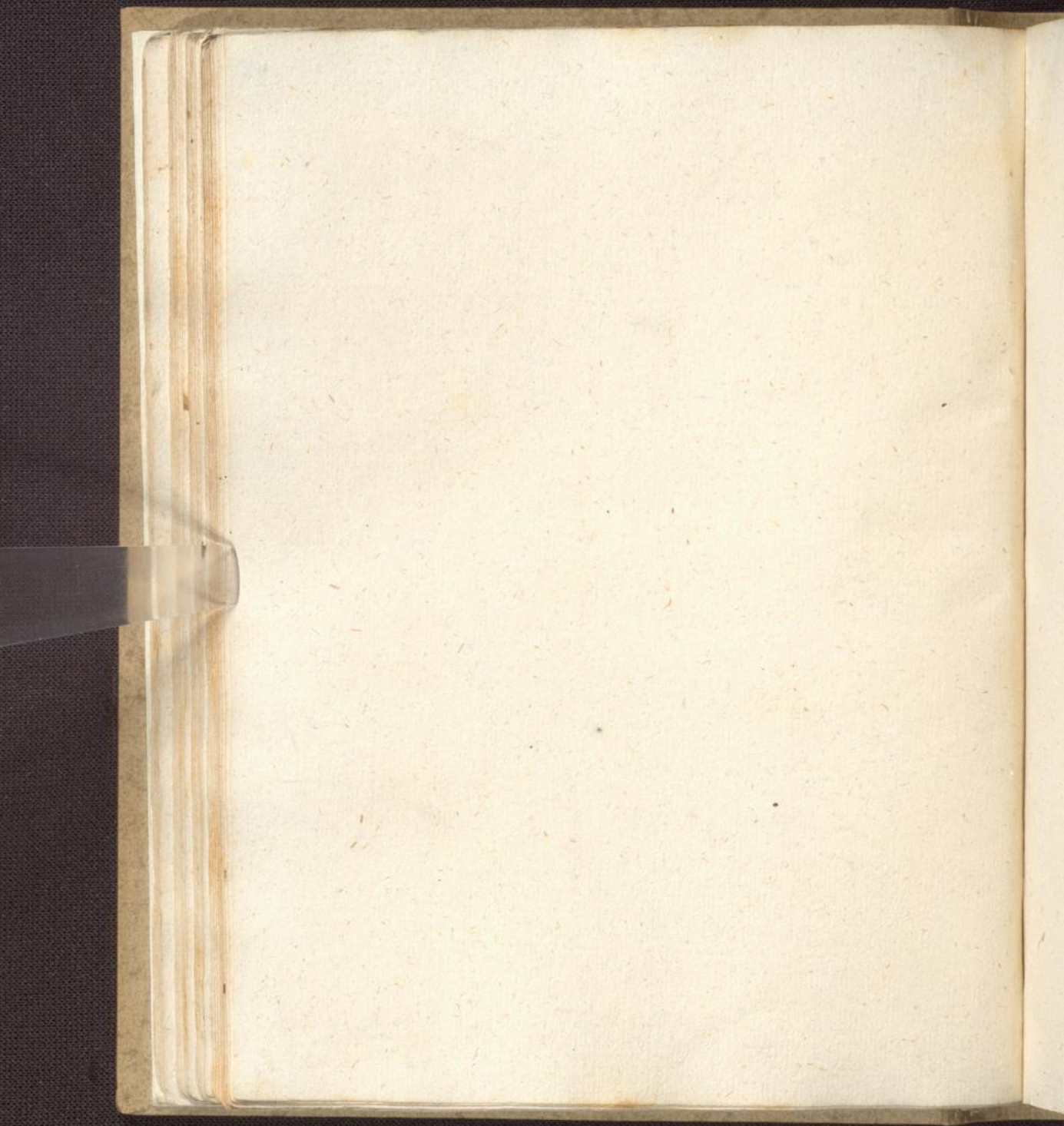
43
ma Eloquentia mihi illasse videntur. O admira-
bilem, & incredibilem ~~ac~~ pene Linariaz Adolescentis
Eloquentiam, quem unquam adolescentem mortalē
Virtute praeditum vidimus, qui nullo premio
proposito, in tota vita, oia pericula, summos la-
bores, gravissimasq; contentiones inimicitiasq; susce-
pit! Hoc adolescente ^{mihi} inemo comior, incandior,
nemo moderatior ad omni Vita rationem, cuius
nomen longe lateq; vagab, nec latidem obscuratura
unq; est obliuio. Quid tuam Eloquentiaz,
quid constantiaz Vita, quid fortitem liberali-
tatem, moderationem in oibz rebus commemorem?
Oia mihi sunt quae aut fortuna hoibz aut natura
laegitur. Quid multa dicaz? Filius ē spes
Parentum, memoria numinis, ut sidiuz generis,
haeres famisica, desio nobis artium liberalium
ciuit, te deus patrice, te ornamentus nosae
Schola florumq; iuuentutis appello.

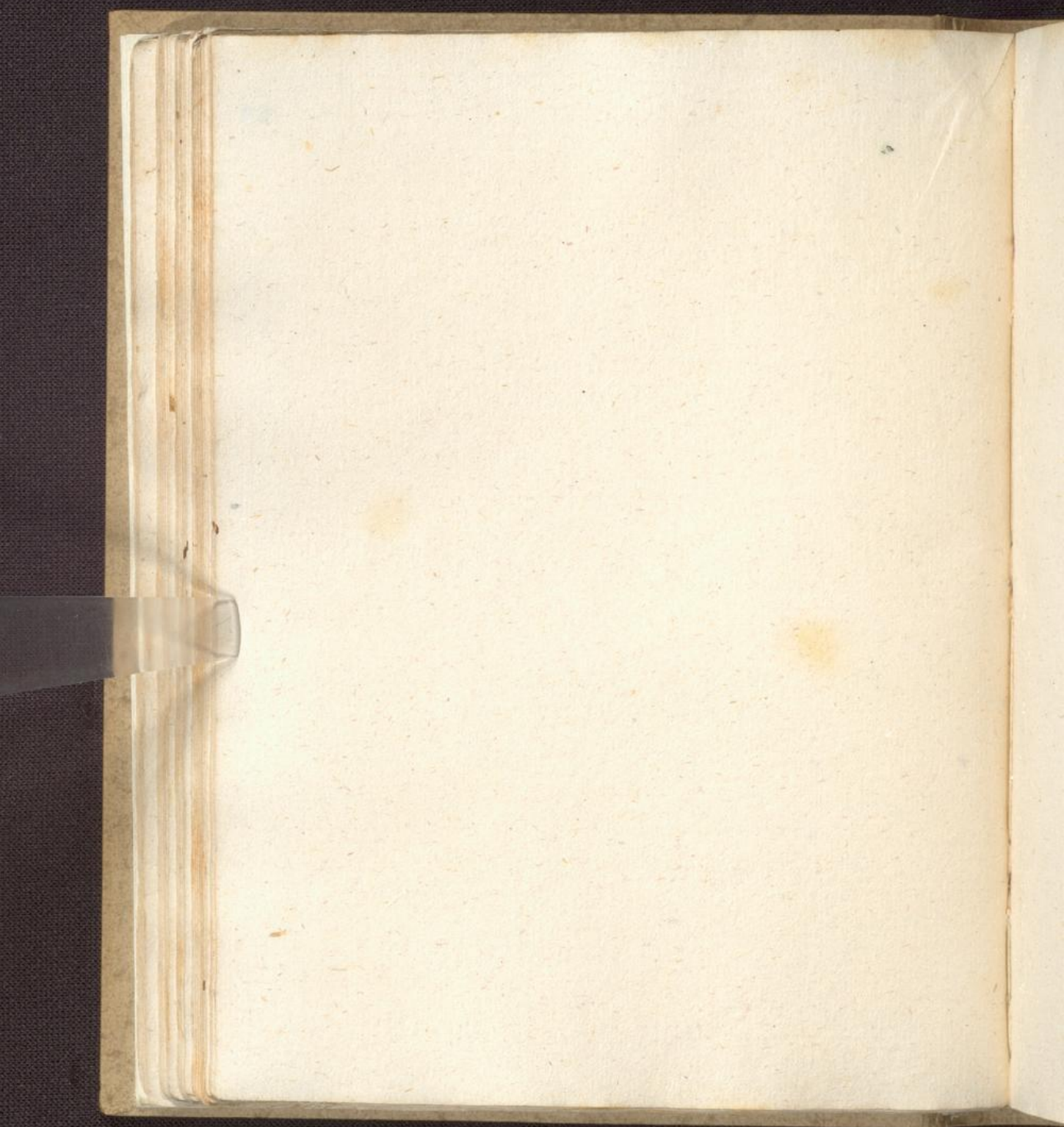

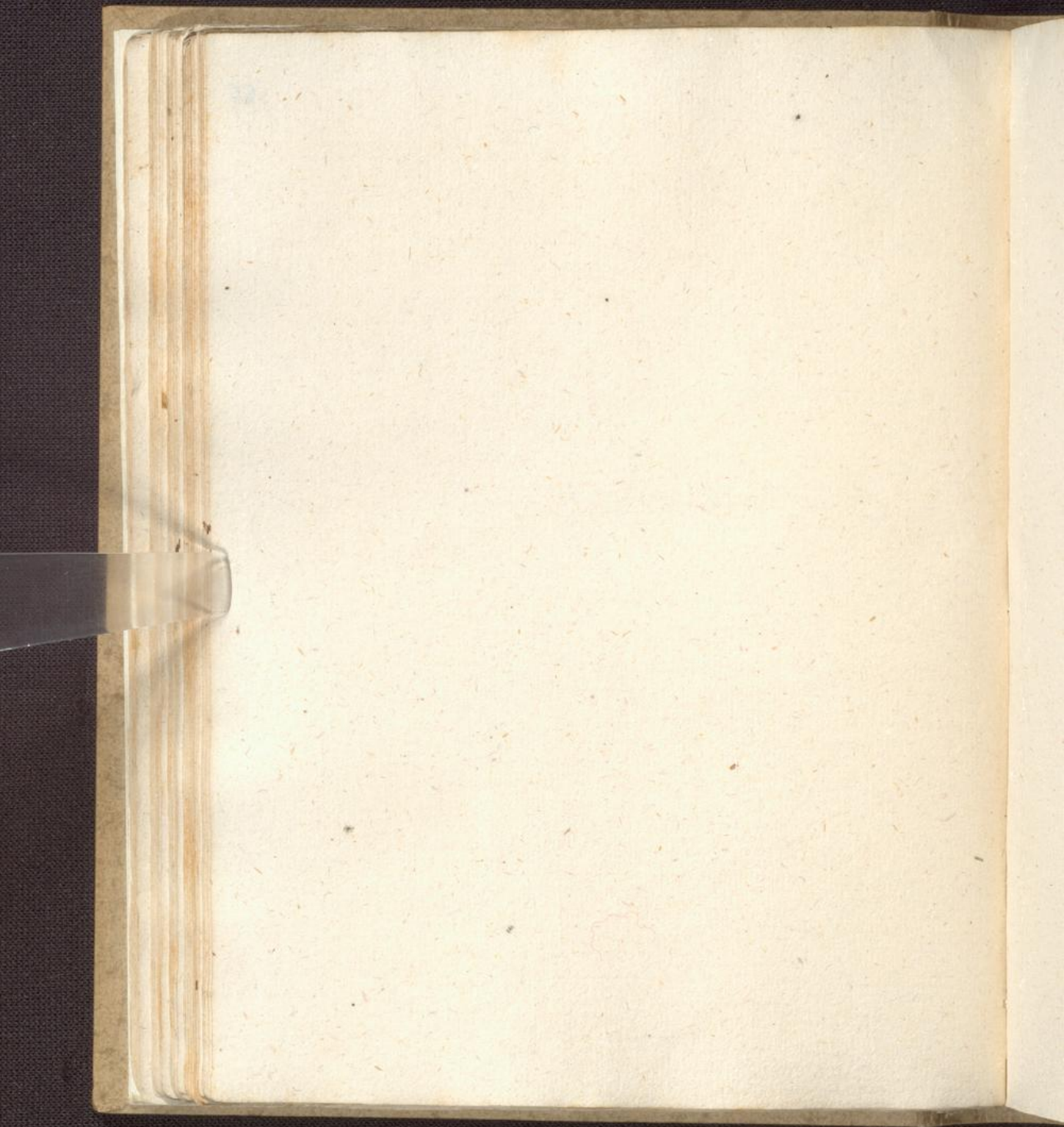

47

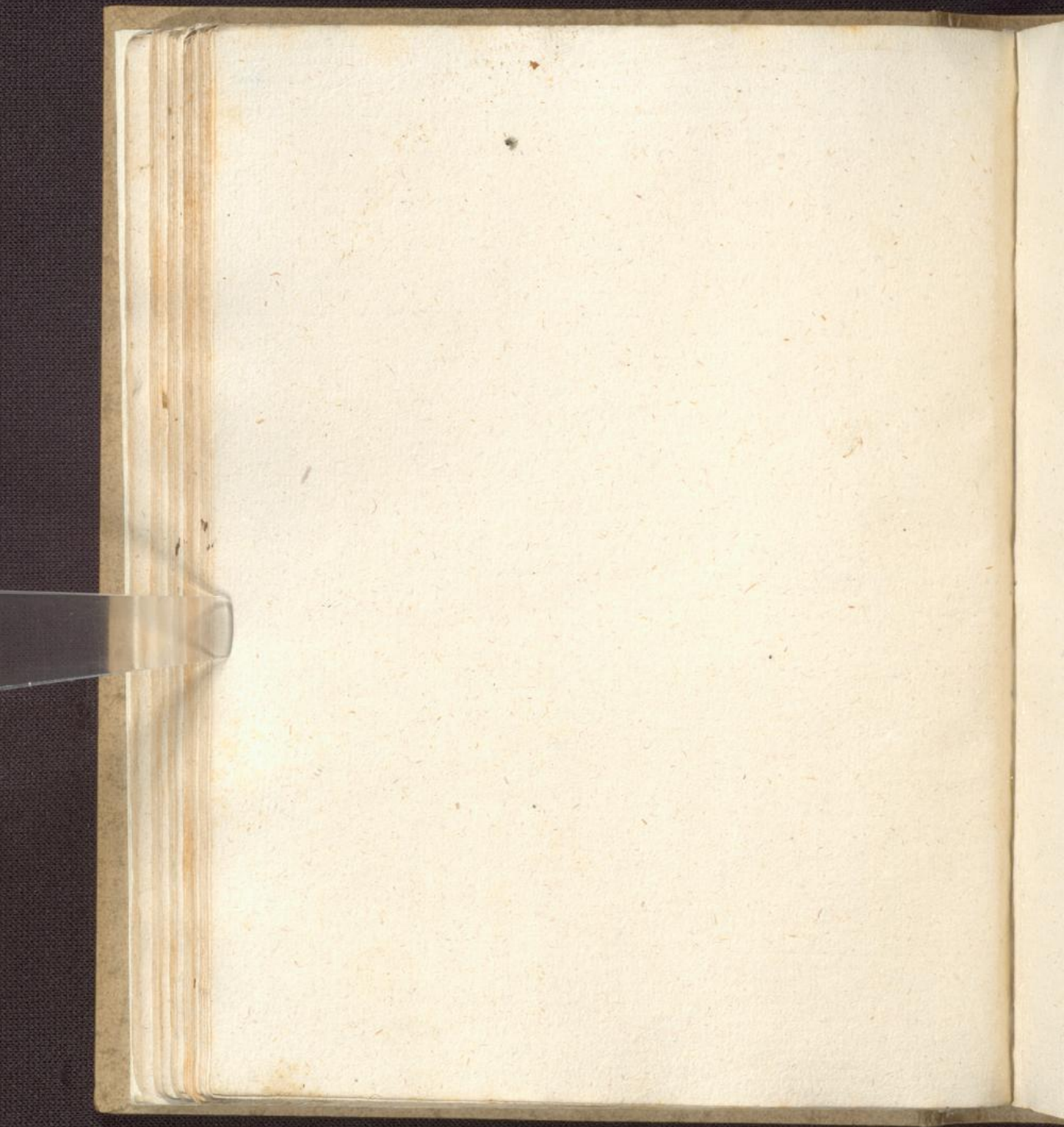

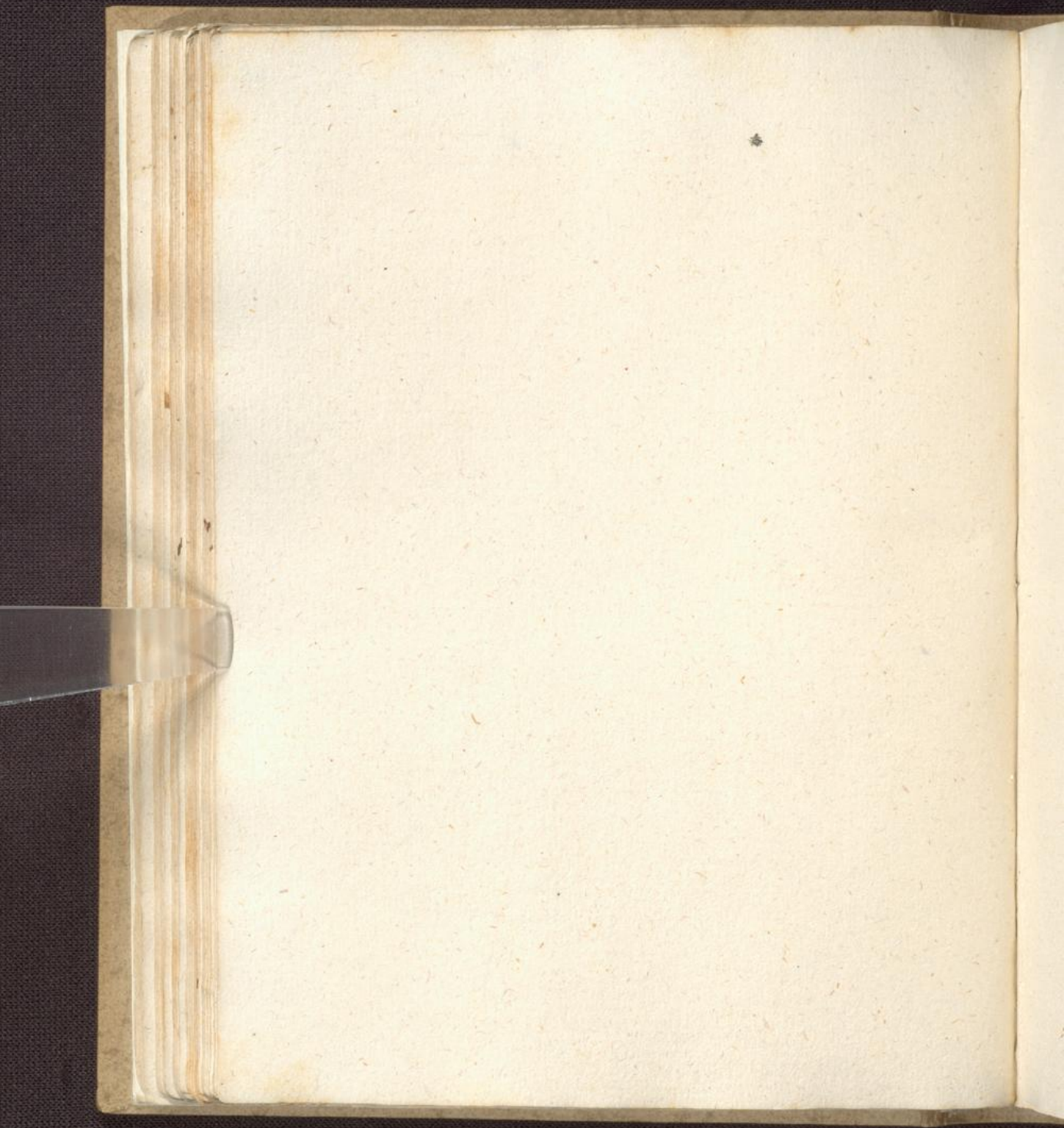

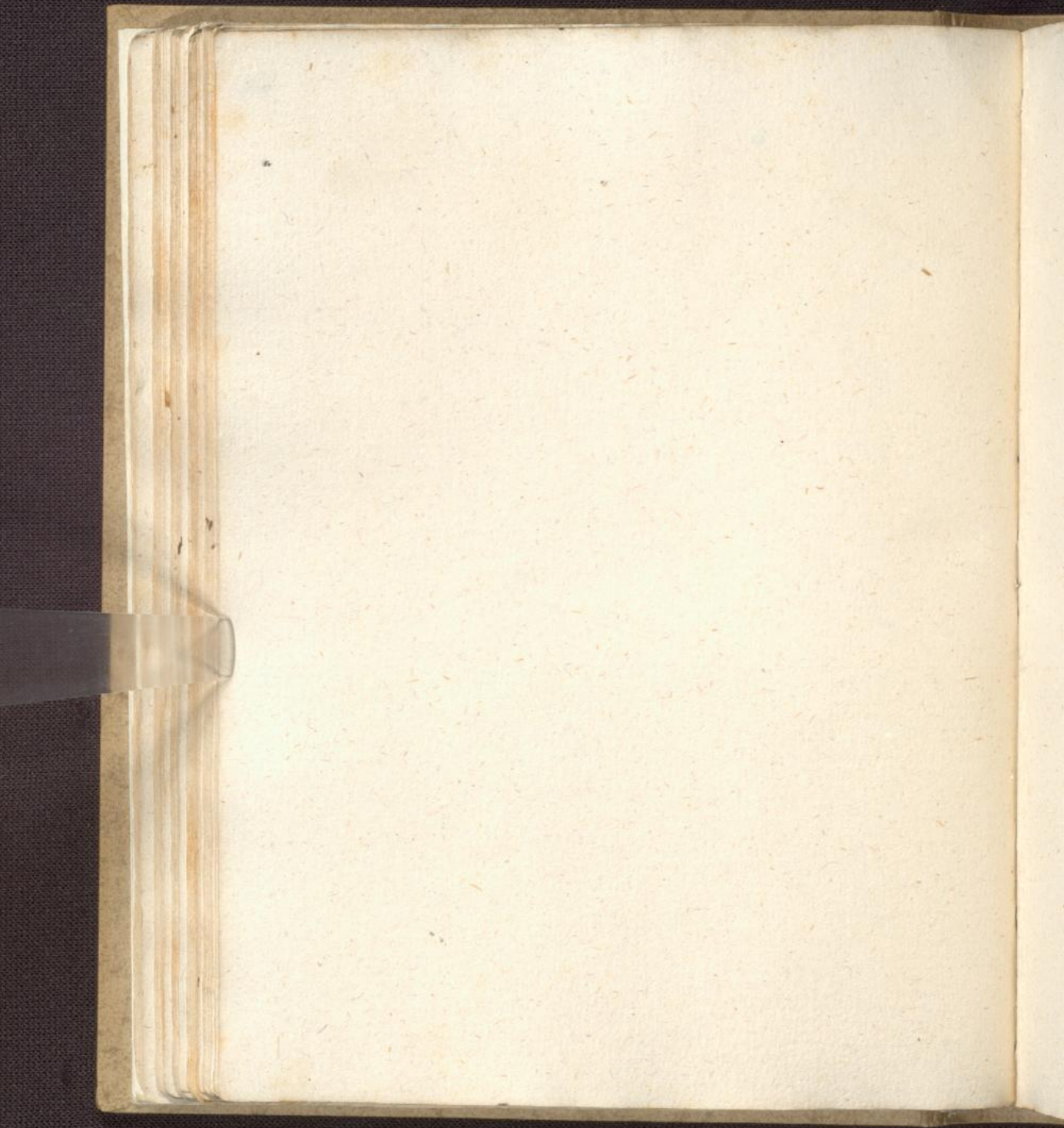
60

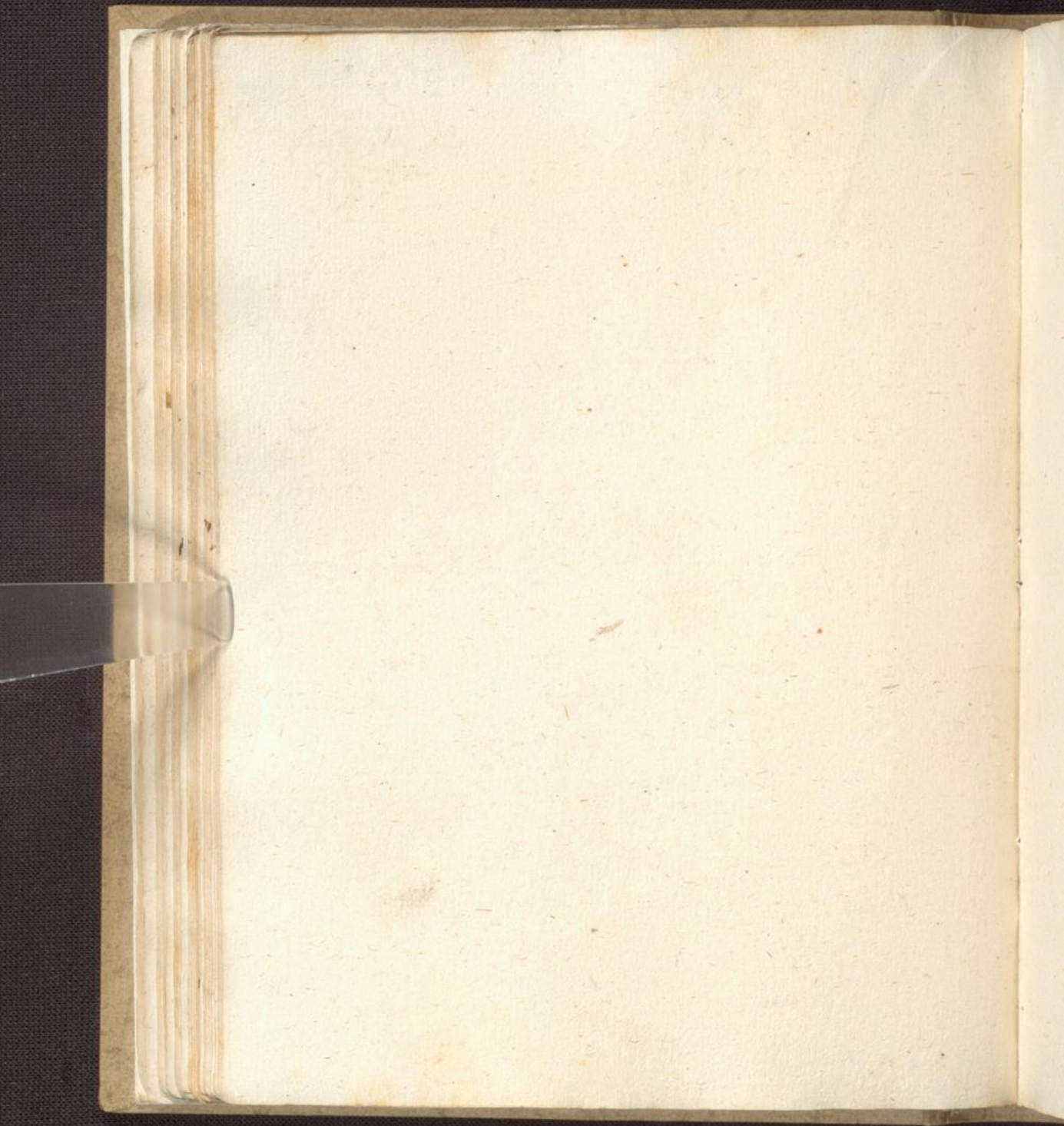

62

1.
L

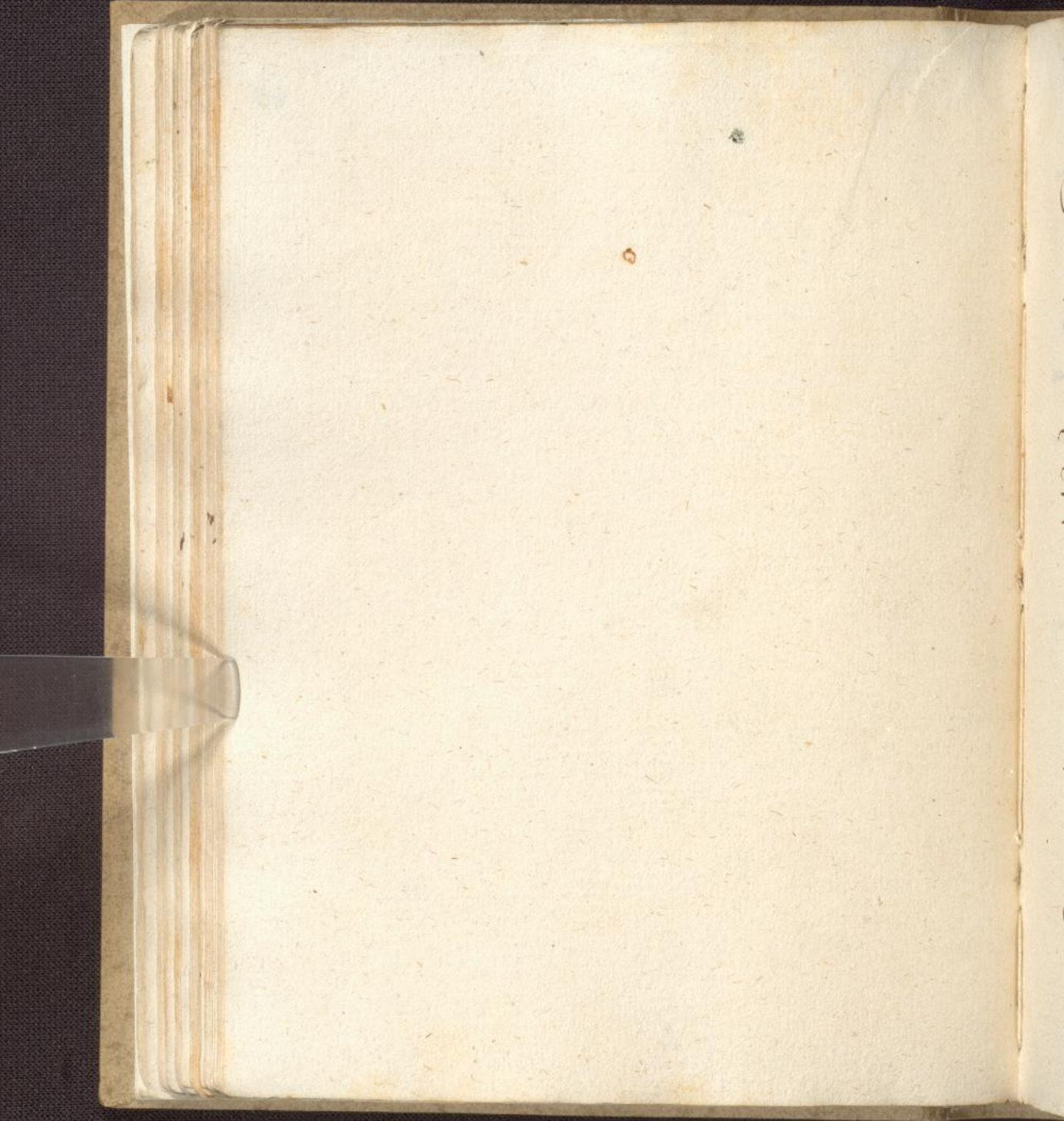

64

65

L
L

Phrases ex 3. lib. Tusc. Questionum.

Corporis curandiq; tuendiq; causa ars querit; ai
uero medicina negligitur.

Ars medica deoruz inuentione consecrata est.

Si medicina multib; est suspecta et inuisa.

Animi morbus corpore non sentimus.

Vtinaz me talem natura genuisset.

Non me talem natura genuit.

Natura duce uitae cursuz conficere.

Iguiculos a natura nobis datos malis moribus
deprauatq; opinionibus sic extinguimus, ut
nullz natura lumen appareat.

Sunt ingenijs humanis semina innata Virtutuz.

Virtutuz semina oib; a natura sunt misita.

Vtinaz semina Virtutuz tibi misita adulescenti liceret.

Ipsa nos ad beatas Vitas natura perducet.

Simul atq; editi in lucem et suscepti sumus in oi con-
tinentis prauitate et opinionum peruersitate uersamur.

Cuz lacte nutricis errorem successisse uidetur.

Cuz lacte nutricis eruditionem et doctrinaz inhibisse
uidetur.

Tas varijs erroribus imbutus, ut uanitati ueritas
et opinioni confirmata, natura ipsa cedere
cogatur.

Septo aetatis meae anno traditus sum magistro.
Varijs haeticorum erroribus est imbutus.

Magnas praese fert speciem doctrinae et sapientiae.
Poetae adiuncti, leguntur, discunt, et inhaerescunt
penitus in mentibus.

Adplaudat populus et ois undiq; ad uitia consentiens
multitudo.

Opinionum praesentate plane est infectus.

A natura sua desciscere.

Optimas mihi naturas inuidet.

Nihil homini melius, nihil magis expectandum
nihil praestantius uera gloria.

Populari gloria nihil est abiectius.

Ad popularem gloriam optimus quisq; fertur.

Veram honestatem expectare.

Qui honorem sectatur in summa inanitate uersatur.

Eminentem aliquem Virtutis effigiem sectari.

Est adumbrata imago gloriae et laudis.

Est gloria res solida et non adumbrata.

Gloria ē consentiens laus bonorum et incorrupta uox
bene indicantium de excellenti virtute.

Laud virtutis resonat tanquam imago gloriae
Gloria recte factorum plerumque comes est.

Vera laus non est à bono viro repudianda.

Fama popularis plerumque peccatorum vitiorumque
est laudatrix.

Popularis fama vult se esse verae laudis imi-
tatricem.

Temeraria et inconsiderata est saepe fama vulgi.

Nescio qua caecitate haec expetiverit.

Non tam uoluntate quam cursu errore fallitur.

Pecuniae cupiditate et uoluptatum libidine fertur.

Nullas morbo adhibere curationem.

Non minus agrotationes animi quam corporis.

Est perniciosis morbus.

Fig ager, ut ait Annus, semper errat, et cupere
numquam desinit.

Fig sibiipsum mederi potest.

Ad corporum sanationem multas natura ualeat.

Non patitur se curari.

fig qui se sanari voluerit, sine ulla dubita-
tione sanabitur.

Præceptis con-silij sapientuz parere.

Si medicina est confessio.

Corporis medicina foris petenda est.

Elaboranduz oibz opibz viribz, ut negatipz nobis
mederi possimus.

Magnopere colenda est Philosophia.

Inclinatq ias dies in tempus pomeridianus.

Tempore pomeridiano carmen scribetis.

Res sic est aita.

Non cadit in sapientem agitudo.

Formidines, libidines, iracundia, reliquaq; ai
perturbationibz hoïem prosub conficiunt.

Non cadit hoc in consuetudinem meam.

Non patitur hoc mea consuetudo.

Quasi ut letus etus secundis conuenit.

Est ai natus rationi non optemperans.

Concitati ai motus coercere.

Illa profecto gloriosa sapientia non magni
elimanda est.

Tua sapientia nō multus differt ab insania.

Vis ai commotio videtur insania.

Maiores nostris hoc ita visus^{esse} multis ante seculis
intelligo.

Vis de vita et moribus doctrina a Socrate promanavit.

Insania est mentis agrotatio.

Insaniam et ai agrotationem veteres insanias ap-
pellarunt.

In morbo esse. Sim insipientius ai in morbo sunt.
Per insipientes insani.

Si sanitas in tranquillitate quādam et constantia
est posita.

Est affectio mentis lumine destituta.

Corpus quidem in morbo est aig autem sanus.

Ex pōt ē potestate mentis.

Libidine totus effrenatus fectur.

Est in consuetudine latini sermonis

Tracundia pars est libidinis.

Tracundia est ulciscendi libido.

Menti regnum totū ai a natura tributū est.

Est insania stultitia coniuncta.

Vis non solus atra bili movetur, verum etiam timore
vel dolore.

Leges furiosus rerum suarum dominus esse uelint.
Mediocris officiorum et communem uitae cultum
fieri.

Furor est quaedam caecitas mentis ad omnia.

Furor in sapientem cadere potest, non autem in sanum.
Videtur ex silice natus.

Humani id quidem quod ita existimas, non tamen
laudabile.

Mens agilitudine, quasi tempestate concutitur.

Est a natura tenerus quidam ac molle in animo.

Brachius est mihi a corpore auulsum.

Sine magno corporis odore fieri non potest.

Assentatur tua imbecillitati et indulget multitudini.

Limia est animi tui mollitudo.

Non solum uulsi ramus sunt amputandi, sed
omnes oes radices fibrae sunt euellendae.

Radices fibras euellere.

Stirpes stulticiae tuae ita sunt altae, ut euelli uix
queat.

Stulticia tam altae egrediuntur ^{radices} ut euelli amplius nequeant.

Non progrediar longius.

Tradas me tibi curandum. Breuiter perstringas omnia.

A nostro instituto paululus diuagabimur.

Hoc in uitio ponitur.

Non est laudis superioribus obloqui. Nihil eximesco.

In quem cadit agrestio in eundem timor.

Quarum rerum praesentia sumus in agrestione eadem
impendentes timemus

Uescio qua illa sit animi inflectio.

Timiditatem et ignavias fugere.

Humanas res et cum tempore labentes despicere atque
infra se positas arbitrari.

Oculus conturbatus non est probe affectus ad suum
munus fungendus.

Usum est ad rationem bene uti.

Sapiens perturbatione animi semper uacabit.

Ad meliorem frugem reducere.

Est homo frugi.

Nullum mihi relictum aliud praesidium.

Est hoc iniustitia.

Propter temeritatem rem male gerere est stulticia.

Molus animi appetentis regere et sedare.
In omni re moderatam seruare constantiam.
Aequabilem se praebere in omni re.
Nihil melius est terra oritur frugibus.

Est homo nihil.

Lusisse putemur si nihil obtinuerimus.

Corpus meum turgescit tribus itis quibus decore atque
omni orbatum laude recordor.

Est caput non recte affectus.

Membra tumida ac turgida uitiöse se habet.

Animas inflatus ac tumens in uitio est.

Sapientis animus semper caret uitio, nunquam tur-
gescit, nunquam tumet.

Alieno malo gaudere. In inuidentiis incidere.

Prosperam fortunam alicui inuidere.

Rebus tuis aduersis magnopere dolere.

Est homo summa potentia summam fortunam.

Est ignarus quemadmodum rebus secundis uti queat.

Latius et diffusius haec aliquando sunt explicanda.

Nihil te est uberius, nihil ubi eruditius, nihil generius.

Omne malum etiam medioere magnum est.

Corpus est mediocriter agram.

Animus caret sanitate.

Laetitia immoderata est Voluptas aī elata et gestiens.

Sententijs quidem dissidemus sed amicitia coniunctissimi
sumus.

Mens morbo perturbata corporis languescit.

Ut agrotatio in corpore sic agritudo in aīo
nomen habet.

Vis doloris origo pluribus mihi explicanda.

Causa efficiens agritudinis haec est

Morbi causa inextingui, curationem in nixentem esse
putant Medici.

Placendi facultatem facile reperiet medicus.

Vis agritudinis causa in opinione est sita.

Est aī motus rationis exire.

Est praeter modum tua elata laetitia.

Est appetitus immoderata rationi nō obtemperans.

Stultitia nescio niti quas inmisisti furias.

Vitus viribus opibusq; repugnandus est.

Hoc quod datus ē vita tranquilli placidēq; traditus.

Est homo tranquillū et placidus.

Aegritudinem à se repellere.

Est res tetra, misera, detestabilis, intemperantia,
velis ut ita dicam, remigz fugienda.

Tantane vis sceleris in corpore haeret.

Est solis luce indignus. Indignus gluce intueat.

Corpus macie extabescit.

Lachryma perdere mihi genas.

Hac mihi casus inuepit.

Est mixteratum malus.

Liberis suis imperare non potest.

In regnum aliquem restituere.

Dolor dentium magna sane è carnificina.

Est imperatum nec quinatus malus.

Oia repentina praevisis graviora sunt.

Praemeditatio futurorum ^{malorum} lenit eorum aduentus.

Oia hoi humana meditata esse debent.

Perceptas penitus et pertractatas humanas res
des habeo.

Des cum secunda res sunt maxime meditari oportet
quo pacto aduersas arumnas ferant.

Nihil aī meo est nouū.

De id depute esse in lūcro, quicquid prater spem euenit.
Semper est eodem nūlla eademq' fronte.

Est homo tranquilla et serena fronte.

Vultus est, aī nūdep.

Aduenientis aī impetus diuturna prae meditatione
frangere.

Est malus opinionis non autem natura

Mala petustate minui nequeunt.

Nulla est futuri mali meditatio inquit Epicurus.

Est miseria uoluntaria.

Abstrahere animus ab acerbis cogitationibus.

Arbitratur se esse in malis.

Illa consuetudo inueterauit.

Vetustate et temporis diuturnitate mala multus minuit.

Qui rerum naturas utroq' uarietatem et humani generis
imbecillitatem cogitat, sapientiae fungit munere.

Tua sum consolatione sanatus.

Aduersos casus tranquilli et moderate ferre.

Tia humana sunt ferenda.

Hoc a me praestari non potuit. G. Jacobini Gm
annuū dñy.

Hoc est in nostra potestate mentem a malis
auocare semper.

Hæc cogitatio me sodicat et exstimulat.

Allicij stimulos ad mouere ad sectandam virtutem.

Respirare nõ sicut ignes et facies adhibere.

Hoc a natura datus est.

Longinquitas temporis medicinæ affectu doloris.

Fortunæ succumbere et cedere.

Fastidius vires frangere.

Virtutes in te excita, si forte dormiant.

Oia quæ possunt hoi enervare contemno et
nibili duco.

Temperantia me nihil turpiter facere patitur.

Quid est nequius aut turpius effœminato viro.

Conditionem postulat immortalis, qui mortalis
natus immortalitatem desiderat.

Hoc utendus accepi.

Ad bene beatique vivendum sola virtus sufficit.

Ut hæc in te te natura doceat.

Allicij cogitationes traducere ad voluptates
ad uitæ sandimonias.

Recl' me interpretor sententias tuas.
 Magna uoce contendere.
 Me hac uoluptate ferituras confido in oi uita
 Plus habet iucundi quas neal.
 Et re mortem nec deos eximesco.

Magna officiorum perturbatio consuectur.
 Tua consolatione multis suis doloribus leuatus.
 Fortuna in me modo impetus suus conuertit.
 Stulticiam copiose accusari licet.
 Magnus tibi latus misit fortuna.
 Alios ad miseria mutare.
 Est reliquis oibus citiosior.
 Gloriosus gloria cupidus reprehendit.
 Auarus auarus reprehendere nequit.
 Ois agri tudo uetustate et temporis diuturnitate
 tollitur.
 Cogitatio diuturna dolori potest moderari. non ipsa
 diuturnitas.
 Natura ipsa mæroris terminabit modum.
 Nil opus est ista consolatione.

Languas dolori statuit modus.
In luctu et maerore Vitae traducere.
Luctu confectus contabuit.

Mea opinio vetustate exaruit.

Sedare, detrahere et suppressere agritudinem.

Non patiar hoc malus longius manare.

Cogitationes à malis ad bona abducere.

Nil inopinatum accidit.

Non fungitur iusto et debito officio.

Tempestivas adhibere vulneri medicinas.

Aggravescit quotidie morbus.

Summa est stulticia, frustra maerore confici.

Haec ratione nihil potest profici.

Alienae stulticiae detrahere.

Sic res modo ire cepit.

Nihil huius nite reperio. Est summo loco natus.

Barulus agere. Quid te frustra affligas.

Omni turpitudinem à se depellere.

Fortuna et corporis incommodis parum moveri.

Omni respuit consolationem.

Magna fortuna et corporis sentio incommoda.

Sapienter moderate constanter, sedati ferre dolorem.

Lesio quo incommodo sim affectus.

Aegritudinem lenire.

In lenienda aegritudine magna est opus dexteritate.

Videndus est quae quisque curationem recipere possit.

A proposito aberravit oratio.

Nullus est malus quod facit turpitudine.

Nihil est mali quod turpitudine careat.

Opinione sua aliquid alicui affingere.

Hoc nihil pravius esse potest.

Voluntario iudicio et opinionis errore hoc malus est contractus.

Lesio quid tenebrarum mihi offuderit Lutherana haeresis.

Totus est hoc voluntarius.

Nullus est peccatus nisi voluntarius.

Lesio quos morsus in et contra humeros sentias ex hac re.

Est tetus est tædium facinus.

Everso trunco olivæ facile eliduntur.

Ostius a literis habere.

Magnus est opus et difficile virtutis fibras evellere.

Quid praeclarum quod non idem arduum.

Phrases ex 4. lib. Tusc. questionum.

Res militaris a Romanis divinitus videtur constituta.
Progressio admirabilis et incredibilis cursus ad omnem excellentiam militarem brevi temporis est factus.

Regio dominata Romae liberare.

Literarum studia religiose colere

Est praestanti sapientia et nobilitate viri.

In conspectu haec omnia facta sunt.

Lutheri doctrina longe latius fluxit et
disseminata est.

Liberalis virtus doctrina a Graecis ac Romanis
permanavit.

Non solum coniectura verum etiam vestigiis quibus
has haec cognoscimus.

Ad doctissimas philosophorum voces aures habet clausas.
Ad bonas admonitiones aures habet
clausas.

His agilitatem et sapientiam mirari satis nequeo.

Sapientia excellere

Mentem a cogitationum intentione revocare et ad tranquillitatem traducere.

Clarioris uirorum laudes ad fribas canere.
Carmen ad alterius iniurias facere leges prohibeant.

Supplicationem ad eum decorus pulvinaria instituire.

Sapientia studio nihil praestantius, nihil excellentius,
nihil diuinus.

Missus est legatus ad imperatorem.

Obijt legationem ad imperatorem.

Nulla reip: partem attigit.

Amplissimas cum artium bene uiuenti disciplinas uita magis,
quas literis persequi.

Propter rerum magnitudinem et uarietatem copiose
satis discernere.

Ab imperitis et rudibus non ea probantur.

Est res cognita perfacilis.

Inuitatus blandis uoluptatis illecebris, haec commisi.

Nihil unquam prolatum est melius.

Voluptatis illecebras fugere.

Dicat quod quisque sentit.

Sunt hominum cogitationes liberae.

Nulla disciplina legibus astrictior est.

Nulla iurum in uerba magistrum.

Quid in quaque re sit probabile maxime semper
requirendus est.

Tolle moras, uolucres, menses labuntur et anni,
— Ultima sit nescis quando futura dies.
Quid tibi si gemas omnes cumularis et aurum
Et tua tartareis mens crucietur aquis.
Et uia difficilis superas qua ducit ad oras
Promissis facilis reddite illa Dej.
Saluantur pauci, multiq; uocantur ad artem,
An quia sit paucis cognita uera fides.
Qui nult uirgineam celebs seruire pudorem
Olia deuilet famineosq; choros.
Per mare per terras, mercator queritat aurum,
— Tu coeli aeternas stulte relinquis opes.
Si posses uicini quam sit deforme uidere
Hoc dices monstro fœdus esse nihil
Fæ facile cretinguet ueneris flagrantia tela,
Qui meminit gehenne qui phlegetonis aqua.

Et igitur multis paupertas utilis illos,
 Exponerans, ut ad astra uolent lenioribus aliis.
 Praeter uirtute non est durabile quicquam.
 Dinitia pereunt species quoque robur honores,
 Cuncta cadunt: uirtus aeterna in tempora durat.
 Quam fortuna nequit, nec tollere longa uetusitas,
 Ut uiuas comode: at non uiuas prop. Edendum.
 Post uina uerba, post imbrem nascitur herba.
 Cum fueris Roma Romano uinito more,
 Si fueris alibi uinito sicut ibi.
 Do tibi consilium muliebree respice uisum
 Post uisum, si su post risu tendis in usum
 Post usum tactu post factu tendis in actum. ¶
 Alterius rebus dolore secundis.
 Emulatio et in laude et in uitis esse potest
 Emulatio est uirtutis imitatio.
 Emulatio est agnitio mentis, qua inuidet alteri
 bonis quo ipsi concupuerat.
 Est Zelotypus.
 ¶ Post actum factum post factu poenitet actum.

Hac egritudine multus crucior.
Magnas arumnas sustinere. In magnis arumnis vivere.
Est egritudo cum maxima corporis vexatione
coniuncta.

Summa est expectatio melioris vitae temporis.
Febris corporis tremorem et dentium crepitus secum
afferre solet.

Paxore nimis mens est loco mota.

Exanimatio comes est pavoris.

Hac conturbatio omnia cogitata mihi excussit.

Magna est ipsius malevolentia.

Delectatio est voluptas auditus suauitate animi delinere.

Allicius animi uerborum suauitate delinere.

In calo summa est aurium, oculorum, tactuum, et
odoratum et saporis delectatio.

Ani perferre uoluptate gaudio.

Intolerabilis est hominis iactatio.

Insolentius se offerre. Omnis ira inueterata.

Iræ nimis odio et corde conceptas deponere.

Inexplebilis est daemonis libido perdendi hominis.

Intemperantia fons est omnis perturbationis.

A praescriptione rationis, vel a recta ratione discedere.
 Effrenata ai appetitiones nec fregi ne contineri queunt.
 Sedare oes suas appetitiones.

AD. Effrenata libido omnem ai status conturbat, inflammat
 et micat.

Nihil inconstanter nihil moderate nihil turbide unquam fecit.
 Feruor iste et ai concitatio inueterauit.

Tanquam in uenis medullisque uitium hoc insedit.

Varia sunt agrotationes et morbi.

Cogitatione quidem inter se differunt, re ipsa uero copulata sunt.

Cui est concupita pecunia continuo ratio tangit, Socratica
 medicina est adhibenda.

Socratica medicina oibus cupiditatibus facile modoque.

Inhaeret pestis illa in ipsis uisceribus.

Malicia num in ipsas uenas permanauit.

Auaritia inueterata ex aëre euelli non potest.

Ois mulierositas remis uelut ita dicas, fugienda est.

Est uisandum id est ofendi hominem.

Inhaeret peritueque visita sunt nouissima parentis dicta.

Sua bona abligurire.

Patria bona decipit et abligurixit bona.

Forus cupidinarum.

Est admodum frequens in foro cupidinarius.

Praestat iratus esse, quas iracundus.

Angitur miras in modum.

Aliud est esse amatorem, aliud amantem.

Valde proclivis est ad omne genus vitiorum.

Proclivitas nostra magna est ad vitia.

Est invidus, malevolus, lividus.

Ad agrotandum filius meus valde proclivis.

Est facilis ad omne virtutum genus.

Morbus est solius corporis corruptio.

Agrotatio est morbus cum imbecillitate.

Propter corporis imbecillitatem remire non possunt.

Tanta est membrorum distortio et deformitas, ut

Esopus referre videtur.

Ex nimia corporis conguassatione et perturbatione
in morbum incidit.

Integra valetudine lecto decumbere ignorans est.

Vitiositas est inconstans habitus in tota vita, a se ipsa
dissectiens. Longe abest a sapientia.

Est in eo apta quaedam figura membrorum cum coloris
quodam suavitatem.

Magna est huius orationis efficacitas.

Est summa laxa tui ingenij.

Hi valentes morbo tentari non possunt.

Est leviter morbo tentatus.

Insani sapiens nomen feret, æquus iniqui ultra quam
satis est virtutem petat. Horatius:

Omnes aspernari. Incidere in perturbationem.

Aculei et ingeniosi fadii et rari in agri tudinem incidunt
et potius recreantur, hebetes non ita.

Hebetes facili perturbantur.

Est quid efforatus et miare.

Nemo habet humanitatis speciem.

Cicaria difficulter euelli possunt.

Enucleate de aliqua re disputare.

Et scrupulosis scotibus enarigant oratio.

Hunc reliquus orationis cursus persequamur.

Pro rerum obscuritate satis dilucide illa sunt disputata.

Hæc diligentius sunt cognoscenda.

Virtus est et affectio est in quibus laudabilis efficiens.

Vis utisital virtus est contraria.

Motu est totus debilitatus.

Limia appetitione inflammari.

Est quædam di impotentia.

Nescio impotentia di hoc fecerim?

Quid est non miserius solus, sed etiam fadii et deformi
quas maiore nimis debilitari.

Tanta superbi loquentia est praedita ut sit intolerabilis.
Est communis pana stulticiae.

Ab omni recta ratione meus mihi abhorret.

Laticia gestiens, parus differt ab amentia.

Proverby locus hoc obtinet. Est homo nanq.

Limis magnifice de aliquo loquij.

Est sibi ipsi placatus.

Nulla labore, nullisq; molestijs frangit.

Limis sitienter aliquid appetere.

In refutuli mimis gestire.

Nihil ei magnus videtur in rebus humanis cui aeternitas
omnium totius mundi nota est magnitudo.

Sapienti nihil impronius nihil inaginatius accedere potest.

Oculorum aciem nimis intendere.

Quemcunq; casum fortuna iniecit moderate et quiete ferre.

Limis ardenter aliquid cupere.

Ita metu est oppressus ut mentis uix constet.

Plurimas operas in hac re posui.

Repulgas tanta Turbat et concitatq; uix se cohibere non potest.

Ipsa sibi humana inuicillitas inderget.

Nullus uisio consistendi locus.

Hoc ipsius per se odiosus est.

In lubrico consistere. In lubrico uersari.

Nihil putat esse severius sine aliqua iracundia acerbitate,
Nullus habet iracundia aculeos.

Qui irasci nescit vir minime esse videtur. Perq.
Somnus capere non potest vacuo Stomacho.
Et somno suscitari.

Cui non sunt audita Demoxthenis vigilae.
Obitici^{ant} lucana industria studiis de somno exeat.
Sine flagrantis cupiditate in nullo studii progressus fact.

Sine summo cupiditatis ardore nihil laude dignum efficiat.
Ignarias et tetras et immane bellum fugiendus pulo.

Magna peccatorum impunitas data videtur.

Magna est ubi impune peccandi licentia.

Moribus conscientia facit torum virtutumq.

Hominum calamitates sublevare.

Longius mentis humana progredi non potest.

Quid Stomachari. i. n. p. s. p. gladiatoris.

Gladium accommodare latere. Gladiatoria iracundia.

Magnus attali hostibus terrorum. Manus conferere.

Ad pugnas aliquem provocare. Leniter et quicte respondere.

Irascendi et rabiose aliquid facere.

Vtorez i. e. t. a. e. o. m. i. n. g. l. e. c. i. d. i. c. o. n. t. r. a. r. i. o.

Nulla fortitudo rationis est ex pub.

Hæc iudicio et constanti omni sententia constituta sunt.

Tua ad furorē mortemq; hoies ducit.

Non indiget fortitudo Stomacho.

Aegritudini nonnihil concedendus est.

Omni ai perturbationem placatione abluere.

Turbulenter res aduersas ferre.

Non est illa ratio ad uulnūs adhibenda.

Haec est ad mouenda curatio.

Vir bellator indiget fortitudine.

Lacesso hominem et furem uidebis.

Satis sum instructus, paratus et armatus ꝑ me,
non ego tua opera.

Est res formidulosa. Huius rei nullam habeo notitiam.

Est res ꝑ se uitiosa.

Aliquem auocare ab auaritia et intemperantia.

Aegre fert nihil in se esse uirtutis, nihil animi, nihil honestatis.

Quicquid a recta ratione auersum idem est uitiosum.

Ut omne cœcum olet, sic omnis turpis insanit.

Dissonet illa res libidinem. Omnis libido est tollenda.

Nulla est ira caelitem infestus malus, quod non tu,
 humana natura patiundo ferat.

Multa hac de re fusi et late disserere possem.

Via humana virtute inferiora sunt putanda.

Sunt haec ex errorum orta radicibus.

Vites circumcidere et amputare.

Multis est implicatus erroribus.

Magna est afflictus molestia.

Vis cachinatio est vituperanda.

Negat Stoicus sapientem affici posse laticia.

Simis exultans gestiensq; latitia turpis est.

Effusio ai in latitia inuita est. Ridere concessus ē.

Neferio quam immanitatem et feritatem praefert.

Ex alienis malis magnas capit voluptatem.

Latus sum laudari me abs te laudato viro.

Ea praeclara laus, quae ab alijs proficiscit, qui
 ipsimet in summa laude uixerunt.

Omnes nutus sui domini obseruat.

Ad nullum ipsi miserum. Digito ianuam impellere.

Argento aliquem delinire. De improviso me appropit.

Alicuius complexus adoptare. Hodie me totus tibi tradas.

Fortunas ipsam anteco fortunis meis.

Sum ipsa fortuna fortunacior.

O praeclaram emendationem, vita poëticae qua
amorem flagitij et lenitatis autorem in consilijs
Deorum collocandum putant.

Flagitia nunq̃ probanda sunt.

Quanta miserarum incendia excitasti mihi.

Sinamul ipsum ludere.

Deformem, quis unquam amat adolescentem, aut
senem.

Impudentia et ebrietas principis ois flagitij:

Pudicitias suas suaj. Scipsum continere et coercere
tibi: maiorem licentias concessit quas mihi.

Est res amatoria. Est carmen amatorius.

Hullus est amor in rerum natura sine solitudine
sine desiderio, sine cura, sine suspitione.

Iste amor non multus abest ab insania.

Apollo sancte fer opem.

Propter suam libidinem nihil nisi flagitiosus meditat̃

Tempestiva adhibenda est curatio.

Abducendus est aig ad alia studia et negotia.

Clauo clauus eicere.

Cui ratione nemo insanire potest.

Nulla penitentia nisi voluntaria deo placet.

Quale iurgium existit inter uos.

Aur uenas gentias te impudentior.

Gravissimas contumelias in aliquem intorquere.

Honas meditatatur penas carmifer.

Alicuius cor contundere. Exijt de polistate mentis.

Subtrahendum est in quem impetus conatur facere
iratus, dum se ipse colligat. Hondus se colligit.

Hondus ira deseruit. furens ardor modo deseruit.

Nil esse secundum naturam quod sit repugnatio rationi.
Vix a se magis abstinent.

Vir perturbatior est in opinione.

Fidentia est firma ad confisio.

Natura sua est inuidus.

Natura hominis ex forma perspicere potest.

Procliuat ad febrim.

Natura non culpa uitiosus est.

Laborat oculus lippitudine.

Nil aut maius aut utilius esse potest.

Aegritudine se dedere.

Est afflictus, arduus et clamitans.

Fortuna fortis esse videtur.

In hoc est fons miseriarum et caput.

Radice omni malorum stirpibus cedere.

Dehinc te sanare.

Tradidit se philosophia studio excolendus.

Bene beateq; uiuendi praecepta ex philosophia
sunt petenda.

Phrases ex 8. lib: Tusc: Questionum.

Hanc rem praec omnibus maxime probo.

Virtus ad beate uiuendum se ipsa est contenta.

Difficile est dicere quas uariae quamq; multa sint
fortuna tormenta. Elaborate aliquid facere.

Est hoc probatu difficile.

Nihil in philosophia grauius, nihil magnificentius
dici potest.

Multi hoc anno ad philosophiae studium se contulerunt.

Omnibus rebus posthabitis totum se in optimo uita
statu requirendo tradidit.

Spe beatae uitae omnes tenemur.

In suis uicijs putat sibi satis esse praesidij ad bea-
te uiuendum.

Nihil praesidij habet in suis parentibus.

Præclare operam suam ponere.

for,

Fortuna est famula virtutis et peditsegua.

Non est tantarum fortuna virum, ut se ipsa
videat.

Virtutis fiducia nitendū est ad spem beate vivendi.

Vota videntur facienda pro salute recuperanda
Sed fortuna vehementer me exercuit.

Diffidit suae sententiae.

Humani generis imbecillitatem fragilitatemque
existimo. Seipsum castigare.

Ex sua mollicie alios diiudicare.

Hae res me a recta ratione detorsit.

Clatura vitiosa hominem a recta ratione detorsit.

Propter abusus non est tollendus rectus usus.

Obsone carna vel prandio. *Id est prandium et id est
obsone carna vel prandio.*

Fames condimentum optimus.

Magnam est vestigial parsimonia.

Prasari uenias *Quid hoc significat billy*

Contra fortunas
Vos aditus hostibus intercludere.
Nesci attentissimo consilio salutis remedia ^{omnes} ~~conspiciunt~~.

Sper instantis Victoria fluctuat.

Danubius aqua liquore satis conspicuus.

Esu et itinere furore percalefactus fluminis corpus
meus immersi.

Miseri oves et Liberales optime profecto consensu
omni, benivolentiae cognomine omni suavitatis, iucun-
ditate ac laude decorandos censeo.

Adio pergenerans constantia sua propugnator exti-
lit, ut non dici queat.

Tyrannus mundo subiectorum cruore manus suas
contaminare pergenerat.

Totum consilium ab eorum contemplatione oculos avertit.
Filium honorifice excepit, regis munera donavit.
Fores reserare iussit.

Sacerdotes altaria dei immortalis numini ^{Volent} consecrare.
Quid hoc finchu maiestatis excelsius? quid numine
omnipotentis iucundius? quid consecratione illa
praestantius?

In profundus ultimarum miseriarum abiectus.

Ex ipso vite discrimine, beneficio vix opt: Max: emergit.

Est senex meritis et signalore obitus.

Christi claritate uidei oes obsecrati, abiectis armis,
attoniti et tremantes fugerunt.

Calamitas huius misera uita oculos hominum perstringit,
atque aures commouet.

Compressus est itaque atque constrictus dira fatis necessitate.

Nulla arma quantumvis aspera illi diuinæ amoris
perseuerantiæ flectuntur, mouentur.

Est exiguum uiri patrimonium, aschidi continentia
mores, modica clientela, domus ambitioni clausa,
paterni generis una imago, minime blanda frons,
sed oibus numeris perfecta uirtus, quæ quidem efficit,
ut si quis sanctus et egregius adolescentem significare
uelit, sub hoc illi definuat.

Ex dementia Lutherani prolabuntur ut voluptatem omnem
bonis operibus proponant.

In me tuo pede uelitis. In ueniam si me in gressu meo uideat.

Arima misella, stridit gladij, et discussa telorum, et aduen,
tantis equitatus fragor, et concurrentium exercituum impetus
mibi aliquantulum terroris incutit.

Salutandi gratia preceptatus ad hunc uenit.

Afrocitate rei commotus.

Quem officina crudelitatis deprehensus.

Dubio mentis iudicio fluctuat.

Non praeterit me Charis: frater, principatus tibi hoc in
genere laudis assignari oportere.

Totus hostium agmen, inatigabili pugna sustinuit.

Tutus natandi iuentus habeo.

Viris puella lumine virtutis praeferenda.

Sua dextera omen uictoriae rapuit.

In hoc tantum ai vigor fuit, ut regem regentis exercitu
slipatus, eus paucis mueret, et obtinacatus armis
conceret.

Clarissimus quisque iuuenus, pro amplificanda, et tuenda
patria, plurimum laboris, ac periculi sustinuit.

Deforme sibi existimat, quos dignitate praestaret, ab
ijs uirtute superari.

Hoc tam misero, tamque luctuoso tempore ille uirtutis
suae oblitus est.

Defunctus est honoribus.

Splendorem et ornamenta vitæ præterita retinere.

Est novitate rei, et magnificentia cultus, et ipso au,
dacia genere commotus.

Quis dubitaret, quin illas admirationem magis risus,
et in omne contumelia genus conversari essent?

Non expectari hanc mœritæ maturitatem.

Barbam meam formidanti mihi gladius uestimenti ieta,
capite inflixit.

Capi nirtg nescit, Patientia dicitur ignorat.

Fortuna succumbere tristius ei fato duco.

Reddendus est Romanæ eloquentiæ debitus gloria
ac laudis titulus.

Hæc historia omnes superaret fidelem, nisi oculatus
spectatæ fidei testes adhuc supersessent.

Quantus beatitudinis tuæ rumor diversa
populorum ora Compleverit, poteris videre. f.

Pennatis pedibus, ut aiunt, charitate et voto te
salutavi et etiam Complexus sum. f.

Gratulor tibi, et nascentem amicitiam, ut dñs con,
fœderare dignetur, precor. f.

Formula Laudandi Viros.

Tua Virtus Spectata et nobilitata, non solus natura
corroborata, verum etiam disciplina putatur.

Summa est in te dignitas generis, industria, ceterarumque
ornamentorum.

Fingit te ipsa natura ad honestatem, gravitatem, tempe-
rantiam, magnitudinem animi, iustitiam, ac per omnia vir-
tutum magnarum hominem excoelsum: his etiam accedit doctrina.

Hec ex sermone hominum recentium, sed ex annalibus vetustate
eruenta est memoria nobilitatis tuae.

Hae est una via, et laudis et honoris et dignitatis, ab
omnibus viris et sapientibus bene constitutis a natura laudari
ac diligi.

Hae mira laus est, quae non poetarum carminibus, non
annalium monumentis celebratur, sed prudentius iudicio
expenditur.

Natus est tantum flumen ingenij, nulla scribendi aut dicendi
tanta vis, tantaque copia, quae, non dicam exornare, sed
exornare (carere) sub tuas gestas possit.

Tu in nobis Viri cum summo imperio et potestate vergeris,
in qua tuae Virtutes consecratae et in decem numero
collocatae esse videntur.

Omnes qui istuc veniunt, ita de tua Virtute, integritate, inimi-
tate commemorant, ut in suis summis laudibus excipi
aut unquam iracundias.

Vera

spiritu. Vera quidem laude probitatis, diligentiae, religionis, neque
fals. me filii, neque quicquam antepono, amoris vero erga me,
eius à fraterno amore, domesticorum discessi, filii primas desero.
Ora intesunt, quae aut fortuna hominibus aut natura largitur.

Tu simul ac pedem limine exulesis, oes prope cines
virtute, gloria, et dignitate superasq. Cui:

quae sunt
 iudicia
 laus.

 alius in laudari me inquit factor apud Heruiz,
 abs te laudato viro: ea est enim profecta iucunda laus
 quae ab ijs proficiscitur qui ipsi in laude uixerunt.

Te benivolentia et fama ad Deos immortales usq; sustulit. Cui:
Postquam homin natuz pauci reperi sunt, qui nullis praemijs
propositis vitas suas felis doctusq; obicerunt.

Sempiternus decus nois sui constituit.

Quid tuarum constantiarum vita commemorem! quid dignita-
tem, liberalitatem, moderationem in privatis rebus,
splendorem in publicis?

Quem unquam Virum, tam immortalis virtute praeditum
vidimus, qui nullo praemio proposito, oia pericula,
summos lahores, gravissimas contentiones imminis
suscepit. Sed t:

Insequit. 804:
Vagatur nomen tuus longe luteus: sedem quid Aristem et
domiciliis non habet. M. M.

Et quidem tu vim dyabolinarum Sacer fœtorum ac m^oi
virtuti, et rerum experientia præstans.

1/2 mo.

Homo ornatissimus, loco, ordine, nomine, Virtute, ingenio
et copijs.

Nullos te aut officijs fidelorem, aut copijs locupletorem
aut authoritate grauiorem in orbe terrarum
esse existimo.

Summus es splendore, ingenio, gratia praeditus.

Es disertus et omni doctrina et virtute ornatq.

Hic Senator Urbis splendor, ordinis decus atq; ornamen-
tus, iudiciorum, exemplar religionis antiquae.

Est praestans et incredibili robore ai septus.

Istius Vita est tranquilla, quiesca, remota a procellis ini-
uriarum et huiusmodi iudiciorum anfractu.

Erat in eo summa eloquentia, summa fides, summa
integritas, auctoritas tanta, quanta in homine
quoque tenet.

Erat in eo existimatio, dignitas, grauitas, honestas
ai magnitudo, optima fama, amplitudo, hone-
sta opinio, constantia.

Nemo te comior, iucundior, commodior, moderatior ad om-
nationem, et huius civitatis genere, honore existimatio-
ne, et pecunia facile princeps.

Qua est ora, qua sedes, qui locus, in quo non exlari huius
eius fortunibus, tunc vero humanitatis, tunc consilij impressa
uestigia.

Est incredibili quaedam atque mandita ac fœne divina graui-
tate, constantia et virtute præditus, in oī genere ac
uarietate artium, etiam illarum, quæ sine summo otio
non facile discuntur.

Est summo loco natus, summo ingenio, summa virtute
officiosissimus et gratissimus.

Est magni animi, semper, et ad oēs casus ferendos constantis fortis.

Est omni liberali disciplina politissimus, minime ambiciosus,
minimè in rogando molestus.

Hicem modestus cognosces, et prudentem, et à cupiditate
omni remotissimus, præterea magnilaboris, summæque
industriæ.

Vireus bonus, magnus hicem, et in summa magnitudine
animi, multa humanitate temperatus perditissimus.

Tatissima generis laus est vires collaudare, qui iustus
fuerit, et moribus optimus, ac eundem vocare nobilem.
Sed huiusmodi vel unus invenire difficile est, et inquirere
ipsum infimè sunt.

Multa uestigia antiqui officij nite remanent.

Tu implevisisti totus orbem terrarum novæ huius gloria.

Solomen per orbem terrarum celebratus sermone noster et
scriptis, optingui nulla uestigata posse intelligi.

Laus adolescentis.

Qua prudentia tua argumenta ostendas, quis
nō uidet? quis tuq; licet adolescentulus sis: in
incessu grauitatem, in colloquio ueritatē,
in audiendo affabilitatem, in respondendo facili-
tatem nō admiratur? Vident enim te principum
iusticia hilarem fore Reip: fortissimū propugna-
torē scelerum terrore, nequitia frenum, et deniq;
honorū suauē ac hilissimū portū, sceleratorū
seppulcrū.

Nulla est aetas hominis uel conditio, cui non magno sit
emolumento, eruditio: iuuenibus, senib; pauperib; diuitib;
Non est mte mica salis.

Quicquid sub terra est in apacicum proferet aetas.

Quicquid nix calat, solis calor ^{oe} rescat. Quis fadus est
Jo hstius nigt gspiumm, in hstump Widur in dia somny.

Natum uas non frangitur. Conspiciunt uandiu nigt
nō hstump ngt nū regaliu darruff.

Contexere solum. Conspiciunt Dubaitter

Ipse moras uolueres, menses labuntur et annj.

— Ultima sit nescis, quando futura dies?

Phrases ex oratione pro Rege
Deiotaro.

86

In oibz casibz gravioribz prudenti opus est deliberatione.
Non videtur hoc neqz usqz neqz alias sic postulare.
Indio dicendi nonnihil commoveri soles.

Quantus dei clementia ai mihi affert ad salute conse-
quentiaz tantus peccatorum magnitudo detrahit.

Quantus laudis et gloriae cupiditas affert, ai ad stu-
dendum, tantus laboris magnitudo detrahit.

Pro capite alienis fortunisqz Dicere.

Oes fortunas tuas mirantur et

Est hoc ita iugitatus ut ante hoc tempz no sit auditus.

Ornare aliquem laudibz et honoribz.

Pro pergetuis tuis no seluz ni me uerumdis ni ani,
uerqz nostraz familiqz meritis imortales ago
gratias. Est atrocissimuz Crimen.

ffois crudelitate oes ferrent.

Rei indignitate oes commouentur et perturbationz

Tanta est rei indignitate, ut ferri nequeat.

Crudelis es, ne dicas sceleratus et impius.

In discrimen capitis aliquem adducere.

Senectutem suorum parentum tueri.

Comendationem meritis ætatis à pietate et oī
vitæ sanctimonia ducere.

Comendationem meritis ætatis à scelere et in-
pietate ducenda; futes furcifer?

Pecunijs aliquem corrumpere, largitionibg, prænijs.

Ad crimen aliquem infellere.

Fugitivj et nec videre, nec verba audire possus.

Est nostra familia amicissimj.

Regijs conditionem adeo afflicta; quis nō doleat?

De fortunis hui magnopere eximesco.

Dolor in quæstionibg veras vocem elicere solet,
etia; ab invito.

Tormentis aliquem interrogare. } Qui voluntarij bnd
quæstionibg aliquem subire. } priusq; frag.

De reo tormentis in aliqd; querere solet magistratj.

Quod re est iniquus, sua sapientia est agnissimj.

Facinorib; consilijs mīre contra vitas alterij;
id est conspirare in alterij necem.

Si hoc forte istis consideres grave non est.

Nemo ferre qui sui ferienti iudex est, nō sibi
se agnoscere præbet quæ reo.

Officij maiorum Remp: administrare.

In equalib; vehementer est torul.

Postquam te penitus cognovi timere Deum.

Prædant singularibus natura tua magnas mihi fructus spiritus.

Uxor huius loci insolentia.

Uxor huius tanti confessoris insolentia.

Insolentia huius satis mirari non possum.

Intra domesticos parietes se exercere.

In maxima hominum frequentia oratorum Audiamus solet.

In vestris oculis, more multum acquiesco.

Te nunquam intueor, atque ad te unus ois spectat mea oratio.

Magna est affluget obtinenda veritatis.

Magnas mihi alacritatem mihi dicendo populi concursus affert.

Omne aetatem in bellis consumpsit.

Quis ei Regi non fauere, cuius in des ordinem et doli summa optant beneficia.

Caelus ipsas est testatus. Quid mihi ai ego existimat.

Tam copiosus est dicendi argumentis ut nullo modo mihi desinere posset oratio.

Legis in gemis, neque usque, neque experimentatione rerum quicquam habet. Eni mihi quodam dolypalli.

Inaio cyuluerato facile uicibus crimina infidel.

Le patiaris hanc de me suspitionem in aia infidere tuo.

Et aq̃ epulceratq̃.

Nulla in me iracundia particula residet.

• Terogo et quasso per fidem constantiq̃, et
clementiaq̃ tua, ut me hoc melius liberet.

Oce regisq̃ istaq̃ iuro me nunquam tibi refuturq̃.

Vetus hospitium renouare.

Claud: Ferrea lascivis mollescent corda sagittis.

Miscere vtile dulci.

Sola aurium delectatione allecti, ut contra catho-
licas veritatem interduq̃ sentirent.

Lectiois obscuritate ac difficultate perterriti.

Neas lucubrationes tibi dicare moliturq̃, nisi
morte praeventuq̃ parens huc ad feliciorē vitam
migrasset.

Patrem nō tantuq̃ corpore, sed et ai doctiq̃ apertissi-
mē agis.

Ne ut deus colebatur, ne dux ut Regem venerabatur.

Quorūq̃ iuvemus aequina certatim mihi occu-
runt, et ab illis applaudentibq̃ ita excipior
ut refovet magnū applausibq̃ afficit.

fn

In hoc puero tanta videtur virtutisq; argumentus
ostendit, ut dici nequeat.

Tua praecara facinora ac fortia facta nulla vetu-
state obliterant.

Parentem optatissime representat.

Acri ac prope divino eminet ingenio.

Ostendit in hoc adolecente quas optinas frugem
haec spondat seget.

Et suis familiaribus bene morantibus indulgentissimus.

Non ignoro hos meos labores morsibus detractorum
subvertendos fore.

In hoc cardo rerum pendet.

Quid. hinc diminutus & hic completus ē.

Serio de aliqua re conquiri.

His admiror ingenij ad quidvis apti felicitatis et
in scribendo industriae.

Hoc munusculum tenue, iamdudum tibi promissum ita
accipias velim, ut sit perpetuum mei mte studij
et amoris, quo te semper a puero suus complexus,
qualecunque monumentum.

Murus aeneus sana conscientia.

Suspicionibus est adhibenda securis.

Sal vite, amicitia. hoc est. Insula est vita sine amicitia.

Sublata sapientia, ceca est vita nostra et in densis-
simis tenebris destituta.

Sustentaculus fortune est. Virtus.

Nihil est tam inbecillus, aut senex, quod non possit
aliqua nocere, sed prodigiū difficilimum.

Nemo explicare debet vires suas nocendo, quae ara,
neq^{ue} morsus possit horū necare.

Cor ingenij et mentis est sedes.

Frivolitas et Vanitas sapissimè Virtutib^{us} succrescit.

Columbⁱ oculi in serpentino corde.

Nihil aliud est potentia in stulto, quae gladij in
manu furentis.

Præsens Vita nihil aliud est quae peregrinatio.

Nulla Virtus magis decet princeps, quae
prudencia.

Viii

Virtus inimicis fortuna crescit.

Pomitrae omniū patientia.

Præclara virtutis actus facit nobile.

Sal: Non viribus, aut uelocitate corporum res magna geruntur, sed consilio, auctoritate.

Auctoritas rerum gerendarum telus.

Vera fortitudo est, initia cohibere, fortuita despiciere, nihil nisi probitatis timere iacturam.

Non volens est inuidias ferre, et tamen molestus, nihil habere inuidendum.

Concordia vita humana.

Opinionum commenta delet dies, natura iudicia confirmat.

Fama pluris quas oper.

Virtus pluris quas fama.

Oia tempore contabescunt et decidunt præter Deum et Christum, quibus ille immortalitatem communicauit.

Subiecta dei manu consistimus.

glos.

Gloria vento discutitur.
Sala: Invidia ex opulentia nata est.

Multa cura et sollicitudines suscipienda sunt, multi
labores ad eundem constitutus in dignitate aut honore.

Virtutis radices altae.

Virtus, aut eius aeternus praemium, divitiis aut ho-
noribus, aut quibusvis humanis affectibus
preferendus est.

Nec in felicitate attollendus est animus, nec in adversis
contrahendus.

Verecundia terminos excedere

Finis in omni respectandus est. - E.

Videb. - absonus, si eas res te extollas, quae tuae non sunt.

Ad omnium liberalium, artium cognitionem soli-
damque ac veram eruditionem aperire ac servare vis.

Et velut rosa flores omni pulcherrime in spinis na-
scuntur: sic ex durissimis et rudiorum laboribus, per-
cipiuntur fructus multo suavissimi.

Eruditio inuicibus societas est, scribis solatium
pauperibus divitiae, divitibus ipsis ornamentum.

Phrases ex V. Magimo
hinc inde decripte.

90

Manus uinciendas hosq. tradere.

Hom. oculis subiectus est triumphus.

Candidas togam turpitudinis maculis obsolascere.

Perditus Lupaia Vitae agere.

Haec flagitia non obliterentur

Mortis erubescendo genere consumptus es.

Amore perduto uulgatissima meretricis insaniat.

Abdumine deuorata fada ac sordida intemperantiae spiritus reddidit.

In maximo ingeniorum et amplissimorum ciuium
prouentu summus authoritatis atq. elo-
quentiae praeuius obtinuit.

Vita sepe adiectionem et obscuriorem Vitae exigo.

Conferre pedes deformesq. umbras in imo
surgite turpitudinis rauere.

In cultu, caterisq; Vita Ribu, aliqua ex
parte sibi indulgere.

Non paulo eo malioris uitae uentus, ut de mea
minore uita quarendus sit.

Uterq; nostruz inuidia magis, quaz pecunia
locupletior est.

Non fatigabor eiusdem facti identidem referendo.

Amor caritatis noui temporis mirabitur.

Acerimis dijs latere cingere.

Regia mercede corruptus est.

Ephorus igitur e Viribus maxima laude.

In aduersis rebus quid aliud e, quaz sciens
fortunas, in adiutoriu suu pudore uictus
conuertere.

In comparatione communium audiorum, alii
quanto se superiorem esse confidere.

In solentia crimine carere.

Tunc elucubratus opus p[er] omne æv[us] tempus
plenis gloria uetus fertur.

Scripta illig, nitra primas memorie metas
conuenerunt.

Hæc imagine nihil præstantis nihil admira-
bilis humanæ fabricata sunt man[us].

Hoc dira minus hæc memoria, hoc est notat[us].

Ubiq[ue] circumspicient[ur] ante oia se illig con-
stantia offerunt.

Impis decret[is] autorem, funditis dolere gelit[us].
Casternis onust[us] in eius l[ib]ris fradere.

Consiliis exequit[ur] suis de rebus iaz d[ic]tis.

Pluribus comminationibus iraq[ue]dus.

Unguaz a consiliis salubritate uocessit.

Destiteris blanditiis præceptis populi fanor.

Summa cupiditate ferri.

Licet parentes mortem minitant[ur], nunq[ue] tam[en]
efficient ut propter hoc exiguaz Vita spa-
cium, iaz perdaz.

Domestica quies seditionum agita fluctibus.
Pregis consuetudinis auctoribus mune tempo-
ris conuelliur.

Plus ualet quod violentia cogit et necessitas,
quas quod suadet et praecipit uerecundia.
Instabat mihi toruo multa minas profundens am-
plissima potestas.

Coactus e' eo loq' consistere ubi principum ciuita-
tis plurbarij frons solebat.

Officia quibus tenebris protrahit, ut portentis
exécrabilij audacia repulsi.

Vt humilitas amplitudinem uenerarij debet, ita
nobilitate fouenda magis quam spernenda
bona uiculis nouitas est.

Pro partibus alicuius exiubare.

Prosidio alicuius interceptus.

Ubi hac conditione uicta opus e'.

Nullo salutis beneficio, nec mortis supplicio ad-
ducij potuit, ut haec facias.

Sine ullis imaginibus nobile, animus et idem constantia
propositus securus est. Anno i. s. gr. die Veneris
post Reminif.

✠

Phrases ex varijs authoribus desumptæ.

92

Nōia affinitatus.

Affines dicuntur, qui nō sanguinis, sed matrimonij conjunctione copulati sunt.

Quæ sunt igitur usitata vocabula affinitatus?

Maritus & Uxor: *Tota sunt nomina:*

Socr: *Uxoris meæ pater ē mihi.*

Gener: *Filiæ meæ maritus.*

Socrus: *Uxoris meæ mater.*

Nurus: *Filiæ mei Uxor.*

Leuir: *Mariti frater. Leuir dicitur ab uxore, ut Helena Hectorem Leirum vocat, quod esset nupta paridi.*

Fratria: *Fratri mei Uxor.*

Glos: *Mariti soror.*

Vitricus: *Matri mei maritus.*

Noverca: *Patri mei Uxor.*

Priniga

Tabula Affinitatū.

Prinignus: Vxoris aut mariti filius.

Prinigna: Filia alterutrius.

Rivalis: Qui amat eundem.

Pellex: Qua amat eundem: Vt Thraso rivalis ē Phœdria, & Europe pellex ē Iunonij.

Sequantur Phrases ex varijs descripte
auctoribus.

Joannes & memoria valit plurimū, & cunctis omnibus
diligentissimus, præsertim in ijs rebus, quæ amicorū interſunt.

Quod autem tantopere tua oīa mihi communia esse
extenderis nō erat opus, nam tuus erga me animus
iam pridem notus & filij meus ignotus nō ē.

Immortali Deo, mortales habeo gratias, quod te pa-
tre gratissimo, optimoq; viro dignū se præstiterit.

Quod autē caput bonis artibus etiam a nobis institui,
rem nunciat nō ingratus.

Quod si omnino ad nos fortasse venire institueris, filij
adris paternæ nunquam occludentur.

Trag
13

Itaq' in eaz flare sententiaꝝ eraz deductus, ut creden te
nihil omnino responderes.

Diuturniorem spem precio emenda nequaquam censeo, in
hac praesertim temporis perniciē.

Dux amicis his obsequor, ductus nigenij spe, captusq' promissis,
incertaz fortunaz, certis, ornatissimisq' commodis
anteposui. Nihil delectus video.

Non solus vivos tibi concilias, sed mortuos quoq' red-
dis obstrictos beneficio sempiterno.

Aurora Musis amica est, apta studijs.

Extrema dementia est, discere rediscere.

Contentione immodica, nonnunquam obruntur ingenia
discuntq'.

Satiestate eaz orbz in rebus, tuz in litteris nihil premi-
ciosius. Hoc habent enim creditores Viro-
raz, summo nigeris, summis Vigilijs, alucubra-
ta scripta, ut milles relecta, magis magisq' place-
ant, semperq' admiratorij suo novuz miraculuz ostendant.
litter.

Litterarum tarditatem cō ſero equiore aīo, quo
magis me ideo ſanctarū carū moras.
Littera tua erant perhumanæ, ac planè indices
tuæ erga me caritatis.

Tu mihi feceris rem gratiſſimam, ſi quid noui ſigni-
ficariſ, quod uel gratis ſcilicet uel noſtra miſſit audire.

Tantum me tibi debere intelliſco, ut ne uitæ quidē
ipſarū, in mea magis, quā in tua poteſtate poſitarū
eſſe uelim. Itaq' imperari ſcilicet tuū, pro ue-
luntate oīa, parere autem meū, cuſ oī integri-
tate, ueneratione, induſtria.

Reliquū ē, ut tūq' perſuadeas, tua apud me beneficia
oīa, ſide bona, eaq' nō migrata eſſe depoſita.

Feceris igitur ꝑ beneuolentiā noſtra, ſi talē me reſi-
derio quamprimum leuabis: quod ut facias, etiam
atq' abſ te peto.

Quod miſil ad te ſcripſerim, poſt meā a uobis abſitio-
nem, honeſtæ quædam occupationes mea cauſarū
preu

praestiterunt. Itaq' rogo te, mihi ut ignoscas,
tibiq' persuadeas me unus esse, qui tanto te amore
complector, ut alius magis neminem.

Te incredibili quodam litterarum ardore flagrare minime
dubito no' vulgaris amice, hortatione nihil opus
esse puto, sed eius, quae nigrescens uia, luce mor-
do ac linguaq' ridice.

Id quod mei officij esse iudicauit, uidelicet, ut tibi huius
no' modo multis modis copulatissimo, uerumetiam
iucundissimo uestigia, quibus ipse a puero essem
nigrescens, monstrarem. Quae si tu pariter
ea accipies atq' ego dicturus sum, futurum confido, ut
neq' me monuisse, neq' te paruisse praestitit.

plurim: Omne perire tempus, quod studio no' impertias.

Non dubito, quin nihil sit artius reconditarum, quod
te fugiat.

Pius solaximus & singulari obseruantia uiuam colui, &
summa ueneratione extinctum prosequor.

Est

Phrases et

Est enim mos hoc tempore, ut ij solus munerentur, &
quibus maiora quaedam premia ac munera expectantur.
In communij periculo, commune itam oportet esse q̃siliu.
Quod qui facit, ut reprehendi nunquam iure potest, ita
perandus ē, ei oia ad votu, iuentura & recte.

Hōies perimistas habent querendi apud te causas, quos
ut ea facilitate audias, qua etiam ois iniuria laus
sitor semp̃ consuevit. tuas sanctitatem etiam atq̃
etiam & rogo & oro.

Cuz mihi facultas nunciij offertur, cui tuto & commode
committere illud posim, libentissime morez geraz &
tibi & H. quod eo facias libentius, ne videar uelle
me alijs potius gratificari, quas patria cui
prima beneficia post Deuz debentur semper.

Haud facile quenguz inuenies H. qui & sapiens iū
sit, & fortunatus, fortuna enim & sapientia aduer
santur inuicem semper.

Amor

Amor & omnia & proprius commodus, saepe faciunt indi-
cem non cognoscere Verum.

Generosus aios labor nutrit.

Civitas deterrimus tulit servitutis iugum.

Quaeso animadvertitis viri florentissimi, ita res vestras ad
triarios rediit.

Nihil esse diuturnum potest, quod simultati, quod odio, quod
discordia sit obnoxium.

Sua huic fide nihil est antiquius, nihil constantius, nihil san-
ctius.

Non omnes reges sunt, quos diadema insignit & purpura,
sed quos egregia quaedam virtus reddit illustres.

Satis magnus est, satis potens, qui honore se dignus & ad-
mirandus praestat.

Nemo diu impunitate latus est.

Nihil esse potest aut firmius aut diuturnius in Universa natu-
ra, quod amicitia valet.

Petrus plumbo est obtusius omni.

Ita incredibile dictum est, quantum me tenet desiderium tuum,
de te dies ac noctes cogitare non desino.

Cygni

Cygni quare in aë efflanda sonorius canant
7 dulcius, ricas audacter.

Platonis au.
Horitatus.

Cygnos idcirco in morte sonantius canere, ac melius,
quoriam tunc maximè prouincant immortalitatē aiorum.
At ipse id puto, inquit Plato, natura fieri, quæ studiga
conseruanda sui, uitales diu spiritus p corpus dispersos
contrahit ad cor, sanguis ad arces, uitales præsidij
ac roboris. Sed ubi natura frustra diu multumq
luctata, necessitatē parere tandem cogitur, spiritus
illi deserta cordis itatione, emergentes impetu quodā
intrinsecus p amularis illos longissimū colli ambitū
ad os ipsius, sonus quendam pleniorē efficiunt,
musici cantus similimus.

Tanto in periculo uersamur quanto ex oī noīs florenti,
in memoria nunquam antea.

Itaq; siquid in me esse animaduertitis, quod uel usui esse
possit, uel uoluptati, ita id esse in tua potestate possit
existima, ut quæ maximè tua sunt.

Non

Non possum equidem nō quotidie maiore, in te unus, nō obfer-
uantia modo, sed etiam pietate quadam accendi atq; infla-
mar. N: cum uel tuas ueterem beneuolentias erga me
uel quotidiana merita considero. Itaq; dies atq; noctes,
cogito quidnam egregius possum de me prestare, quo
aliqua tandem ex parte, tot tantaq; beneficia, sin mi-
nus re ipsa, uoluntate saltem dissoluere incipias. Quare
cum etiam atq; etiam huiusmodi meos cogitatus aio uolu-
tarem, inueni deniq; nullus, a me tibi referri conuenien-
tius posse officium, quā immortalitatem tuā Splendidi-
simi nominis sempiternam.

Utrumq; tamen res habet, cum ego tibi N: pro multis erga me
tuis, & immortalibz beneficijs, minus quinquas referre nō
habeas: statui oratione scilicet mea, quantulacumq; ca sit,
aeternitati consulere illustrius tuarum, & innumerebilibz
laudum, ut oēs intelligant, apud me animi magnitudine,
gratitudinemq; extitisse antiquis nihil.

Toan.

Philippus in omni sapientia genere praestantissimus.
 Thomas post miseram urbem illam, ac suipsum captivum,
 talem ad mercaturas se contulit, ut aliquo honesto
 labore sibi victu suppeditaret, & suis.

De his rebus varij sermones afferuntur.

Franciscus, maximus amicis adinimulus, & persequens.

Quod Sigismundus legatos Tarcorum evaserit, gaudio plurimum.

Divina te prudentia, in tantis Christianorum fluctibus ac
 procellis, non hominum vel conspiratio, vel consiliis, euexit
 ad summum istum pontificatum.

Quia eo te existimandum cunctas vite virtutes magis
 nunc efflorescere, quod omnibus debet exemplo esse cle-
 mentiae & mansuetudinis evangelicae.

In illius unius vita, communis quaedam salus bonorum
 omnium posita est, & conservanda.

Hac ergo video te unum esse, in quo summa sit virtus,
 nihil de te mihi frustra sperandum sentio.

Ea est speciei natura, ut minus amet moras.

Ita ingenius ē hominū, ut perniciosissima quæq;
appetant uehementissimè.

Rem acu attingis. Recte iudicas. Scopu attingis.
Iacobus grauiter, acutè, uerè iudicat.

Bellus homo ē Erasmus, 7 fluctuans.

Labor oia uincit improbus.

Mos perfecti Tyrannus ē, qui frequenter iniquissimas
leges obtrudit mortalibus.

Multi sunt, quibus pisces uento durat, sicut parus loco.

Somno saginari. Tu, dum gloriari uisus es.

Saty: Tunc — immensa caui spirant mendacia folles.

Litteras, duobus potissimū canib; assequimur,
admiratione scilicet atq; improbitate labris.

Admirari placet, discendi ardorem ministrat.

Nō desistas, nō conuiescas, nō defatigabor, donec illud
consequar.

Res successit opinione meli. Fortuna uotis utriusq;
Successus. fauit. Si fortuna tibi uisisset, nō potuisset esse
obsequatior. Vixit uota nostra fortuna fauen,

his

tis afflatus. Ventis p̄ oia secundis hic cursus nobis per-
 actus est. Res omnis cecidit ex sententia. Opinor
 te litasse Rhammsia, cui sic ex sententia cadunt oia.
 Gaudio mihi datur occasione, qua declarem aim in te meus.
 Oratione nihil pollicor, sed re p̄stabo, quicquid ē amici
 sincerij, & ex uis benedictis.

Nolo te lachare uana spe.

Illud officij, ut dias hoc negotij mandatum amico.

Dies certum mihi praefiniri, praefecit, praestitij, constituj cupio.

Id feci cō libentius, quod mihi uiderem argumentum oblatum
 munde gratia apud te.

Hostis crudelissimē humi prostratos, ac pedibus genibq;
 calcatos inculabant.

flato fili gratias, quod in re benedictissimus tuus erga
 me animus assidue delectes. Vellem aliquos mihi
 occasionem offerri, qua tua cum dignitate & com-
 modo, meus in te amorem liquido cognosceres.

Naz sui duntaxat studiosus quod sit, ab hois discedit &
 officio & natura.

Petrus versatilior e' Thurno:

Civili cenore madent oia.

Nullus hic otio, nullus paci relictus e' locus in tantis
discordiarum, seditionumq; fluctibus.

Om' in me oculi & sermones conuersi sunt. Oes me
maiori ducunt. Oes laudib; tollunt ad caelum. Nemo
e', neq; ex praestantiorib; ciuib; neq; ex ipsa plebe,
qui nō mihi gratificetur oia.

Vereor ne illos, obfectionib; & maledictis duerfus me
exulcerari.

Nunquā mihi crede, intermoriētur apud me officii tui.

Mouet me nō min' acris inclementia, quā in dies magis
alq; magis euz multorum perniciē & interitū increbescit
merudefcilq;.

Videō, quanta aetate, quib; conatib; perditissim' & facinoro-
sissim' hoies, qui Muldringae tyramida nunc gerunt,
euz uix p'stantissimis, tui mihi imprimis, uitaz eripere
moliuntur.

Dedissem tibi iaz pridem compulculū literarum, si uel per
mi

inimicorum insidias, uel per calamitates temporum liceret.
 Deus op: tibi cepta mīdies magis magisq' secundet.
 Ego nitescidi me & constanter defendo.

Si cura & industria melior & officio, ut per magno ipsi detrimento
 perniciēq' premantur, ac extremo conficiantur exitio.
 Ego ita prudentia armis muniri me, ut nullas insidias p̄h,
 mesas.

Nulla omnino alia Virtus ē, ^{magis} quam summis Viris, singularem homi
 benevolentiaq' pareat ac seruet, quāq' opportuna quādam & ex
 imia beneficentia.

Discius esus, corpus meum reddit magnis morbis obnoxium.
 A paricida atrox supplicium exigo.

Nulla mihi cum illo unquam fuit necessitudo. Nihil affini
 tatis mihi cum illo contraxi. Nullus fuit commercium.

In faciem mihi Vultus inflixit.

Certas atq' occultas parare Vias ad vindicandum.

Mea pars esse censui, ut pro mea mte fide, quā tibi dabo,
 quid tibi optimus factu existimarem, quandoq' me praesens
 coraq' nō poterat, litteris saltem ostenderem.

Tu

Tu uelim in bonam partem dicta interpretaris.
Nihil recte regi potest, quod cupiditatis gerat ductu.
Nihil est apud illas usq; adeo secretum atq; arcanum, quod
minus quam primus effluat, ita est ille tanq; rimarum plenus.
Quod rumoribus est divulgatum. ipsius rei eventus approbat.
Bartholomaeus ad id facinoris perpetrandum est corruptus
grandi pecunia, & magna remuneratione, ademptis
infinitis pollicitationibus.
Quanto enim fortuna blandius uidetur aspirare, tanto
magis aduersi uentorum flatus meluendi sunt.
Quod diutius distulerim meum ad te reditus, nulli culpa
mihi adscribito.
Vester mihi aduentus conspectusq; non modo gratissimus,
uerumetiam iucundissimus.
Tantus honoris mihi non arango. Haud equidem tali me
dignor honore. Honor hic maior est, ut mihi conueniat.
Precor ut sis tibi bono. Sit tibi bonum atq; commodum.
Prosit tibi. Proficiat deniq; dicatur.
Subducatur ratio Jacobe, nam mihi quidem abundat.

G. L.

Gratias habeo, qui dignatus sis nostro adesse convivio.
 Cum oibz in rebus, huc in promissis servanda e constantia.
 Id concedere asequor.

Se superbia obnoxius facit.

In quo plus e fortuna, in eo minus esse virtutis.

Ingenij tui, facundiaq; praestantiaq; mihi perpulchrè refert.
 Te etiam atq; etiam hortor, ut et virtutis et doctrinae studijs,
 te solus reddas ac didices.

Tuus ornatus, quo in litteris uteris, no mediocrem de te,
 tuaq; facundia, spem quandoq; pollicetur.

Multis vigilijs haec res mihi constat, multo sudore, multa
 opera, plurimo labore, sumpti ingenti, pecunia magna.

Multus lucubrationis impendit. Non parus insumpti pec-
 uniae, temporis permultus, laboris plurimus, ingenij
 nomihil,

Vix opere precius e referre illa. Audite minime e dignus.

Indignus e audiri. ut audiat indignus.

Spem frustra foueo.

Exporrigere frontem, Bellis homunculos agere, curare
 Cutem, Indulgere genio, Genialiter Carnare.

Ride,

Ridere des assatum, Epicureos agere. Qui quoti
frisp müttler saß.

Tua in me plurima officia, & bonivolentia, singulari,
nulla unquam apud me delebit oblivio.

Illustres ac praeclaras virtutes tuas, quasi perpetuas
aliquis buccinator predicabo, divulgaboq' apud des.

Ingratus sane ille mihi videri solet, qui non plenius
quodam ore, de absentis quas de praesentis amici laus
dignus loquatur.

Homines seditiones, & conatus pestiferos doleo equidem agere,
ut de beo.

Id non ex aii sententia, sed sperati commodi gratia cu-
mulatus facio.

Divina quaedam providentia factus reor, ut in tantis humana,
eius mentis tenebris, in lucem veneris, ad salutem
& lucem christianorum.

Mirum profecto est, quantas de tua animi magnitudine,
mauditaq' constantia apud illum & spem & fiduciam con-
citaveris.

Hörs

Hic te reges Sydes appellant. Te Christiana recip: pugna,
culus nominant. Te Christiani nois cultorem & lumen
uocant.

In me uno Christianorum omni salutem constitutas esse ami-
maducto.

Id absquor coniectura.

Nulla fortuna inconstantia deterreo.

Nulla homi insidia tibi posunt incommodare.

Pristinaz familiaritatem & benevolentiaz mutuis litteraruz officijs
reperire.

Maiorem in modis laudare institutus nobilissimus alicuius
pacatissima vite.

Alicui gratulari equanimiter, prudentissimuzq; consiliuz.

Vacuis ac strepitu & fastidio, ambitionuz civilium, & humanaruz
solicitudinuz.

Ioannes, no presentibz modo, sed etiaz posteris natq; fuisse
videtur.

Voluntate proximè accedit.

Diuitiaruz ^{magis} magnitudine mortales ad libidines, ad insolentias, &
ad multa vitioruz genera impelluntur.

Doleo, quod mihi uti nō liceat literarum vicissitudine.

Doleo, Audire, atq; disciplina, semota ē, ab oī armorum strepitu.

Inani spe alor,

Vno verbo oīa perstringas. *ich will alles mit einem Wort sagen.*

Patrias deterrima oppressas servitute video.

Te in pristinas libertatem, dignitatemq; vindicabo.

Ob nequiorum illecebras foames amplectitur ab nequissimis civibz.

Philippus te dignitatis & amplitudinis gradu nō secus specto, quā patrem & colit, & reueretur, sed amoris caritatisq; affectu aque, atq; filius carus habet & pericundus.

Torqueri insania.

Quaestiones tuae dilucidus praebent argumenta auditoribz.

Eloquentia nō garrulitate ceteris oībz p̄stat, qua nō, filissimos oratores vfos legimus.

Præ se ferre imaginem indolis cuiusq; egregie.

Eupio te uisere, quo & tuos, reliquorumq; amicorum mutuo conspectu frui, colloquioq; liceat.

At possumus equidem non admodum laborij, cum multis
esse ac summas intelligo benevolentias nostras,
quas neq. absentia corporis, nec locorum intervally,
nec temporis longitudo, ulla ex parte labefactant.
Acerimonia facundissimi ingenij tui, excellentiaq. doctrina
otiosus te esse non patitur.

Gratus omnib. iocundusq. existere. Idcirco lib. tunc an.
quam fin.

His socijs volutare. tunc in salub. tractatu

Illius consuetudine nihil natura mitius, nihil humanis, nihil
magnificentis prolebat.

Per huiusmodi natura vultus, ut par est, non minus mo-
derate quas humane, cum intelligas des hoies ea
esse lege natos, ut aliquando necessario moriantur.
At poena spes & mihi & doctis omnib. atq. bonis
vix est reposta.

Quid enim loquar de mulierum clarissimarum omni splen-
didissimo Sydere? N: cuius Viri tales tantum
sunt, ut iure optimo possit, cum universa nobilis
antiqui

antiquitate illa, in or probitatis & prudentia genere,
de gloria contendere.

Laborat vitio factantia. Or ist folz.

Carmen meuz allatus est medijs meudibz, uel Vltimali,
ma defuit meis carminibz. Minus Carmina fandi
uasist gau außgabalinu odon uilf Corrigior.

Pluribz inceptis minor e' ad finem sensus. Ein hiltz fandi,
Wundtlich Wandtlich may balde.

Propterea moribz habemus hostem. Ein fandi ligt hodon salt.

Quid misereb' iniuria faciant, gratiosius miseria reddunt.

Nea scriptio arida, ieiuna & infusa, ueteruz scrip.
toruz nitore & elegantia condunt superis fauentibz.

Stomachus hodie mouere. Die hiltz zu hony barony.

Temporibz factura. Ein hiltz odon / Gad der Zeit.

Inevitable telus nece sitatibz. proverb: Die uilf bing
nist.

Amicus esse usq' ad aras. Et etiaz proverbiz.

Deuolare ad florentem amicitias.

Petrus habet domus patetent alq' adio expositas cupi-
ditali 7 voluptatibz.

Petrus habet domus clausas pudas alq' sanctimonia.

Joannes lateris dolore consumptus e.

Oes ad unus perijisse, literarum monumentis pradius e,
qui illos pisces odiant.

Christianus e diuina gratia splendore illustratus.

Diuini fretus praesidijs.

Spoliare aliquem armis, uita.

Haec aio diligenter affigenda sunt.

Illud magna uirtutis, 7 oi laude prosequendus facinus.

Forma dignitas, aut morbo deflorescit, aut uetustate.

Ille nimia cupiditate prosequendi inimicos iras suas ne,
facile distinxit.

Bonis uiris ad uictulam antea lantibz opem subministrare.

Noni semper pade, eas esse nigeri conditione, ut ad
uirtutem aspirantibz uiris no opibus solas, sed

etiz

104
etiam sanguine ipso (si opus foret) benignissime subue-
nires.

Adolescens oibz doctrinis expositis: & virtutibz sine virtu-
tis floribz ornatus.

Phrases à præceptore Humanitatis
prælectæ. Ex 1. lib: Tusc. questionibus.
Anno 1580.

Typographus suis typis adornat excudere historias rerum
in orbe gestarum.

Lubenter hanc suscepi provinciam. *ff. ab dñs ampl. gny. auffs. gny.*
Duras suscepisti provinciam.

Multis annis perpessus commertij cum musis mansuetio-
ribus mihi fuit.

Cum musis mihi nihil commertij est.

Nihil Marti cum musis est commertij.

Non oscitantur oia imperata perfeci.

Anceps de illo fertur iudicius.

Omni suffragijs electus est Episcopus.

hac

Hac res homini docto et exercitato nō ē obscura.
In meis Audijs tridui dispendius feci.

Magnus facere dispendius. *Osada, Lundar.*

Rem Evangelicaz promovere.

Huius dispendij nō me paenitet.

In uotis ē mihi ad meos amicos remigrare.

Tantus fructus me sentio percipere ex lectione
Ciceronis, ut dici nequeat.

LECTIO Ciceronis Styli rubiginē facile abstergit.

Hanc maculaz tibi aspersas nō facile poteris abstergere.

Hanc famaz tibi aspersas nō facile poteris delere.

Hanc notaz tuae fama mustas nō facile delebis.

Hoc dedecus tibi mustus nō facile delebis.

Animi cupiditates moderari & refranare.

Nihil praclarum in Cicerone esse dictitat, prater
verborum phaleras.

Nihil in Cicerone prater inanē verborum firmitus esse
dictitat.

nes.

Nescio quibus verborum phaleris in epistola sit usus.
 Virtute nihil est praestantius ad recte beateque vivendum.
 Altissimas habet cogitationes de vera hominis felicitate.
 Haec Romana lingua tractari non possunt, nisi oem
 amitta venustatem.

Haec procul a communi sensu ac sermone populari
 sunt semota.

Tanta in hoc libro est perspicuitas, tanta facilitas, atque
 festiuitas, ut oes in sui admiratione rapiant.

Haec a vita communi procul absunt.

Promiscuus vulgus rebus iocularibus applaudere solet.

Difficilima modo sunt tempora. Res tua videntur in sum-
 mam desperationem adducta.

Salus Reipub: in summa desperatione est adducta.

Res mea sunt in angustias adducta.

Homini uos uidet ustrarum confabulationum et
 conuiciorum.

Otius

Otiuz suis sanctissimis occupationibus 7 commentatio-
nibus transigere.

Reipublica calamitas nulluz mihi studendi dat otiuz.

Mentis auocamenta quorere à lusu, à voluptatibz.

A studijs mentem auocare.

Aligua diuinitas meuz pectus occupauit.

Tam immensa fazy, inestimabilis aeterni numinis ē
benignitas, ut dici nequeat.

Vbi nunc agat aia Ciceronis fortasse nō ē humani
iudicii pronunciare.

In forendis calcalis nō admoduz me auersuz habebis.

Apud Superos quietaz agere Vitaz.

Diuerfa sunt premia uitae futurae.

Magnaz habet syncera conscientia fidetias.

Immensaz 7 inestimabilem diuini numinis benig-
nitatem in angustiaz contrahere.

Ante acta vita maculas confessione delere.

Haec consuetudo legibus ē confirmata.

Con,

Consuetudines laudabiles & antiquas conuellere.

Populi stultitias coarguere.

Tantus roboris nō habeo.

Caelestem spiritus haurire.

Hac de^{re} liberis esto suus cuiq; iudicius.

Nunquā hunc liberis in manus sumpsi, quin surrexerim
aio sedationi.

Geritur quod legitur.

Dū litteras tuas lego, nescio quis me afflet orationis
vassianus.

Hac in vsus uitae mortaliū industria humana reperit.

Nulla ars praestantior opificio typographorum.

Quid felicius quas eū eloquentissimis uiris, quoties
lubitus est confabulari.

Ingenius tuus & mores ac studia satis habeo perspecta.

Ille sciat se profecisse, cui Cicero ualde placere cepit.

Mihi puero ming arridebat Cicero.

Aetatis progressu, prudentia augetur.

placet

Placet Cicero ob diuinas quondam orationis felicitate.
Placet homo ob pectoris eruditæ sanctimonias.
Hæc lectio me mihi reddidit meliorem.

Nihil magis est in rem tuam, quam in exoluendis
et discendis Ciceronis libris bonas horas collocare.
Est rixosus et pugnax libellus. Est homo nimis rixosus.
Rixosis libellis et pugnacibus nunc oia ubique scatent.
Hæc compositio scatet mendis
Canis iste scatet pulicibus.
Cascus scatet uermibus.
Vergente iam aetate pudet et piget uicibus ludere.
Simul atque megasthenæ ab his quæ sunt in manibus,
me tibi totus trado.
Cæpi cum meo Cicerone redire in gratias.
In gratias redire cum meis. Cum socio redire in
gratias.
Præstinam familiaritatem nimis multis annis
intermissas renouare.

mul

Multis ac magnis ac dotibus ornatus.

Suavissima tua consuetudo nondum mihi excedit.

Fuor suavissima ipsius consuetudine.

Fruiamur suavissima ipsius inter nos consuetudine.

Singularis tua humanitas & rara morum dexteritas,
mihi satis est cognita atque perspecta.

Quidnam literaria publi, hoc anno prolegendus censes?

Quis huius est rarus chorus? qui bonis literis perpe-
tuo obstupil.

Hanc cantionem perpetuo mihi occinant est uetere
comœdia, Bære ne nēs noāē noāē.

Ea sequor quae maxime sunt in rem uel ex re inuentibil.

Ludo aliquem perficere.

Ad minus bonis moribus quas bonis literis est pra-
ditus.

Bonus habet salarium. Lu salt mi guōtho bpsoldung.

Alicui augere salarium pro merito.

facere utriusque lingua fundamenta.

perniciō.

periculosus liber ē ob obscuritatē.

Castor diligere Poetas.

Ob eruditionem dignus est lectu.

Terentius' literaria publi tuto praelegi nō potest.

Quādam exerpere ex lectione.

Est viri & eruditione varia, & morus integritate,
& multo rerum usu consultissimū alq' conspicuū.

Doleo virum istum nobis ereptum.

Nihil unguam hoc inueni vidi absolutius, sine
spectu utriusq' lingua peritias, sine inge-
nij felicitatem, sine morus comitatem.

Studia longo temporis intervallo intermissa
repetere vel renovare.

Ois recti vivendi ratio & disciplina, sapientiae
studio continetur.

Cicero latinis literis philosophias illustravit.

Haec digna Aetio in quibus elaborem.

In aliqua re laborare.

Ela¹¹

Elaboratas dare compositiones.

Rem domesticas atq; familiare tueri atq; augere.

Rempub: bonis institutis & legibus temperare.

Natura, nō liceat hoc consecutus.

Cui nullo ē conferendus.

Tanta in eo ē gravitas, tanta constantia, atq; magis
miseria & probitas, ut parem nō habeat.

Quae tamen excellens in oī genere Virtus, quae nō
videtur consecuta.

Gracia oī literarum genere reliquas nationes superavit.
Facile ē nō repugnantem vincere.

Obiecit mihi ut probe meas negligentias.

Fuit hoc mihi laudi datum. Fuit hoc mihi iuris datus.

Videtur parentum gloria responsura.

Respondere parentum expectationi.

Honos alit artes, omnes incendunt ad studia gloriae ac
laudis.

Tacent modo studia.

Pauper ubique iacet.

apud

Apud oēs hoc improbatū.
Non mihi probatur tuus conatus.
In nervorum uocumq; cantib; magnas eruditionem
litaz esse puto.
Inter opulas hæc eueniunt.
Musici in germania florent.
Non uidetur satis doctrina ex cultus.
Optime nouit Arithmeticam uel ratiocinandi artem.
Hoc memorie traditum, uel posteritati transmissum,
uel ueterum monumentis consignatum est.
Etate aliquem anteire.
Ad nostram usq; ætatem fides catholica inuiolata
manet.
Philosophia in dædo iacet.
Hæc nostra ætate multa fiuntq; nunquam facta
teguuntur. Sæculo, æuo, tempore, tempestate.
Otiosi nemini prosunt.
In hoc nobis elaborandum ē, ut sine errore scribatur.
est.

Est optimus ille quidem uir sed nō satis eruditus.

Fieri potest ut recte quis sentiat, et id quod sentit
polite eloqui non possit. ✱

Qui se ipsum uincit ē fortior expugnatore Urbis.
Eneruare aīos adolescentius.

Magno ingenij acumine in scribendo carmen
est praeclitus.

Job Militia & vita super terram.

Carmē Dulcia nō meruit qui nō gus lauit amara.

Tam deest auaro quod habet, quā quod nō habet.

Philosophiae fontes adire. id ē, Aristoteli legere.

Est uir summo ingenio et scientiae copia praeditus.

Philosophiam cum eloquentia coniungere.

Im maiore et uberiore arte uersamur.

Copiose ornateq; de quacūq; re dicere.

In hanc exercitationem studiose operas dabo.

Habere scholas.

Tentabo quid in hoc genere possim.

Causa.

Causas in foro declamitare.
Quod verisimilimum est, discernendo facile inueniri potest.
Quid tibi euenturum existimas?
Sic rem exponas quasi agatur, non quasi narretur.
Homo non miser est.
Non constat sibi.
Utinam miseria tua finis esset in morte.
In miseriam nascimur sempiternam.
Non me ista terrent.
Mento tenus Tantalus immersus aquis.
Sisyphi saxum versat.
Sudat nitendo, neque proficit hilum.
Est alter Rhadamanthus, uel Minos.
Adhuc me delirare censes, ut ista esse credam.
Male hercule narras.
Disertus esse possem si hac de re dicerem.
Lullius negotij est poetarum et pictarum portenta
conuincere.

Quis

110 40
Quis est tam excoꝛs quem ista moueant.

Quem locum manes incolant ignoro.

Lusquas esse non possum.

Ob hoc ipsum miser es quia te miserum esse ignoras.

Mallem cerberum metueres, quam ista tam inconsiderate dices.

Inconsiderate et imprudenter aliquid effutire.

Vbi est acumen tuum.

Hic sum ita hebes, ut ista dicam.

Summa gloria in morte est orbatuꝛ.

Miser est qui hac luce caret.

Reuolueris eodem.

Non dico fortasse quod sentio.

Pugnantia te loqui non uides?

Egressus est porta crucis.

Dialecticis praeceptis bene est imbutuꝛ.

In praesentia nihil mihi occurrit hac de re quoddam.

Omne

Omne pronunciatum est uel uerum uel falsus.

Exoptat ut faterer quod fecum sit.

Quæ potest esse in vita iucunditas, cum dies noctesq;
cogitandus sit, iamiam esse moriendus.

Si mori sit miserum, infinitum quoddam et sempi-
ternum malus habemus in uita.

A capite usq; ad calcem decurri.

A fine anni modo decursum est.

Nihil mali exoptimescendus est hac in re.

Est homo non insulsus.

In latino sermone Græcè loqui nō soleo, quam in
græco latine.

Emori nolo, sed me esse mortuum nihil aestimo.

Maiora mihi molitur.

Hac in re nihil est negotij.

Sunt ista nimis spinosa.

Philosophorum dumeta et spineta uehementer hor-
reo. Alicui assentiri.

non

111 10
Non postulo id quidem ut facias, aucto tamen uidere.

Aucto te audire, Aucto tibi loqui.

Serijs negotijs distentus interpellare.

Loguentem interpellare.

Alicui morem gerere.

Honestissimæ tuæ petitioni morem geram.

Tuo rogatu hoc feci.

Mors est animæ discessus à corpore.

Coniectura hoc assequi non possum.

Assequere coniectura si potes.

Non credo unâ animus cum corpore occidit.

Animus cum corpore extinguitur in bestijs.

Magna est hac de re dissensio hominum.

Est coraculus appellatur.

Egregie cordatus homo.

Ratio animi principatum tenet.

Inter suos principatum tenet, uel principem
locus obtinet.

prin

Principem locum tenet Cicero inter oēs oratores.

Agere animas. Efflare aiam.

Animam simul cum sanguine effundere.

Animam tenues effudit in auras.

Vitam profundere. Idem.

Ex animi sententia mihi cunctant oia.

Est bene animatus.

Est nomen mane. Ob ist. nihil gesagt.

Corpus humanum ita figuratum est, ut temperatione
natura uigeat atq; sentiat.

Ingenio et diligentia praestans est.

Ex quinta quadam natura mentem esse compositam,
docet Aristoteles.

Tam multa meminisse quis potest.

Multum angor tua causa.

Est perennis riuus.

Democritus oēs actiones humanas ridendas esse
putabat, Hirclytas uerò deslendas.

Con,,

Concursus uester fuit fortuitus. Fortuito cecidit.

Utra uera sit sententia Deus aliquis uideat.

Quid si hoc quispiam uoluerit Deus?

Pariter cum vita, in bestiarum sensus amittitur.

Nihil interest mea in utramque partem.

Cum à corporibus excesserint aia in caelum quasi in
domicilium suum perueniunt.

Nihil mihi tua opera opus est.

Elabitur statim à memoria quaelego.

Caret omni sensu.

Est res admodum ardua.

Et diuina propago.

Propius abest à schola quam ego.

*phases, quibus res, pondus ad com-
mendatitias epist.* A multis amicis, imo ab inerte astate inter amicos
et familiares numeravi.

Multum à me diligitur propter veterem ami-
citiam et amorem nec non obseruantias in
me meorumque ois.

Propius

Propter summas eius humanitatem, doct^{ri}nam, bo-
nas mores, ceterasq; virtutes nō possum hominē
non diligere.

Tua dignitas, Salus, et utilitas magna semper mihi
curae fuit.

Non possum nō esse tibi amicus.

Tua commendatio apud me valet valacit^{er}, semper
plurimum.

Summo studio, cura, et diligentia tua causa
omnia perfeci. Carolus magnus clauis imperij regit.

Mihi tam graue, laboriosum, ac molestum,
nihil tam arduum, aut factu difficile, quod
tua causa nō bene et facile mihi videbitur.

Amicus admoneri nō rogari debet, ut quid faciat,
quod illi facere nō sit turpissimum.

Curabo ut meas operam, consilium, ac fauorē
nulla unquam re desideres.

Commendationem alicuius insolenter recipere.
Semper

Semper amico aliqua ex parte morem gerendas exi-
simo.

Tandiu desideravi aliquam mihi occasionem dari
mei mte animi ostendendi.

Beneficium aliquod in aliud tempus magis idoneum differre.

AB. Distuli beneficium in tempus magis idoneum, nō sustuli.

AB. Hæc res tibi ampliore utilitatem est consiliatura,
et nostram benevolentiam clarig testatura, et
mihi ipsi maiori gloriæ futura.

Non minus beneficium dare videtur, qui honeste
negat quod negandum est, quam qui aqua gredit.

Pars est beneficij si belle neget quod petitur.

Miror te tanta doctrina et virtute præditum
tales causas recipere.

Est ingratq et omni commendatione indign.

Omnes meas iniuriam, animadversionem, et suppli-
cium, quo usus fuisset in illius tua causa con-
donabo.

Logo

Rogo et offeror ne ad iniqua et indigna facienda
precibus me impellas.

Non est fas quicquam condonare.

Optimi cuiusque viri mans est, nullo unquam
tempore nec inhonesta concedere, nec hone-
sta denegare.

Est demonstratio mathematica.

Hoc potest mathematicè demonstrari.

Errare malo cum Sancta Ecclesia, quam cum Luthero
sapere.

Maclare aliquem honoribus, hoc è laudibus ornare.
maclare hic sig: quasi magis angere.

Mors est interitus omnia tollens.

Quae primis et iudicioribus armis percipimus tena-
cissimè haerent.

Inexpiabile est inter illos odium vel bellum.

Inexpiabilis religione sancitum est.

At forte è quaedam commigratio et vita commutatio.

age,

Agere arxus. Cum dixi in caelis agit arxus.
 Non assentior fama nec vulgi rumoribus.
 Magna fama celebritate commendant, et ad
 celum usque tollunt.
 Totam propè caelum humano genere completum è.
 Vetera scrutari. Scrutari scripturas.
 Ex veterum monumentis fidei testimonia eruere.
 Sacris est initiatus. Initiatus sumq. literis.
 Tantus sibi persuadet, quantus natura admonente
 persuadet, cognoscit.
 Rationes et causas rerum tenere.
 Vis nocturnis multus moveri solemus.
 Excessit è vita, uel è uiuis, uel uita, uel rebus
 humanis est sublatus.
 Firmissimus est argumentum.
 Nulla gens tam fera, nemo omni tam immanis
 Cuius mentem non imbuerit Deorum opinio.

102a

Prava de aliquo sentire.

Vitioso more hoc effici solet.

Est vir et natura quædam diuina in hoīe.

Est hæc opinio institutis et legibus modo con-
firmata.

In omni re consensio omnia gentium lex naturæ
putanda est.

Multis vitæ commodis est orbatur.

S. Bernardus. Tolle propriam voluntatem et infernum suscipies.

Meret suo incommodo.

Lugubri lamentatione oīa complet.

Natura duce nulla ratione nullaq; doctrina
compulsus.

Oībus sunt curæ, quæ post mortem sunt futura.

Natura ipsa de hoc tacide iudicat,

Scire arbores quæ altero sæculo profint.

Et meus Sionephebus. id ē, pubescit meuz.

post,

postera saecula nihil ad me pertinet.

Homini sui propagatio oibz est iorij.

Adoptare sibi filium.

Magnifica sepulchrorum monumenta erigere.

Est pulchrum hoc elogium.

Hatus sum ad homines iuvandos, tutandos et con-
servandos, et non ad perdendos.

Abijt ad Deum Hercules.

Viam sibi munire ad rem aliquam petendam.

Bonis operibus viam sibi munire ad caelos.

Vetera haec sunt, et religione dñi consecrata.

Testamentum condere.

Testamento mihi reliquit bona oia, uel legavit.

Homen nō iisdem finibus, quiquita terminabitur.

Ad mortem sese offerre p̄ salute sui principis.

Non licet mihi esse ocioso uel ociosum.

Est quasi augurium quoddam futurae felicitatis.

In

In maximis ingenij altissimiq; animis, episth
quadam Dominandi cupiditas.

Quis est tam amens, qui semper in laboribus et
periculis vivere velit absq; premio.

Petit nobilitari sua uirtute, doctrina, rebus pra
clare gerendis.

Est nobilitas argento et auro.

Magna aliquem afficere gloria.

Mercedem gloriae flagitare.

Volito dicta per ora uirum.

Gloriam contemnere.

Omnium consensus naturae vox est.

Quorum animus ingenio et uirtute excellit, ij uin
natura maxime cernere possunt.

Optimus quisq; posteritati se rel.

Consensu om nationum hoc confirmatum.

Ignoratio uerae fidei introduxit haereses.

Humare corpora. Corpora cremare.

H6

Non possum ea nec mente nec cogitatione com-
plecti.

Necromantiam exercere. Gauburny tribi.

Alti Acherontis semper apertum est ostium.

Frequens fuit theatri confectus.

Hanc rem magni consecuti sunt errores.

Non possum illa mente complecti nec cogitatione
comprehendere.

Imagines mortuorum excitare.

Subtile habet palatum.

Exsurdant palatum uina feruida.

Anima plura uideo quam oculis exterioribus.

Reuocare mentem a sensibus.

Cogitationem ab oculorum consuetudine abducere.

Abducere animas a maiore, luctu.

Abducere animum a solitudine, cura, molestiis.

Abducere aliquem a fide, a turpi quaestu.

Et illi hoc gentilicium.

Gen.

Gentilicia insignia mihi reliquit in pignus amoris.
Sua sententia rationem reddere.

Aliquem in summas expectationem adducere.

Ex tuo ore ipsam admiro.

Macte virtute.

Non miritus fecus erraverim,

Non miritus te cum ad inferos descendere.

Terra ad uniuersum caeli complexus quasi
punchi instar.

Suapte nate et suo pondere deorsus ferit lapis.

In hac re ad bene uiuendum sunt momen-
ta maxima.

Quo est momentum.

Ter: Animus dum est in dubio paulo momento
huc atq; illuc impellitur.

In caelum subuolare.

Lexiora a grauioribus natura pellunt.

Perspicuus est aior in sublime ferre.

magis

Magis subtiliter quam dilucide docet.

Est uegetus senex.

Præbere se uegetum et alacrum ad aliquid faci-
endum. Est pulcherrima Harmonia.

Ex sonorum intervallicis harmonia ceruitur.

Varijs ingenijs at corporibus, varia adhibenda
est medicina.

Satis per te tibi consulis et scis.

Satiari Ciceronis dulcedine non possum.

Vela dare, quamuis naui eal remige.

Secum examinare, et in utraq; parte calcu-
los ponere.

Ad calum tollere aliquem uerissimis et iustissi-
mis laudibus.

Sordidum est seipsum laudare, quia vitium arro-
gantie subsequitur.

In os laudare est vituperare.

Laus ex aliorum linguis illustris, uera et
solida habetur.

Laus ex nostro ore sordescit.

Quod

Quid ad laudes attinet facis quidem amice.
Omnes te in oculis ferunt propter tuam erudi-
tionem.

Qui propriam ingenij et uirtutum gloriam
assequitur, is scilicet quam optime alias
describere.

Virtus laudata crescit.

Ad res laude dignas gerendas aliquem inflamare.

Hac in re nihil tibi concedo.

Quam quisquam nouit artem in hac sese exerceat.

Atque corpuscula sunt in diuina.

Cibum capescere extremis digitis.

Arma capescere. Capescere fugam.

Adornare fugam, uel meditari fugam.

Ad honores capescendos e paratissimus.

Iussa, capescere, imperia, Rempub:

Solemnia provincia capescere.

Quod nihil habet proni, semper tendit sursum.

Et

Est crassus et concretus aer.

Corpus ardore animi concalescit.

Nihil est aio velocius.

Hulla celeritas posset cum animi celeritate con-
tendere.

Hubes et imbres coquant in aere.

Humidus et caliginosus est aer propter exhalationes terra.

Storor solis modo est temperatus.

Temperatus est aer hoc in loco.

Nunquam facil se offerendi finem.

Paribus est res examinata ponderibus.

Hullam in partem mouetur.

Cuius sumptibus sustentat et alitur?

Nescio quibus corporis facibus homo soleat inflamari.

Ad oes ferè cupiditates incendimur.

Sumus aemuli inter nos et rinales.

Vic cupiditatis et emulationis sum expeis.

Laza

Lazatus sum curis et solitudinibus.
Totum se ponere in contemplandis rebus.
Inest mentibus nostris quaedam insatiabilis rerum
uisendi cupiditas.
Difficilis est rerum caelestium cognitio.
Patriam et vitam religionem amplecti.
Qui terras incolant magna sunt aeris circum
fusi caligine.
Nescio quae simus hic aeris circumfusi caligine.
Mentis acie aliquid dyspicere.
Situs huius civitatis est pulcherrimus.
Quod putas fore spectaculum cum totas terras
contueri libet.
In animum est omne, quod pulsu agitatur externo.
Est cogitatio illa multo difficilior et obscurior.
Animus in corpore est sanguis aliena domi.
Quod nunquam vidimus, id quale sit, intelligere
non possumus.

- puz

Deum ipsum cogitatione complecti nō possumus.
 Nosce teipsum inquit Apollo.

Corpus quasi vas est animi, aut aliquot receptaculus.
 Ab aīo quicquid agitur, id agitur abs te.

Est hoc acrioris cuiusdam acuminis

Quod semper mouetur id aeternum est.

Quod agitur aliunde, quando finem habet motus,
 uinendi quoq; finem habeat necesse est.

Cælum nunquam moueri desinit.

Hic fons hoc principium est rerum om̃.

Principij nulla est origo.

Ex principio oriunt̃ oīa.

Quod nunquam oritur, id nec occidit quidem unquam.

Exincto principio oīa exstinguant̃ necesse est.

Quod si concidat omne cælum?

Quod seipsum mouet aeternum est.

Sua ui non aliena mouetur.

Facile patior ne mihi in mentem quidem aliquid
venire contra.

Ita tua sententia fauceo, ut dici nequeat.

Divina quaedam insunt in animis hominibus.

Hoc nobis commune est cum bestiis.

Comedere et bibere commune est nobis cum bestiis.

Rerum innumerabilium memoriam infinitas habet.

Memoria est recordatio vitae superioris ut
inquit Plato.

Quis isthuc est pusio?

Gradatim ascendere.

Dicere nihil aliud est quam recordari inquit
Socrates.

Hoc unum scio quod nihil sciam, dicit Socrates.

Hæc non discendo sed reminiscendo cognosco.

Maxima viget rerum cognitione animus.

Animus hoc in corpore inclusus caelestia cog-
noscere requirit

In aliud domicilium immigrare.

In

In aliquod hippocautus immigrare.
Se nonnihil colligere.

Ex Rocho. Probata Virtus a magnis praesertim uiris,
omnibus fortunis est anteposenda.

Gaudio me laudari a laudata uiro.

Non sine maxima animi mei uoluptate haec
de te audiui.

Ad euitandam arrogantiam haec feci.

Nolo te nimis esse in mea laude praedicanda libe-
ralem.

Ex tua laudatione hunc fructum sum consecutus,
ut ad alias res laude dignas magis magisque
me sentiam inflammatum.

Haec in conspectum ferre omnia sunt sita.

Tua opera, studio, et auctoritate hoc effectus reddidit.

A sola tui opt: Max: bonitate hoc est profectum.

Haec res silentio praeteriri non potest, saluo
honore nos tro.

Vnicum dicam, saluo famen uetris honore.

Hoc

Hoc ego existimo Saluo tamen meliori iudicio.
Hoc Saluo honore nostro fieri non potest.

Quariter sibi iniuriam esse factam.

In reprehendendo lenissimis utitur uerbis.
Non tantum doleo de praeterito, quantum sum
solicitus de futuro.

Quod minus recte factum est antehac, aliqua
uirtute in posterum compensabo.

Qui alios reprehendit, oī culpa uacare debet.

Vitium quod de me praedicat, id tibi est.

Ex Cicerone. Non haec persuadit etiam si Cecum Caecus
res remittit.

Quorsum haec spectat oratio?

Non est mei stomachi res uel mei cerebri.

Non me pudet fateri nescire quae nesciam.

Sine aia sine ignis sit animus ex iurarem
esse diuinum.

Nebuloso et caliginoso caelo iter facere.

tanta

Tanta est capacitas mentis humana ut dici nequeat.
 Quae possunt esse uerborum quae rerum uestigia
 rum uestigia.

Occulta inuestigare.

Videtur esse summa sapientia rebus nomina imponere.

Imponere alicui nomen ridiculum.

Dissipatos homines ad uitae societatem primo
 conuocauit Mercurius.

Dissipatos homines in castris congregare.

Stellarum motus, cursus et progressionem notare.

Nulla habeo contra frigus praesidia.

Feras mansueta facere et cicurare.

A necessarijs artificijs ad elegantiora defluxit.

Oblatio aurium inuenta est extemperata
 uarietate sonorum.

Domum fabricari

Dissimilimos motus una regit conuersio pri-
 mi mobilis.

Sine caelesti aliquo mentis instinctu poeta gra-
 ue carmen condere non potest.

illa

Illustriora quædam afferam exempla.

Sine diuino ingenio hæc fieri non possunt.

Non caret hæc res ui aliqua diuina.

Abundat eloquentia sonantibus uerbis, uberibusq;
sententijs.

Est reorum inuentum philosophia.

Philosophia omnium mater est artium.

Est homo incultus.

Est mollissimus cultus.

Quid isthic est crinalis cultus?

Humili cultu aliquem educare.

Hæc regio uacat omni cultu.

Est ager incultus.

Ad modestiam et animi magnitudinem aliquem
erudire.

Philosophia ab aëre, tanquam ab oculis cali-
ginem dispellit.

Oia supera, inferiora, prima, ultima, et media
uideo.

propterea

Proorsus mihi haec uis uidet^r diuina.
Nihil quicquam t^uo maius aut excellenti^u mitelli,
si potest.

Ambrosia et nectare h^ui superi latant^r.
Est vinum nectare et ambrosia dulcis.
Nectare dulcior tua fuit oratio.

Pocula alicui ministrare.

Est mihi a poculis.

Extenuare rem aliquam. Sin^u aut^u gl^umiu^m mag^u

A se culpam, crimen remouere in aliquem.

Ex duobus bonis, maius elegendus est, et ex duobus malis min^u.

Hoc mihi ex il^{lo} magna fradi^u.

Confitentⁱ culpam parata est uenia.

Oblivisci beneficium qui dedit, meminisse debet qui accepit.

Est ingrati ai iurium.

Alicui beneficium exprobrare collatus.

Maleficius pro beneficio reponere.

Virum bonum semper cum memorem beneficij, t^uu^m
gratum esse oportet.

Et

Et formicae sua bilis. Habet et musca bilem.

In loco et tempore desipere summa est sapientia.

Illiberale iocundi genus est fugiendum et reiciendum.

Locose aliquem carpere. *Quum in his gab.*

Humanus animus omnis concretionis est expertus.

Animorum interitis nulla origo inueniri potest.

Præterita memoria tenere et futura providere.

Sapientis est futura providere.

Quicquid est illud quod sentit quod sapit, quod vult,
quod regit caeleste et diuinus est.

Animus est mens soluta quædam et libera et ab omni
concretionē mortalī segregata.

Vers est mens omnia sentiens omnia mouens et prædita
motu sempiterno.

Animi sapientiam, memoriam et ingenij sui præstantiam
satis mirari non possum.

Hæc magna, hæc diuina, hæc sempiterna sunt.

Vicissitudines dierum et noctium et temporum mutationes
quis non miratur.

Ad maturitatem frugum calor solis est necessarius.

Frigus hoc ad temperationem corporum aptus est.

lumi

Luminis accretioni Luna augetur.

Ep. Rocho. Prestabo aliquando ut ipsa ut cognoscas te beneficiis
praestitisse homini non ingrato.

Si per fortunas liceret, maiorem tibi redere gratias
uel parem vicem.

Ab ingratitude vitio sum alienissimus.

Atrocissimis verbis in aliquem inuehi.

Alienus scelera et flagitia crudelissimis verbis infectari.

Propensi sumus oes ad obiurgandum et admonendum
cum ipsi obiurgari et admoneri uix sustineant.

Sedata ad commotionem et refrigerato ardore illo
perturbationis respondebo ad obiecta.

Aliquam suspensionem attenuare.

Vita nostra ex antea tibi spectanda est.

Amicitiam quoad ipse uelis tecum conseruabo

Est arrogans et superba ista tua responsio.

Magna est orationis paupertas.

Redde rationem facti tui.

Omni culpam in fortunas rejicere

Omni culpam in angustias temporis, in paupertate
orationis rejicere.

Hanc

Hanc negligentiam meam et temporis iacturam
assidua deinceps diligentia, multo labore, cura,
studio, uel cum faenore compensabo.

Aliquid cum faenore restituere.

Qua mutuo accepimus cum faenore reddenda sunt.

Est festiva et uenusta sane excusatio.

Est iocus festinus et venustus.

Allicius liberalitati diffidere.

Rem non aliter accipio quam tu dixeris uel feceris.

Amicitia nullas recipit suspensiones.

Allicius animus aliter atq; e' interpretari.

Aliquem ad virtutem bonosq; mores inflammare

Aliquem ad iram provocare.

Orator ueni, faxit Deus, ut exorator redeam.

Veriore me uidear no' capere, sed copere.

Ex Gic.

Disparibus inter se motib; induentur.

Nocturnam calq; formam undiq; Syderibus ornata,
quis non miretur?

Rēgent magis frigore. Finis frigore ego desco.

Vii

Virgineo nimio calore. Hitescit calum.
 Arborum frondescent. Vites pubescunt initio veris.
 Rami fructuum ubertate incurvantur.
 Segetes, uberes sequenti anno largientur fruges.
 Oia florent aestate. Oia modo rigent.
 Herbis prata convescuntur aestate.
 Nivibus convescuntur prata hyeme.
 Pecora plerumque huius ad vesendum sunt creata.
 Boves ad agrorum cultum creati videntur.
 Hominis utilitati agri oes et maria parent.
 Quis tanti operis deus moderatorem esse negat.
 Divinam vim mentis agnosco ex rerum memoria et motu
 celeritate.
 Quae sit forma animi prorsus ignoro.
 Quis nisi plane plumbeus hoc non rideat.
 Nisi plane sis plumbeus hoc animadvertere.
 Tibi est in nio concretus, nihil copulatus, nihil
 commentatus.
 Non possum discernere.

Inso

Insolentia, superbia, contumacia tua ē intollerabilis;
Oris et oculorum contumacia quanta est.

Mortiferum haurire poculum.

Traditur ad mortem rapitur ad supplicium.

Haec sunt viae duplicesque cursus: aiorum ē corpore
excurrentium.

Humanis vitis se contaminare.

Se totus libidinibus dedit.

Libidine est oblectatus.

Domesticis vitis et flagitiis se inquinare.

Fraudes inexpressibiles in Rempus: concipere.

Violare tempus: fidem, amicitias.

Est iter deuium.

Improbis patet deuius quodque iter, post mortem

seclusus a consilio Deorum.

Improbi in Deorum consilium nunquam admittuntur.

In consilium aliquem admittere.

Se se integrum castumque servare.

In corporibus humanis vitam imitari Deorum.

Ysini

Minima illi fuit cum corporibus contagio.

A corporis contagione se auocare.

Facilis patebit tibi aditus ad Orcum, vel principem.

ex Rocho. Adducere aliquem a molestijs, dolore.

Cogites subinde quid forti hui sit.

Cogites quid altitudo ai tui postulet.

Ea conditione nati sumus, ut ~~ibi~~ fortune felix propo-
sita sit uita.

Ealege nati sumus, ut nihil, quae homini euenire possit
recusare debramus.

Homio sum, humani a me nihil alienus puto, inquit. Terent.
Aequiescendus e in summi Dei voluntate.

Dei nutu oia iusto, clementer et sapienter fuisse reguntur
gubernantur.

Potorem et incommoda in laeticiam et utilitatem mutare.
Indignum e viro docto quod alteri praeceperit, idipsum
facere non posse.

Lazare se molestijs curat.

Fac ea, quae et prudentia et fortitudine ai tui digna
esse iudicaueris.

gra.

Gratia et favore contendere.

Aliquem Verbis ostendere.

Obtundis me cantando.

Dolori medicinam adhibere.

Ad oia se promptum paratumq; ostendit.

Oreor deum Opt. Max: ut nunq; mihi tua opera
contingat, nisi in rebus cum secundis tum laetis.

Apud aliquem gratiam inire, uel ab aliquo gratias
inire.

Gratiam imitaz scribendis literis ferere.

Opera tua quantulacunq; sit fuit mihi gratissima.

Hoc mihi gratius atq; optatig fieri, nihil potest.

Potero, nunquaq; mihi occasionem datam praestandi
efficij iamdix tibi debiti.

Sine nefario scelere hoc praetermittere nō possum.

Quicquid praetermissum est pollicior me resorturuz.

Est epistola humanitatis, amoris & benevolentiae
plena.

Cuz aliquo officijs certare.

Post deum ois mea spes nite est posita.

Tua in me collata beneficia nulla unquaq; e obsecuratu-
ra obliuio.

Sape

Ex Cicer: Sape mihi usu venire soles.

Anno 15. 91.

die 2. Janua.

17.

Acriter aliquem intueri.

Deficientem solem qui intuentur acriter, aspectus amittere solent.

Mentis acies seipsum intuens hebescit.

Oculorum acies hebescit intiendo solem.

Acies oculorum meorum iam est hebetata, labefacta.

Pubitans, circumspicitans, & hesitant hac peregi.

Abijt è uita.

Vetat Dominans ille deus ni nobis iniussu suo nos

desine emigrare.

Latus ex his tenebris in lucem inaccessibilem excessit.

Carcero vincula rumpere.

A magis hata & legitima potestate est proscriptus, vel in exilium missus.

Tota philosophorum est mortis quaedam commortalis.

Animum seuocare à corpore, studio, maxore, &

Res familiaris est ministra & famula corporis.

am.

finimus ad seipsum advocare.

Confuscamus obedire, mori.

Cursus studiorum meorum est retardatus.

Et corporis vinculis emissus animus sursum fertur.

Compeditibus est ligatus et vinctus.

* Veniet tempus et quidem celeriter sine retardabis

sine prosperabis quo deo reddenda erit vite ratio.

Ferdinandus meae delicta accerrime disputat.

Non est mors in malis habenda.

Nihil nimis oportet confidere.

Est Homerus philosophus. id est princeps.

Omni turbido motu vacat.

Ex Rodio. **R**es mihi minus ex votis successit.

Deum orabo ut suis in me collatis beneficijs pro me
cumulati respondeat.

Nostra necessitudo ad summam pervenit benevolentia.

Nunquam destiti predicare tuam gratitudinem.

sol,

Pollicor tibi, diu nitatem mides: maiori nobis cura
futuram.

Non solum mihi gratias egit sed etiam cumulatis
simè refulsit.

Oes humanitati quam superbia libentius optemperant.
Ingenuis & generosis animis mansuetis imperandis.

Non possum ipsius imperium sustinere.

Quid emolumentum, quid laudis ex hac re sis consecu-
tus tecum sedulo perpende.

Magna poena et ignominia nō optemperantibus
proposita est.

Plus mihi re humanitas et aequitas quam ius et se-
ueritas ualet.

Grac: Magni refert quali in corpore animus sit locatus.

Illa exercitatio mentem acuit.

Potus et cibus nimis obtundat et hebetat mentem.

Non molestè ferro me à te esse uictum

Nihil hoc affert necessitatis ut faciam

A proposito aberrare. Alta spectare.

Spa

Spe beatoris vite omnes tenemur.
Lugere suos parentes.
Mortem sibi consciscere.
Manus violentas sibi afferre.
In celum migrare.
Spe mea sum privatus.
Animi discessus a corpore nō fit sine dolore.
Cum magna mea voluptate hoc factum ē.
Cum magno doloris sensu confusus est.
Fit ad punctum temporis.
Hoc me angit et exercuiat.
Deplorare suam miseriam.
Moris a malis nō abducit nō a bonis.
Nihil accidit aduersi.
In aqua se precipitare.
Ad res abiectas se abicere.
Vita humana incommode enumerare.
Semini exprobat in peccatis uivere.
Omnibus ornamentis est privatus.
Nullus adhuc a fortuna vultu accepit.

24

Vbi sua potestate in aliquem
aliquem in regem mittere vel imponere.

Opimone melius hoc cunctis.

Omni sensum amittere.

Flebiliter aliquid loqui. Publicè alicui gratulari.

Est ab omni re imparatus.

In amplissimis fortuneis est constitutus.

Manus meas nunquam effugies.

Ferdinandus sanguinis nobilitate clarus eruditus
ne praestans est.

Ex Rocho. Heroes præ reliquorum hominum casu dii quidam
terrestres videntur ob maiestatem potestatisq;
amplitudinem, virtutes, divitias, et cetera tum
animi tum fortuna bona.

Archiducis nomine insignitus liber iste in lucem prodijt.

Imperatores, Reges, et principes sunt rectores orbis
terrarum

Hoc faciunt privati homines eo meliorem de nostris
laboribus opinionem concipiant.

In tua compositione nihil inelegans, indoctus, vulgare,
et abiectus.

poeto,

Doctorem Virorum scripta et vigilias lacerare
Dente canino.

Linguam suam coercere à detractione.

Hullum illustre splendidumq; nomen p^{ro} se fert
iste liber.

His temporibus more exceptus ē ut uertentis initio
annj amici amicis felix anni auspicijs p^{re}sentib.
Summa ē illig audiolab, existimatio, amplitudo
et dignitas.

Hae observatu vehementer sunt necessaria.

Verbis exquisitis alicuiq; laudes in coelum extollere.

Exci: Nihil est in rebus humanis stabile aut firmum.

Hec usu nec natura hoc est michi aptus.

Pulneces ē uestibus excutere.

Hoc facile patior michi fieri.

Operam suam ludere in aliqua re.

Magna est fortuna uis in utramq; partem, nam cum
cuius prospero flate utimur ad exitum probohimur
peroptatos et cum efflaure affligimur.

Haec res non magnopere indiget philosophia.
 In praelio considerare. Fortiter in praelio certare.
 Hostium telis sese obicere.
 Extremus spiritus edere.
 Est res odiosa Luce meridiana hoc clarius est.
 Multa mala sunt cunctura ex haec re.
 Non suo sensu sed salute proximi oia metiri.
 Non me deterret haec res.
 Propter incertob casus mors quotidiè imminet.
 Mors longè abesse non potest.
 Quid moliris? Gloria cupiditate è inflammata.
 Virtutem gloria semper sequitur.
 Gloria virtutis est comes individua.
 Hoc illi exiit attulit. Ignem ignem abgessit.
 Tota me non attingunt. Labor me conficit.
 Multob annos confeci. Est alter Endymion.
 Est totus somno confopitus. Somnus è simulachrum mortis.
 Sunt amiles ineptia. Praestituta est dies.
 Nondum gustavi vite suavitatem.

Senectus affert prudentiam. Magna sperare.
Exacta aetate mortuus.

In cursu aliquem a tergo nitequi.

Ratum aliquid habere, id est approbare.

Hoc non solum mihi ratum, uerum etiam gratum erit.

Prouecta uel decrepita aetate mori.

Tota uis bene uiuendi mihi in robore ac magnitudine
est sita.

Tota uis mihi in rerum humanarum contemptione et
despicientia est posita.

Quid opus est philosophari. nimis est affeminatus.

Multum crucior et angor. Iter mihi est inuendum.

Conficere iter. Res tuae nunquam a dijs immortalibus
negligentur.

Fortuito hoc accidit. Nihil habeo quod tibi succenseam.
Et natura hoc datum est oib.

Est uirtutis et sapientiae gloria praestans.

Pena aliquem uel pecunia multare.

Ver.

Verisuram facere. id est alteram fenestras claudere
et alteram aperire.

Sine uersura res alienum dissolvere nequeo.

Prandete aio forti, hodie apud inferos forte caena,
Simus dicebat Leonidas!

Pro patria fortiter occumbere. Cuiem alicui minari.

Purperati patres. Multas operam frustra con-
sumpsi. Haec in re nihil laboro. Parus laboro.

Dilaniare aliquem. Indige ad inferos tantundem? Via.

Anima adhuc riget, quamvis corpus langueat.

Iniuriam sibi illatam ulcisci. Non te mei miseri?

Illa res magnam mihi affert machinam.

Non sine graui sensu doloris hoc passus sum.

Sanguine, saeue et fango et contaminatus.

In magno errore uersari. Vnguentis preciosis corpus condire.

Cibum condire aromatibus. Haec res non est diuturna.

Non erit frigus hiernum.

Musa laboribus oia uendunt.

Ex

Ex Raso. Ex tripode hoc profectum.

Stylus optimus et praestantissimus dicendi effector ac
magister.

In scribendi et dicendi ratione rudes et infantes pa-
ne sumus.

Nemo unquam egregius exasit sine multa exercitatione.

Suspiciere et admirari Ciceronem nihil penitus conducit,
nisi te quoque sumpto in manum calamo quoti-
die te exerceas.

Omnibus in hoc genere divitijs abundat. Latina lingua
nobis peregrina est.

De summa eloquentia sine summo studio non est
cogitandum.

Est res omnium gloriosissima et simul difficilima.
Ludibundus quasi discit lectionem.

Sunt quibus non nihil esse video.

Amittit itaque agitur quartus ex quo lapidem hunc uoluo.

Nec medici, nec imperatores, nec oratores quicquas
laude dignum sine usu et exercitatione conse-
qui possunt, quamvis artis precepta preceperint.

nihil

Nihil natura cito magnum fieri voluit.
 Natura pulcherrimo cuius operi difficultatem proposuit,
 quae labore et exercitationevinci debeat.

Nulla dies sine linea.

In hoc uno sunt omnia.

Haec ita sunt tetra ut ea fugiat et reformidat oratio.

Consuetudini aliquid dandum est.

Iuventuti aliquid dandum est. Percutit fœdus cum illo, idē,
 pactus iniuit.

Aequo animo mortem oppetere,

Sunt si laetibus consolari potest.

Homo parum diu vixit, qui perfectae virtutis perfello
 sumitur est munere.

Haec sunt modo intempestiva.

Cumulare aliquem honoribus, divitijs, facultatibus.

Mortem negligere.

Satis superius mihi vixisse videtur.

Gloria virtutem tanquam Umbra sequitur.

Multitudinis iudicium parvi pendere.

Bellicae virtutis gloria clarus est.

Hun,

Nunquam te fama deferet.

Fama populari omnia metiri.

Si ita res fulerit libenter faciam.

Rebus secundis omnes effrimur, aduersis uero deprimimur.

Ad cumulum tuorum in me collatorum beneficiorum
magna est facta accessio. Quid cunctaris?

Os in hac vita fortuna subiecti sum.

Oibz fortune felix proposita est vita nostra.

In luctu haec est magna consolatio.

In pena habere socium magna est consolatio.

Animi maiorem et dolorem modice ferre.

Suspicio mala intollerabili dolore hominem cruciat.

Opinionem alicuius radicem excutere uel euellere.

Hoc non duco in malis.

Auco audire quid responsi acceperis.

Corpus oleo perungere. Ducere currus.

Dare se somno. Dies nondum illuxit.

Nihil tibi hac in re concedo. Diuinare.

huc

Hoc mihi muneris datus est.

Non nasci longè hori est optimum.

Qua è tanta calamitatis causa.

Graviter merere mortem.

Veritas orationis tibi non deest.

probr.

Codro pauperior est vel Iro.

Craſo ditior est.

Tota domus Codri recta componitur una.

Est oraculum. Hoc oraculi loco habeo.

Nimium mungendo elicitur sanguis.

In ore est omni populo. Optabilis è mors cum gloria.

In persuadendo magna è utendum eloquentia.

Et loco superiore concionari.

Suprema dies non extinctioni sed loci mutationi affert.

In medijs vite laboribus obdormiscere.

Somno confopit et sempiterno.

Hoc ab imperatore denunciatus è. Emitti è custodia.

Exire è vita. Carere omni molestia.

Nihil mi malis duco quod a dijs immortalibus vel
a natura parente dñm constitutum.

non

Non temere & fortuito sati et creati sumus.

Magnos exantlare labores. Tunc meus per fugiunt.

Vtinam eo passim velis perueni liceat.

Vtinam ad optatum finem passim velis perueni liceat.

Resistantibus ventis reieci sumus.

Terra hostem prohibere conantur.

anno 1591

Phrases ex Zlib: Tuf: Quæstionum. 16 cal: Ianuarij.

Paucis philosophandum est.

Nihil agere. præstat otiosus esse quam nihil agere.

Id est Giffon, ⁱⁿ ~~et~~ al' hunc ⁱⁿ ~~et~~ arbitur.

Feci mi firmiorem in proposito.

Fruity Audioris fuoruz eit oliguando Vhering.

Habet ea res magnam formidinis, cupiditatis acri,
tudinib' leuationem.

Philosophia fructus est uberimus.

Studia sua persequi non potest.

Vita occupata, vita militaris. Vitæ genere occupatus.

Qui metuit quod vitare nō potest ut vivere aia
quieto nequit.

Hæc res nihil habet quod sit horrendus.

Magnas sibi praesidius comparat ad Vitæ beatæ.

Magna in studiis habeo praesidia. Nulla habeo in studiis praesidia. Hoc multitudinis iudicio probatur.

Popularis laus te nimis dolectat amice
Effectus eloquentia est audientium approbatio.

Alicui aliquid praeferre.

Oes in studiis congruent.

Vigent modo studia et oes liberales artes.

Homo industrius. Efficere aliquid sua industria.

Brevi tempore illa ad nihil sunt ventura.

Non patitur se refelli aut redargui.

Totus est Baccho addictus et consecratus.

Musis sum addictus et totus consecratus.

Ultra id quod verisimile occurrit, non progrediar.

Cogitur hac dicere constantia causa.

Refellere sine pertinacia et refelli sine iracundia
sum paratus.

Undique ad studia humaniora Ingolstading confluent.

Liberaliter est creditus.

In differendo aliquam adhibere elegantiam.

Distincte et ornate loqui.
Lectorem sine ulla delectatione, negligo.
Est a disciplina et a doctrina Lutheri.
Studiosissime aliquid consecrari.
Aliquid in manus sumere.
Omni auditorum lectione commendatur.
In contrarias partes disserere.
Mulus suus ad hanc consuetudinem.
Quod datus est mihi temporis consumpsi discendo.
Dici non potest quantus sim huius sermone delectatus.
Vix de inferni tormentis cogito, obicitur mihi melius guida.
Obicitur aio meo interduz metus.
Hoc genere molestie sum liberatus.
Philosophia medetur animis, manes solitudines detrahit.
Natura te excolit et altus genuit.
Humana despicere.
Audentibus fortuna iuuat, timidisq; repellit.
Ita est moratus, ita aio ad vita constitutus ut ratio postulat.
Obstat suae eruditionem et nobilitatem.
Tanta est leuitate et iactatione, ut ei esset melius non
viduisse.

Cuius uita tua mirabiliter pugnat oratio.

Tuque in eo ipso peccare cuius scientias profiteri
Philosophus autem recte uiuendi profiteretur.

Scito rebus tuis pessime consultus iri, nisi ad me
liorem frugem te recipias.

Tu tamen nihilominus minusculum hoc exiguum gra-
to animo suscipito, et memor Demosthenis, qui etiam ab
amicula muliere digito demonstrari gaudebat.

Recordare etiam Artaxerxis regis Persarum: qui etiam
manu haustas aquam ab operario (Cum sitibundus
equo insidebat) Voni consuluit.

Alliciem falsa gloria exornare.

Vt agri non omnes sunt frugiferi qui coluntur, sic
etiam hominum ingenia.

Atque artibus excolto magnus fert fructus.

Vt ager quamuis fertilis sine cultura fructuosus esse
non potest, sic ne sine doctrina animus.

Philosophia est animi cultura.

Philosophia uitia radicibus extrahit et preparat animos ad
accipiendos satos.

Effortus uberimos tulit fructus.

De sententia aliquem degnere.
Pudet me fam cito de sententia esse deiectionem.
In sua sententia permanere.
Nihil est prius dedecore, flagitio, turpitudine.
Effugere dedecus et turpitudinem.
Pro sua inbecillitate multa prestitit.
Auctoritate et antiquitate omni facile princeps est.
Praebet se satis docilem.
Emutuata et muliebri est haec sententia. Vivacare dolore.
Generosa ad virtutem et ipsa natura hoc respicit.
Magistra vitae est philosophia.
Magnam turpitudinem et ignominiam perferre.
Dolorem effugere. Premia summis doloribus.
Risum captare populi.
Magna me Hercule laus est. Est ea res. Atrocule digna.
Est asper et durus. Est asperus, odiosus, difficile atque
adde contra naturam mortem appetere.
Est homo voluptarius.
Est res aspera amara et inimica natura.
Est difficile ad patiendum et tollerandum.
Dolorum magnitudine circulare.

Viperino morsu mterist.

Doloribus frangi. Studiisq; laboribus tractasq;
Ipsa morte immortalitatem quaerere.

Miserandas edere Voces.

Sunt haec perpesa aspera. Aliquem irretire.
Toto corpore extabuit. Est barbara quaedam inanis.
Virginalem edere ploratus.

Scire, assidue et miserandus aspice.

Eo ludib; alteris spolia sibi capere.

Intolleranter dolere. Supremo fato expendi parat.

Agere causas alterius. Abundare otio.

Nullo delecta nullaq; elegantia discit.

Loco et tempore oia facere.

Mollire animus alicuius. Oss virtutis necuod elidere.

Umbratilem et delicatas agere vitas.

A pueritia studiis uacare.

Est liberalis creditio et doctrina. De sententia desistere.

Firmare anim ad ferendus dolorem.

Turpe et vitiosus est. Ad neptias suas redire.

Non eximib quod me angit.

Verbis gloriari et re succumbere.

Proverb. Malo nodo malus inueniendus est cuneus.

Felicitas nostra sola in virtute est posita.
Est persequi difficile. Ad eas omnia sunt preparata.
Natura hoc aspernatur. Verbis contendere et digladiari.
Honestas, dignitas et decus mihi cordi sum.
Iustitias colere. Immoderate aliquid ferre.
Via sibi credita et commissa enunciat et indulget.
Ad magnitudo et fortitudo in viro requiritur.
Despicientia rerum humanarum.
Lamentabili voce plorare.
O Virum fortem et strenuum.
Si unam virtutem amiseris nullas te habere satis
esse necesse est.
Eiulatu, gemitu, gemitu, tremoribus omnia complet.
Dolor patientia vincitur et opprimitur.
Pungit me dolor et latera fodit.
Pugno alicuius latus fodere.
Novas leges sancire.
Erudire iuventutem iocundo, curando, esuriendo,
Sitiendo, algendo, aestuando.
Mali acceptus verberibus.
Est admodum industrius.
Consuetudo, laborum persequerem efficit faciliorem.

Corpora adolyscentis laboribus confirmare.

Voxatio et palestra mihi magis e' m' studio quaz
disputatio.

Laboriosa exercitatio.

Recreationibus nostris dolor et tristitia frequenter miscetur.

Manus meae callus obduperunt.

Pedes mei callus obduperunt.

Labor callus obducit dolori.

Collosas habeo manus.

Ad tuncanus procedere. Ad tibias procedere.

Dimidiati mensis cibaria secum ferre.

Non numerantur haec in onere.

Atq' ad vulnera paratus. Inexercitatus miles.

Consuetudo docet vulnus contemnere.

Saucios ex acie efferre.

Lexi ictu est percussus. Vulnus obligare.

Turpissimos edere ploratus.

Profluentem sanguinem sistere.

Aniculae mediae ferre possunt veterans miles no' poterit.

Contundere aliquem pugnis.

Venit ad me pugnis contusus.

Plagas accipere malo, quam turpiter vitare.

Vulneribus confici.

Sanguinem nigemiscit, nunquam uultus mutat, nec
quidem collum contrahit.

Est falsi uita dignus. Flatus est ad gloriam
In radicibus Caucasi natus est.

Cruentum spectaculum est.

Interpellare aliquem serijs negotijs occupatus et distentus
Ad credendum me ducit tua oratio.

Contortulis conclusiunculis aliquem capere.

Falsa alicuius rei uisione et specie moueri.

Oratio longè progredi non potest.

Est uir fortis, patiens, et magnanimus.

Reda ai affectio.

Viri fortis munera duo sunt maxima mortem et dolorem
contemnere.

Vix satis constanter agis.

Aliquas rem iterare.

Plus habet laetitia quam molestiae suae mang.

Sapit adustionem cibus iste.

Maximè podagra doloribus cruciatur.

est

Est homo cautus. Perdices sunt coctae in crusta.
Ab te remedia huius rei quarenda non sunt.
Laborat, tranguia.

Nescio quis dolor me perculerit.
Constanter sedatèq; ferre dolorem.

Natura nihil habet præstantius, nihil quod magis expe-
tat, quas honestatem, quas laudem, quas dignitatem,
quas decet.

Nihil fas est tetius, nihil fas aspernandus, nihil horis
indignius, quas voluptatibus se dedere.

Gloria Quibus hoc feci.

Hoc à Virtute proficiscitur.

Est longè optimum sibi ipsi imperare.

Affectibus imperare. Non inscitè, idè nō inegantior
dicitur.

Hi cupiditates coercere. Temeritatem coercere.

Est in aëre suo, natura molle quiddam, enervatus
et languidus.

Nihil est deformius. Therpsite ille deformior est.

Domina om̃m et regina est ratio. Lamentis et lachrymis
se dedere.

Dign

Dignitatem suam tueri.
Sedata misse mittere. Nimio successu sua desoligat.
Et assuetudine in armis annis agere.
Afflictatu uestro augetis dolorem, uel contaminat
michi uester.
Aduersas fortunas conuertere, non lamentari debet.
Sic ratio imperabilis appetit, ut iustus parens probis
filijs. Graviter est lictus.
Flutu quod uolo cortices. suscitare seipsus.
Imago parentis animo meo obuersatur.
Pens mibi condoluit.
Liguescimus et diffuimus mollicia ovis.
Avis aculeus sine clamore uix potest.
Vir rusticanus. Acerimus est doloris morsus.
Scuto abiecto fugere.
Misere afflictus et examinatus iacet.
Onera contentis corporibus facilius feruntur
quas remissis.
In omnibus officiis persequendis est animi contentio.
Ira exardescere. Toto corpore omnibus Ungulis
Contentioni uocis asseruire.

Quo arcus ē uehementius adductus atq; contentus,
eo grauiore habet omissiones.

Est mibicillus et alie dus.

Gemitus nihil affert leuationis.

Fletu muliebri uiro nihil turpius.

Hoc moto excitatur libido.

Natura sumus indigissimij appetentissimij honestatis.

Summo ai impetu ad ueraz laudem et honestatem
nisi.

A dignitatis gradu aliquem dimouere.

In aciem hostiuz irruere.

Nobilitas mortis et gloriae consolant.

Haec sunt solatia et fomenta laborum meorum.

In aciem prodire. Ex retribus laborare.

Hoc satis est argumenti. Apparentibz degenerare.

Honorificis uerbis aliquem prosequi.

Facies addere dolori.

Adolescenti dare uinum ē deum dare igni.

Clari et nobilitati sunt hi labores.

Venandi et equitandi laus apud nos uiget.

Punctis colligere suffragia honorum.
Fama et multitudinis iudicio moueri.
Stare alterius iudicio. Tuo tibi iudicio est utendus.
Plausus populi captare.
Via benefacta in luce se collocari uolunt.
Sine uenditione aliquid facere.
Nullus theatrum conscientia magis est.
Se aequabilem praeire in omni perturbatione.
Via fugiendae turpitudinis et honestatis adipiscenda
causa facere.
Fortunae fulmina contemnere.
Doloris stimulos contemnere.
Pueri nasum Rhinocerotis habent.

Nullas omnino uirtutem praeterit, cui non co,
natur assequi perfectionem.

Deus opt: Max: uos dominos et patronos meos, sin,
gulari obseruantia perpetuo mihi colendos, quas
distissime ecclesie catholicae superdites et
micolumbe conseruare dignetur, quibus me
unice commendo.

¶ Virtut.

139
40
Crescit amor nummi, quantus ipsa pecunia crescit.

Tu adeo avaritia subiectus tyrannidi ut nullus facias
cupienti modum.

Nam ut illi quo plus biberint, quo plus vini rigurgita-
uerint, hoc sitiunt magis.

Prouerb: A Minerva ad vianas. hoc est ab equis ad asinos.

Alicuius literis desiderium reficere.

Ea lege nati sumus, ut oibz talis fortuna preposita
sit vita nostra.

Collimare arcum. Dan bog anffagen.

Est in despicienda rerum natura, maxima prudentia,
injs excitandis ad vigorem iuuerum animis promptis-
simis, preceptorum fidei exemplo virtutis suae publicant.

Illius elucubrati opus p omne aui tempus pleni gloria
velis feretur.

Scripta, inter primas memoriae metas conuerunt.
Partiamur inter nos laborem.

Tu es sponsus paelogi, Sincinati miles.

Audamus uetres, sed nostris utimur annis.

Malo militare litius actionibz quas contenciosas tollere.

Et modo difficilimus Reip. tempus.

Infractus et excelsus cum laudibz ad caelum usq; ex tollere.

Relinquere, effugere morum suorum, Virtutem, constantiam,
pietatem, ingenium, filium.

Opere memorario et munitissima Verbi.

Orus lactis L. Gassmann. Una passa gaudet. W. W. W.

Medici spem omnem recuperanda salutis diillo dixerunt.

Victus gravitate morbi.

Ego philosophias divinus quiddam esse dico, indicem Veri-
tatis, magistras Vitae animus Virtutis, omniumque
laudandorum artium parentem.

Est rarissima Virtutis.

Est antiqua probitatis humanitate ac doctrina praestans
ita me complexus est, ut omne in meis commodis atque
ornamentis curas et cogitationem fixisse videtur.

Qui enim cantus moderate orationis pronuntiatione dulcior
^{Oratorum} inveniri potest? Quod carmen artificiosa verborum
conclusionem aptius? Qui actor imitanda, quam
Orator in suscipienda veritate invidior? Quid autem
subtilius, quam acuta, acerbior sententiae, quid ad-
mirabilius, quam res splendore illustrata verborum?
quid plinius, quam omni rerum genere cumulata oratio?
Rerum irreparabilis summa felicitas est oblivis.

Locat com. Magna felicitas e, si cui contigit, neq; inter ipsa ne,
 namq; de m. yotia periculis opprimi, et postea rebus praedant
 constantia fortuna.) gessit, retinere euz tranquillitate dignitatem.

Furtim interduz ad mea studia redeo, et id tempus, quod
 alij in ludis et uoluptatibus perdunt, ego in literis
 pono, dūq; facias tantisper, dūq; melior aliquando
 fortuna aspiraverit, q̄ me ex his sordibus creptuz
 pristina consuetudini vitæ restituat.

viuina senz } Quid censes, inquit? lotta, inq; solutuz, et ardore in quendam
 timor. } amoris? sine quo euz in vita nihil quicquas egrezuz,
 tuz certe hoc quod hec expectis, nemo unquas assequuz.
 Neq; uero uos ad eaz rem uideo alio coherlandoz, quoz
 euz mihi quozq; sitit molesti, nimib; etiaz flagrare intelli-
 go cupiditate. Sed profecto studia nihil profuat
 L3. } perueniendū aliquo, nisi illud quod eoz quo fundat fuit
 dudu alq; cognouit.

Parentibus, quauquas gratia uisari tanta nō potes L,
 quanta debet, habenda tamen e quantaz maximaz
 ai nostri capere possunt.
 Quis nāq; esset taz impius, tam demens, tam dūz hoib; q;
 hostib; qui ad illud seculi sectionib; audax accedat?

Tantum igitur te stupor oppressit? uel, ut uerig rias, tantum
furor? ut primus, cum scitor sis illo loco natum,
deinde cum Lazaris scitor, nonte excurandus populo,
non delatabilem, non ois tibi deos, ois hoies, et
ipse inimicos, et futuros scias?

Quas insolenter statim belluo mirasit in eiquis fortunas:

proverb: Sed ut e apud foetus pignus quere. Male parata, male
dilabuntur.

Maxime uini amera fuit, per magnus optimi pondus argenti,
pretiosa uesib, multa et lauta suppellex, et magnifica uasib
lorib, non illa quidem luxuriosi hoies, sed tamen abundantib
horum paucib uiribz nihil erat.

Is nomen fustib exultantib uinaz redolentib, gremius
suus, et totus hypocaustus impleuit.

Orem non modo visu facias, sed etiam auditu.

Quam miserus est id negare ne fasce, quod futurissimus qstior.

Miserus te, si intelligis, misericordem, si non intelligis, hoc literis
mandat, hoc memoria prodj, huius rei ne postulatatem
quidem omni sacellorum unguaz immemorem fore.

Sumptisti uirilem togaz, quas statim muliebrem solas reddidisti.

Parens se ad pedib meos prosternens, lacrymans te mihi
commendauit.

Patri persuasi, ut redimeret adolescentem summa spe,
 et ai, et ingenij præditus rei familiaris facultatibus,
 cuius a tua non modo familiaritate, sed etiam congruissio,
 ne patrio iure et potestate prohiberet.

Qui locus est aut tam desertus, aut tam inhumans? qui adoles-
 centem non offari atque appetere videtur? qui homines tam
 agrestes? qui se, cum eum asseperint, non maximus
 cepisse ^{vile} fructus putent? quæ vero tam immemor posteritas?
 quæ tam ingratae litteræ reperientur? quæ illius gloriæ non
 immortalitatis memoria prosequatur.

Ago tibi gratias, quoquo modo facis, tanta enim est res, ut istas
 mirandas, quas tu mihi vis concitare, cum laude non
 comparem.

Quæ tempestas dii immortales, quæ flamma, quæ ualuitas, quæ
 pestis Germaniæ fuisse? nisi incredibile vis ac divina virtus
 archiducis, furoris huius conatus atque audaciam compressisset.

Nihil est enim tam popolare quam bonitas, nulla de virtute
 tuis plurimis nec gratior nec admirabilior miseri-
 cordia est. Hoc enim ad deos nulla re propius accedunt,
 quam salutem hominibus dando.

O clementiam admirabilem atque omni laude, predicatione,
 literis, monumentis decorandam.

Ego ita à maioribus institutus atq; imbutus sum, ut oia consilia
atq; facta, ad virtutem atq; dignitatem referam.

Eundem quantum cura, labore, vigilijs, auctoritate, consilio,
omni atq; efficere potero, nihil praetermittas quod ad liber-
tatem vestram et salutem pertinere arbitror.

Virtus est una altissimis diffusa radicibus, quae nunquam ulla
ui labefactari possit nunquam dimoveri loco.

Cuius autem est ois servitus misera, tui vero intolerabile est, se,
vire impuro, impudico, effeminato, nunq; ne in metu quidem,
sobrio.

^{proverb.} ^{Melanius} ^{causor.} ^{proph. asphor.}
Fustarius meruit Johanna. Salfatardianus & iungit mihi.

Quis enim hoc adolescente castior? quis modestior? quod
in iuventute habemus illustrius exemplum uteris sanctitatis?

Frequentia vestra incredibili claritate mihi summas affert
reip: defendenda, spei recuperandae salutis ac libertatis.

Laudo, laudo vobis: cui gratissimum est prosequimini nomen
clarissimi dno & gentis. Sui enim cuius facta immortalitate
non extat.

Nulla merini multa audiri, multa legi, nihil ex omni saeculorum
memoria tale cognovi.

Hoc inspiratus oib; consiliis.

Ita se recipiebat ardens dno nostro, ut nihil nisi de nostra pernicie
cogitaret.

Pes mortales una mente consentiunt, oia arma contra illos
pestem esse capienda.

Est quasi deorum immortalium beneficio ac munere Reip: illorum
genus, et nomen ad libertatem populi vel constituendas, vel
recuperandas.

Sperantem, atq; praedantem obcaecat amor eorum.

Nihil sibi desuburum arduumq; huius hominum assallimur nescimus.

Non est nobis cum eo hostis certamen, quo cum aliqua
pacis conditio esse possit.

Si Antonij immanis illa culpa in foveas incidit, atq;
illinc emerserit, nullius supplicij crudelitas erit relaxanda.

Quaeritque mortem oib; natura proposuit, tamē crudelitatem
morbis et doctis, virtutis propugnare solet.

Imprimere Reip: dedecus.

Regibus exactis regnum occupare volunt.

Dignatio potius quam declamatio videtur.

In me absentem orationem ore impurissimo tuomuit.

Habent huius tanti facti tamq; praecleari decreto vestro
testimonium sempiternum.

Quid enim, o dii immortales, admirabilis oib; gentib;
quid optatus populo huius urbis accidere potuit?
Sapientia potius exstinguere, quam armis defendere
indiscremen adducere.

Oia mihi fabla videntur, decorus immortalis iudicio et pietate.
Illig opera, virtute, consilio, singularisq; clementia, et
maximae bellus acerbissimae est reglindus.

Nullus consilium nulla libertas restat amplius, danda
sunt ceruiceb; crudelitati illig infamia.

Quid enim Fultig? quam inutilem potentias, inuidiosas opes,
cupiditatem dominandi praecipitem et lubricas ante,
ferre verae, graui, solida gloria?

Pes habeo cognitor adolescentis sensus.

Nihil e mihi Reip: charis, nihil uestra autoritate grang,
nihil bonorum Virorum iudicio optatis, nihil vera gloria
dulcius.

Acerius, grangiusq; Pes incumbunt ad uiscendas Reip: iniurias.

De illo, non sicut de hoc aliquo debemus, sed ut de impo-
tissima belua cogitare.

Quamobrem Aud. consilio quantus potero, labore pluri pene,
quam potero excubabo, uigilabo, pro uobis!

Etenim quis est ciuis, praesertim hoc gradu, quo me
nos esse noluisse, tam oblitus beneficij uestrij? tam
inmemor patriae, tam inimicus dignitati suae? quae
no excuset, no inflammet tantum uelut consensus?

Venit tempus serius omnino, sed tamen ita maturus, ut
differri res haec non possit.

Res in extremum est adducta dyerimen.

Ne ab incunte natura aetate illius usq, consuetudo,
Audioruz etiaz ^{neq} hostissimorum Societas, Similitudinez
coniungerit.

Omnes uigilias, curas, cogitationes, in Reip. salute configere.
Huius magnitudini ai, grauitati, sapientia tempestas est
oblata formidatissimj temporis.

Omne curriculum industriae nostrae, in amicorum periculis
propulsandis elaboratur est.

Pro mea perfecta cupiditate uestra dignitatis retinenda
& augenda, quaeso oroq, uob, L: ut primo sit cuit
uel acerbuz auditu, uel incredibile ab illo diduz esse,
accipiat sine offensione, quod dixeru, neue id frig,
quaz quale sit cypho caxero, repudietis.

Magna spe ingredior in reliquaz orationem L: quonias
periculosissimuz locus silentio suz praeterueq.

Octo a uobis, duz haec cypho L: ut eadem benignitate
qua solitis, uerba mea audiat. x

x Quid est inconstantia, mobilitate, lenitate, cuz singulis
hoibz, tuz uero uniuerso Senatuz tardius? quid fedig?

quid fortis inconstantis? quam quem modo hostem
nō uerbo, sed re multis decretis iudicauistis, euz hoc
pace civili uelle subito coniung?

Animi vires corporis infirmitas retardat.

Armora officinas in urbe videtis.

Omnes sine ulla relaxatione summo etiam studio noia dent.

Isa sententia hodierna huc frequentes estis affensi,
sed pridie ad spem estis manem pacis illig nesci
hois deuoluti.

Decreti tui uerba adhuc nō nōij.

Quanta erit Reip. furcibundo? quantus Vindex? quanta
labris, hoc dicere in Senatu.

Hæc in moreb recepta sunt.

Tu filio meo patefisti fenestras ad os geng nequissimarum.
Hunc tandem est detecta proditio tua.

Pro: Videri ne alas serpentem in sim.

Prudentiaz esse ~~et~~ Virtutem in confesso est.

Aspera res et feustis, Seger et materia est gloria.

Sedro dionus. Ex ist^m p^rogressu hunc.

Pro: Cothurno versatiliore et instabiliore. Inordinatior.

Pro: Cancerus miedre docet. id docere in docilem.

In hoc optimi et gravissimi authores una voce consentiunt.

hic studij adhibendus, hoc exercitatio prebit, hoc imitatio,
hic autem aetatis consumit.

Car: Tu vivendum scribendo sequebatur perit.

Omnes latini sermonis delicias, in figuris et tropis potissimum
sitae esse, nemo est vel mediocriter eruditus, qui nesciat.

Vbi et eruditionis et otij plura nactus fuero, pleniora ac mi-
strucliora (aspirante deo) prolaturus sum.

Ego elegantiorum literarum studiosos adolescentes obsecro, ut
hunc meum conatui boni agniti consulant, ceterorum calum-
nias nihil moror.

Est enim nunc videlicet doctorum hominum genus, quod recte domi-
gestis quas homines dixeris, quibus liberalia studia, bonaeque
res oer sordent, istis satis gravis praenae ipsa stultitia.

Est homo angusti pectoris. En ille gar suo gar.

Pro: Intrichinis Coa, in cubiculo Nola.

Bona illig acerbissima Voij subiecta praecomib.

Ular gatt in (mir gürten auff ant gasslag.

Vici pudorem libido, timorem audacia, ratione amentia.

Est nimis proiectus ad audendum. En gar mi. Mag. Sal. Si
L lon ming audacia, quam impudentia habet.

Pro: Incidit in Scyllas fugiens uitare Charybdis.

Pro: Procul a Jove et fulmine. Ist best mit Jove, heisst mit.

Pro: Octipedem excitat. Last du pflast.

Pro: Dignus patella operculum. In mi lauter gahrd sebrer pro.

Pro: Virum improbum vel me mordet. In Gritzen dieb me
lauff mir Gritzen Mord.

Pro: Aetius habet in pectore. Du ist mit gar mi war.

Pro: Sera in fundo parsimonia. In Hall suo ego, was di
suo dauff ist.

Pro: Asinus balnearis. Dicitur in sordidus et parvus anarus
qui, quamvis magnis opibus impletus, tamen non utilis.
Vt cuiusque ars ostentat, veritas abesse videatur.

Pro: Phoeniceus pactus. Dne vil bmgaisst und wenig fall.

Nihil asperius humili cui surgit in altus.

Ist ist Gai Marsig dar Woiend Grit, das was mi batt
suo minn Gmray Woiend.

Pro: In ultione callipides. id est, multitudine ducere nos in ultione.
Gloria Crocodilli.

Hemorrhoida vera gloria. Ist bestio la qua ad perendum dig
nitas perveniat.

Pro: Pius artium reppertricem.

Mendaces faciunt, ut nec vera dicentibus credatur.